www.burmeseclassic.com

မြပုလဲခင်

တညီတည်းမြတ်သည်

ပန်းမြတ်အင်ကြင်း

အချစ်ခုံရုံး-နှလုံးသားစီရင်ချက်

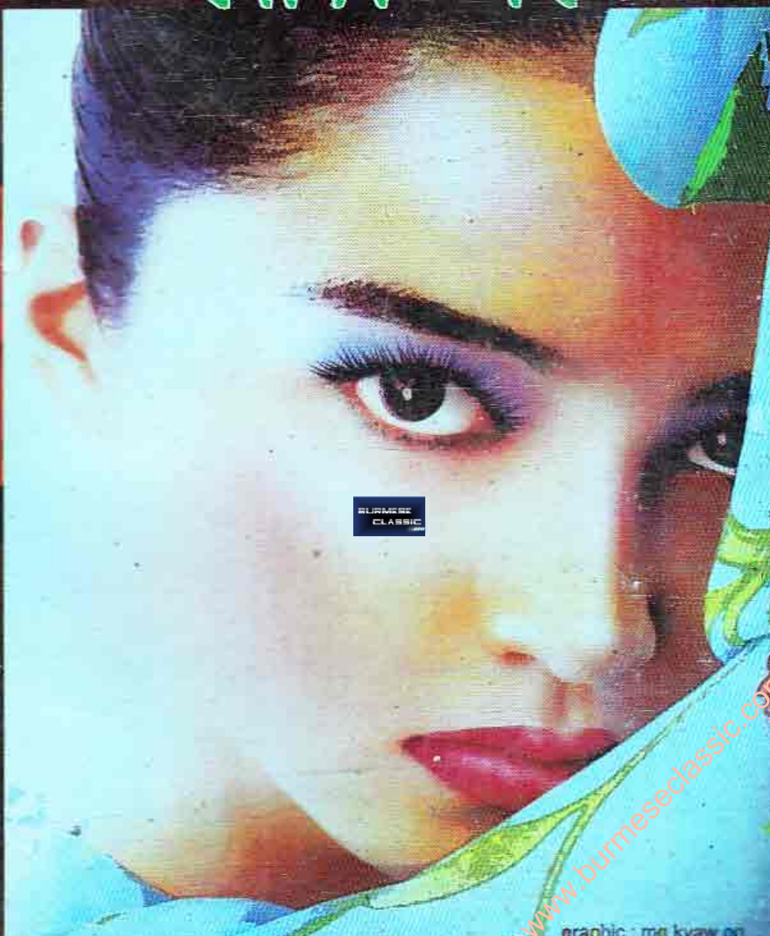

www.burmeseclassic.com

graphic : mg kyaw oo

www.burmeseclassic.com

အချစ်ခုံရုံးနှလုံးသားစီရင်ချက်

ပန်းမြတ်အင်ကြင်း

တမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၃၅၄၅၀၆၁၁

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၅၀၁၀၆၁၂

ထုတ်ဝေသူ

ဦးနိုင်မျိုးထွန်း (အင်ဖိယာစာပေ)

တိုက် – ၂၁၊ အခန်း – ၁၁၊

စီးပွားကူးသန်းဝန်ထမ်းအိမ်ရာ၊ မြောက်ဒဂုံ။

အတွင်း နှင့် အဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်အိမွန်သက်လွင် (သစ္စာမွန်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် – ၁၀၆၊ တာမွေလမ်း၊ တာမွေမြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ မေလ၊ ပထမအကြိမ်။

အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ **တန်ဖိုး** – ၁၀၀

အပိုင်း (၁)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မယောက်ျားတစ်ယောက် (ချစ်သူတစ်ယောက်)ဆီက လိုချင်ခဲ့တာဟာ ရိုးသားစွာ၊ မြတ်နိုးစွာ၊ ချစ်ခင်ကြင်နာမှု၊ ဂရုစိုက်မှုများသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် တကယ်တမ်း ကျွန်မ ရရှိခဲ့တာ သူ့ရဲ့တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုနှင့် အတ္တများသာဖြစ်သည်။

သို့သော် "အချစ်" ကို အင်မတန်မက်မောခဲ့စေ ကျွန်မသည် စာထဲမှရရှိခဲ့သော အတ္တများကိုပင် ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေခဲ့သည်။ ယခုလက်ရှိလည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေသေးသည်၊ နောက်ထပ်လည်း ဆက်လက်၍ ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေဦးမှာ ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ အချစ်ကို ကျွန်မသည် ကိုးကွယ်ပါ၏။

သို့သော် အချစ်က ကျွန်မကို ပေးအပ်လာသော အရာများကား . . .။

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးတင်လွှာ

ကျွန်မကို ဝတ္ထုရေးဖြစ်အောင် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကြားမှ ကျွန်မရှေ့တွင် မားမားမတ်မတ်ရပ်တည်ပေးခဲ့၊ အားပေးခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် မွေးမေမေ…

ကျွန်မ၏စာမူများကို လက်ရေးစာမူမှ ပုံနှိပ်စာလုံး အသွင်ပြောင်းပေးခဲ့သော ကျွန်မ၏တုတ်ဝေသူ ရွှေမင်းသမီး စာပေမှ ဒေါ်ယုယုလွင်…

ကျွန်မကို အစစအရာရာကူညီပေးခဲ့ပြီး 'ပန်းမြတ်အင်ကြွင်း' အမည်ကိုပေးခဲ့သော ဦးရှည်ကြီးနှင့် အန်တီမနွယ်၊ အစစအရာရာ ကူညီပေးခဲ့သော စာပေမောင်နှမများ၊ အခြားကျေးဇူးတင်ထိုက်သူများအားလုံးနှင့် ကျွန်မ၏ချစ်လှစွာသော စာဖတ်ပရိသတ်များကိုလည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။

ပန်းမြတ်အင်ကြွင်း

'ဒီပြင်ဆို ငါ နင့်နဲ့အတူ တက်ရမှာ၊ အခုတော့ ငါက 2001 မှ အောင်တော့ နင့်ထက် တစ်တန်းငယ်သွားပြီပေါ့'

'အားမငယ်ပါနဲ့ နွယ်နီရယ်၊ ငါနဲ့ နင်နဲ့က ပြောစရာလူတွေမှမဟုတ်တာ၊ ငါ နင့်အတန်း တက်ပေးမှာပေါ့'

ကျွန်မက စိတ်မာတ်ကျနေသော နွယ်နီရဲ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း အားပေးလိုက်သည်။ နွယ်နီက ယခုမှ ပထမနှစ်တက်ရမည့်အရေးကို တွေး၍ပူနေခြင်းဖြစ်သည်။

နွယ်နီနှင့် ကျွန်မက ဟိုးငယ်ငယ်လေးတည်းက သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်၍ အင်မတန်ချစ်ခင်ကြသည်။ ဆယ်တန်းတွင် နွယ်နီက တစ်နှစ်ကျကျန်ခဲ့ရ၍ ယခုမှတက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါလည်း နင်ယူတဲ့ Law ဥပဒေမေဂျာပဲ ယူထားတယ်'

'အေးပေါ့… ဒါဆို ငါတို့ အတူတူပဲပေါ့လေ'

'ကျောင်းရောက်ရင် ငါလည်း နင်နဲ့ပဲနေမယ်၊ နင်လည်း ငါနဲ့ပဲနေရမယ်နော် အင်ကြင်း'

'အေးပါဟ… စိတ်ချ၊ ငါ့မှာ အခုထိ ကျောင်းမှာ အပေါင်းအသင်းရှိသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ နင်နဲ့ငါနဲ့ဆို အတော်ပဲ၊ ဘယ်သူ့မှလည်း ဂရုစိုက်စရာမလိုတော့ဘူးပေါ့'

ကျွန်မကလည်း မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းနည်းသူပီပီ နှယ်နီတို့နှင့်မဲအကြောင်းသိ တွဲချင်လေသည်။

'နင် ငါ့ကို မနက်ဖြန်လာခေါ်နော်'

'အေးပါ… ငါတို့ အတူသွားတာပေါ့၊ နောက်မှ နင့်ကိုလည်း ဘယ်လိုသွားရတယ်ဆိုတာ ပြောဦးမယ်၊ သွားမယ်ဟေ့၊ တာ့တာ…'

ကျွန်မ နှယ်နီ့ကို လက်ပြပြီး ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်အထိ ကျွန်မသည် လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်သော တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ယောက်သာဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်မအတွက် မိသားစုအပူတော့ အနည်းငယ်ရှိသည်။ ကျွန်မက ဟိုးငယ်စဉ်ကတည်းက အဘိုးအဘွားတွေနှင့်သာ နေခဲ့သူဖြစ်ပြီး ယခု ဆယ်တန်း

အောင်မှ မိဘနှင့် ပြန်နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မက ဝတ္ထုဖတ်တာကို အရမ်းဝါသနာပါပြီး ကျွန်မအဒေါ်တစ်ယောက်ကလည်း စာရေးဆရာမရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မက ဝတ္ထုများကို စတင်စမ်းသပ်ရေးသားလျက်ရှိသည်။

ထိုညက ကျွန်မ တွေးဖြစ်ခဲ့သောအကြောင်းအရာနှင့် အနည်းငယ်ရေးသားခဲ့မိတာက 'အချစ်' အကြောင်းနှင့် 'ချစ်သူ' ဆိုသော ဝေါဟာရလေးသာဖြစ်သည်။

'ချစ်သူ' ဆိုတာ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် မရှိမဖြစ်ဆိုအပ်ပါသလား။ ချစ်သူဆိုတာကို ဘယ်လိုစံတွေနှင့် ရွေးချယ်ပါမည်နည်း။

ကျွန်မသည် ချစ်သူ၏ပုံရိပ်ကို ပုံဖော်စိတ်ကူးပစ်လိုက်မိတော့သည်။

ကျွန်မ ရိုးသားစွာဝန်ခံရလျှင် ကျွန်မကို နားလည်ပေးတတ်သူတစ်ယောက်ယောက်၊ ကျွန်မငိုလျှင် ဝမ်းနည်းပေးသည်၊ ကျွန်မ ပျော်ရွှင်လျှင် ကြည်နူးပေးမည့်လူသားတစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယောက်ယောက်ကိုတော့ အလိုရှိတာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ပြီးတော့ ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့ကို နားလည်ပေးမည်၊ ချစ်ခင်ယုယပေးမည်၊ ကြည်နူးရွှင်ပျပေးမည်၊ ဝမ်းနည်းပေးမည်လေ။

ဒါပါပဲ။ ကျွန်မလိုချင်တာ၊ လိုအပ်တာပါပဲ။ သို့သော် နောက်မကြာခင်မှာ ကျွန်မ ရရှိခဲ့သော အရာများကား-

'ဟဲ့… ငါ့ကိုတော့ နင်နဲ့ရောပြီး First Year လို့ ထင်ကုန်တော့မှာပဲ'

'ဟုတ်တယ်လေ… နင်က First Year ပဲလေ'

'ဟဲ့… ဒါပေမဲ့ မတူဘူး၊ နင်က ပထမနှစ်ရဲ့ ပထမ နှစ်ဝက်၊ ငါက ပထမနှစ်ရဲ့ ဒုတိယနှစ်ဝက်ဟဲ့၊ နင်တို့ထက် နှစ်ဝက်စောတယ်လေ'

ကျွန်မနှင့် နွယ်နီ တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ် ရန်ဖြစ်နေ သည်။ ကျွန်မနှင့် နွယ်နီက ဒီလိုပါပဲလေ။

'ဆရာမ ဝင်လာပြီ၊ ထ… ထ'

ကျွန်မက နွယ်နီတို့အတန်းထဲတွင် စိတ်ပျက်စွာ ထိုင်နေမိသည်။ နွယ်နီကတော့ သူတို့ရဲ့စာတွေကို ကြိုးစား ပမ်းစား လိုက်မှတ်နေလေသည်။ နွယ်နီကလည်း ကျွန် အတန်းအချိန်နဲ့ဆို လိုက်တက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်မနေ

နွယ်နီ နှစ်ယောက်တည်းနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေလေသည်။

ဆရာမထွက်သွားပြီးနောက် နွယ်နီက စာတွေဆက်ရေးနေသည်။ ကျွန်မက အတန်းထဲကို လျှောက်ကြည့်နေမိသည်။ လူတွေက အားလုံးနီးပါး ထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။ ကျန်တဲ့သူတွေကလည်း စာကူးနေကြသည်။

ကျွန်မက ကျွန်မတို့ရှေ့တန်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်မိတော့ ဆံပင်တွေလည်း ကုပ်ထောက်နှင့် ဒူးတစ်ချောင်းထောင်၍ စာရေးနေသော လူတစ်ယောက်ကို တွေ့သည်။

ကျွန်မက ဘာရယ်မဟုတ်။ ထိုစာနဲ့ပုံစံကိုကြည့်ပြီး အနည်းငယ် စိတ်အချဉ်ပေါက်သွားပြီး နွယ်နီ့ကို လက်ကုတ်ကာ-

'ဟဲ့… နွယ်နီ၊ ဟိုတစ်ယောက်ကို ကြည့်စမ်း'

'ဘာလဲဟ… ဘာထူးဆန်းလို့လဲ၊ နင်ကလည်း ဒီမှာ ကူးရမှာ စာတွေအများကြီးပဲ'

'အေးပါဟဲ့… ငါပြောမယ်၊ ငါက ပျော်စရာလုပ်ဆိုပါ၊ နင်က စာကူး၊ ငါက ထိုင်နေဆိုတော့ ပျင်းစရာကြီး၊ ဟိုမှာ တစ်ယောက်တည်းထိုင်နေတဲ့သူကို ငါ စကားသွားပြော ရဲ့ နင်နဲ့ငါ လောင်းမလား'

ကျွန်မက ထိုသူရဲ့နောက်ကျောကို လက်ညှိုးထိုးပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောလိုက်သည်။

'ဘာလဲ… နင်က ဝတ္ထုထဲထည့်ရေးဖို့ ဇာတ်လမ်းရှာမလို့လား'

'ကြဲကြဲဖန်ဖန်ဟာ… ငါက အဲလို သဘောမျိုးနဲ့ မဟုတ်ဘူးဟ၊ နင်နဲ့ငါက နှစ်ယောက်တည်း၊ ယောကျ်ားလေး မိတ်ဆွေရှိတော့ ခိုင်းလို့လေး ဘာလေးရအောင်လို့ပါ၊ ပြီးတော့ သူ့ပုံစံက တစ်မျိုးလေး၊ ငါ့ကို ဘယ်လိုများ သူတုံ့ပြန်မလဲ၊ ငါသိချင်လိုက်တာ၊ ဆံပင်ကြီးကလည်း ရှည်နေတော့ ခြသေ့်နဲ့တူတယ်၊ သိလား'

ကျွန်မက ကြည့်ပြီး ဝေဖန်လိုက်မိသည်။ ထိုအခါ နွယ်နီက ကျွန်မကို စိန်ခေါ်သလိုကြည့်ပြီး–

'စိန်လိုက်လေ… နင်ကများ ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ကို အရင်စ စကားပြောမယ်တဲ့၊ ကြေးအိုးတစ်ပွဲကျွေးကြေးဟေ့'

နွယ်နီက ကျွန်မကို သွားမပြောရဲဘူးအထင်နှင့် ပြောနေသည်။ ကျွန်မက ခေါင်းကိုတစ်ချက်ညိတ်၍–

'တကယ်နော်… ငါက တကယ်သွားပြောမှာ ဘာလဲ… တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားပြောရဲတယ်နော်၊ နင် ကြေးအိုးကျွေးနေရမယ်'

'နင် သွားမပြောရဲလို့မှတ်လား'

ကျွန်မက နွယ်နီ့ကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ တစ်ခါမှမသိသော ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ကို အရင်စ စကားပြောရမည်ဟူသောအသိကြောင့် ကျွန်မ၏ လက်ဖျား ခြေဖျားတွေ အေးစက်လာပြီး ရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာသည်။

နွယ်နီကတော့ ကျွန်မကို မယုံကြည်သောမျက်လုံးများဖြင့် ခပ်မိန့်မိန့်ကြည့်လို့သာတည်း။

ကျွန်မက မခံချင်စွာရော၊ ပြီးတော့ ဘယ်လိုအစွမ်းသတ္တိတွေကြောင့်လဲမသိပါ၊ ထိုသူနားကို ရောက်သွားတော့သည်။ ထိုသူက စာကိုပဲ သဲကြီးမဲကြီးကူးနေသည်။ ကျွန်မကို တစ်ချက်မှကို မကြည့်ပါ။

ကျွန်မက အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှူသည်။ သူ့ ဘေး င် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်မက သူ့ရဲ့ပဲပင်ပေါက်လက်ရေး းကိုကြည့်၍ ပြုံးမိလျက်သားဖြစ်သွားရှာသည်။

'ဒီမှာ…'

သူက ရုတ်တရက်မော့မကြည့်။ ကျွန်မက ထိုခဏ င်း လျှပ်တစ်ပြက် အကြံရသွားပြီး အိတ်ထဲမှ စာအုပ် အုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာကူးနေတာလဲဟင်… မြန်မာစာလား၊ ဒီမှာလည်း စာမရှိလို့ နည်းနည်းလောက်ကူးလို့ရမလား'

'ဟင်'

သူက ထိုအခါကျမှ ကျွန်မကို မော့ကြည့်သည်။ အကြည့်က ရိုးရိုးသာမန်အဖြူရောင်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်မက ထပ်မံ၍-

'စာကူးချင်လို့'

'ဪ… ရပါတယ်၊ ကူးပါ'

သူက စာအုပ်ကို သူနှင့်ကျွန်မကြား အလယ်သို့ချပေးသည်။ အံမယ်… သူက ကျွန်မထင်သလောက် မဆိုးသေးပါလား။ ကျွန်မ ကိုယ့်ဒုက္ခနှင့်ကိုယ်မို့ အဲဒီစာတွေကို ကူးရတော့သည်။

သူ့ကိုယ်က ချွေးနံ့လား၊ ရေမွှေးနံ့နှင့် ရောနေတာလား ရနံ့တစ်မျိုးရသည်။ သူနှင့် ကျွန်မထိုင်တာ နီးကပ်လွန်းသွားပြီထင်သည့်အတွေးကြောင့် သူ့နံဘေးမှ ကျွန်မ နည်းနည်းရွှေ့လိုက်သည်။

ခဏတော့ သူကူးနေသေးသည်။ ခဏကြာတော့ သူ့ဆီမှ စိတ်မရှည်သံထွက်ပေါ်လာသည်။

'အစ်မပဲ ကူးလိုက်တော့၊ ကျွန်တော် နောက်မှပဲ

ကူးတော့မယ်'

'ဘုရားရေ… အစ်မဆိုပါလား၊ ကျွန်မအသက် ဒီလောက်တောင်ပဲကြီးနေပြီလား'

'ဟင့်အင်း… မကူးတော့ဘူး၊ အဲဒီအစင် ကူးနေတာပဲ၊ ကူးပါ ရပါတယ်၊ ဘာလဲ… မကူးတတ်လို့လား၊ အဲဒါဆိုရင်လည်း ကူးလိုက်တော့'

ကျွန်မက စာအုပ်ကို သူ့ဘက်သို့ ရွှေ့ပေးလိုက်သည်။

'အစ်မကူးပါ၊ ကျွန်တော်က နောက်မှကူးမယ်'

သူက ကျွန်မဘက်ကို စာအုပ်ပြန်ရွှေ့ပေးလိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း…'

ကျွန်မက စာအုပ်ပြန်တိုးပေးရင်း ရယ်ချင်လာမိ၍ ပြုံးစိစိဖြစ်လာသည်။

'ဒါဖြင့်လည်း ကျွန်တော်အရင်ကူးလိုက်မယ်၊ ပြီးမှ ကျွန်တော့်စာအုပ်ကို အစ်မယူသွားပြီး ကူးလိုက်ပေါ့၊ ကျွန်တော် ပြီးခါနီးပြီ'

'အင်းလေ… ပြီးရော'

ကျွန်မက လက်ကလေးပိုက်၍ သူစာကူးနေတာကို ထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။ အဲဒီနေ့က သူက အင်္ကျီစပို့ရှပ် အစိမ်းရောင်နှင့် ဂျင်းဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်ထားတာ အမှတ်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဏကြာတော့ သူ စာကူး၍ပြီးစီးသွားပုံရသည်။ စာအုပ်ကိုပိတ်၍ ကျွန်မဘက်လှည့်ပြီး စာအုပ်လှမ်းပေးကာ-

'ကျွန်တော့်စာအုပ်ယူသွားလေ၊ လက်ရေးတော့ ဖတ်လို့ရမှာပါ'

'အင်း... အင်း... ကျေးဇူးပဲ၊ မနက်ဖြန် ပြန်ပေးမယ်လေ၊ ရတယ်မဟုတ်လား'

'ရပါတယ်... ကျွန်တော် မနက်ဖြန် ဒီလိုအချိန်ပဲ ရောက်မယ်'

သူက စကားပြောနေရင်းမှ အရင်ထရပ်လိုက်၍ ကျွန်မ အနည်းငယ်တော့ အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွားကာ လိုက်ထရပ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်သွားတော့မယ်၊ သူငယ်ချင်းတွေလာပြီ'

ကျွန်မက ခေါင်းညိတ်ပြကာ နွယ်နီဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့က နွယ်နီတိုက်သော ကြေးအိုးကို ကျွန်မ သောက်ခဲ့ရပါသည်။ သို့သော် ကျွန်မရင်ထဲသို့ တစ်စုံတစ်ရာ ဝင်ရောက်နေသလို ခိုးလိုးခုလု ခံစားနေရတာကား ခက်သည်။

ထိုအရာသည် မည်သို့သောအရာနည်း။

'ခြင်္သေ့က မဆိုးပါဘူး၊ ဆက်ဆံရေးကောင်းသားပဲ'

'နှင့်မှာလည်း မနေ့ကနေပြီး ဒီနေ့မနက်အထိ ဒီအကြောင်းပဲ ပြောနေပါလား'

ဟု နွယ်နီက ပြောယူရသည်။ ကျွန်မ မျက်နှာကို မဲ့ပြီး-

'ပြောမှာပေါ့ဟဲ့၊ ငါက ယောက်ျားတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး First Time ကို'

'ကြည့်လုပ်နော် စာရေးဆရာမ၊ တော်ကြာ မမနဲ့ မောင်လေးဇာတ်လမ်း ဖြစ်နေမယ်၊ စိတ်ကူးသိပ်မယဉ်နဲ့'

'တော်ပါဟယ်၊ အဲဒီ စာရေးဆရာမဆိုတာကို ငါ ဝတ္ထုဖြင့် ရေးတုန်းရှိသေးတယ်၊ ငူတွေကြားရင် အထင်ကြီးနေပါ့မယ်'

ကျွန်မက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ကွယ်ဝှက်ရင်း ပြောလိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာမှ စကားလမ်းကြောင်းလွှဲမနေနဲ့၊ ဒီနေ့တော့ တွေ့မှာ အမှန်အကန်ပဲ၊ အံမယ်··· ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း၊ ဒီနေ့ ငါ့သူငယ်ချင်းက မိုးပြာရောင်ဝမ်းဆက်နဲ့ သိပ်လှနေပါလား၊ လှမှာပေါ့လေ၊ ဟင်း··· ဟင်း'

'ဟိတ်··· မိန်းမ စကားကိုဆင်ခြင်ပြောစမ်း၊ နေ့တိုင်း အလှပြင်တာပဲဟာ၊ ဒီနေ့မှရယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ခါလေး တွေ့တာနဲ့ ဒီလောက်မဖြစ်ပါဘူးဟာ၊ ငါ ဈေးတျမခံနိုင်ဘူးဟေ့၊ ငါက အရင်စခေါ်လိုက်တာတောင် မှားသွားလား မသိဘူး'

ကျွန်မက နောင်တရသလို ပြောလိုက်မိပေမယ့် ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွပြန်ခါယမ်းလိုက်သည်။

'မမှားပါဘူးလေ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျောင်းသူတစ်ယောက်က ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို ရိုးသားစွာ ခေါ်ခွင့်ရှိတာပဲ၊ ပြီးတော့လည်း ကိစ္စကရှိလို့ပဲနော်'

'မိန်းမနော်··· အစကရိုးရိုး နောက်တော့ တစ်မျိုး မလုပ်နဲ့၊ အချစ်ဆိုတာ မီးလိုပူတယ်တဲ့'

'ဟဲ့··· ငါက ဘာလုပ်နေလို့လဲ၊ အချစ်ဆိုတာ မီးလို ပူလားမပူလားတော့ မသိဘူး၊ ငါ့အတွက်တော့ အင်မတန် စိတ်ကူးယဉ်လို့ကောင်းသောအရာပဲ သိလား၊ ဝတ္ထုရေးရင်

မင်းသားက မင်းသမီးကို သိပ်ချစ်တဲ့ဝတ္ထုဆိုရင် ငါ အရမ်းသဘောကျတယ်'

သို့သော် အပြင်ဘက်နှင့် ဝတ္ထုထဲက များစွာကွာခြားလှကြောင်း နောက်မှပင် ကျွန်မ သိခွင့်ရခဲ့သည်။ ယခုလောလောဆယ်တော့ ဝတ္ထုထဲမှအချစ်ကို ကျွန်မ စိတ်ကူးယဉ်လို့ကောင်းတုန်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျွန်မတို့ အတန်းပြီး၍ နှယ်နီအတန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မနေ့ကနေရာ၊ မနေ့က အဝတ်အစားနှင့်ပင် ထိုင်နေသောသူကို တန်းမြင်သည့် ကျွန်မနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံသွားပေမယ့် ကျွန်မက မရယ်မပြုံးနှင့် သူ့အကြည့်တွေကို ခပ်တည်တည်ပင် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ နံဘေးမှ နှယ်နီက ကျွန်မကို-

'ဟဲ့··· ဟိုမှာ နင့်ကိုကြည့်နေပြီ၊ နင် ဒီနေ့တော့ နာမည်လေးရအောင်မေးခဲ့နော်'

'နင်ကလည်း သိပ်အတင်းပြောမနေနဲ့၊ မြောက်နေဦးမယ်'

'မထင်ရက်ပါဘူးဟယ်'

နှယ်နီက နှာခေါင်းရှုံ့ပြီးပြောသည်။ ကျွန်မက ဘာမျှပြန်ပြောမနေတော့ဘဲ စာအုပ်ကိုထုတ်ယူပြီး သူ့ဆီကိုနေးသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကာ သူ့ရှေ့တွင် စာအုပ်ကိုချလိုက်ပြီး-

'ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်'

'ကူးပြီးပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့ အကုန်ကူးပြီးသွားပါပြီ၊ သွားမယ်နော်'

ကျွန်မက သူ့စကားကို ဆက်မစောင့်တော့ဘဲ လှည့်ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။ နွယ်နီက ကျွန်မကို ပြုံးစစနှင့်-

'ဘယ်လိုလဲ… ဇာတ်လမ်းက တစ်ခန်းရပ်သွားပြီလား'

'ငါ့ဘက်ကတော့ ရပ်သွားပါပြီ'

'ငါ့စိတ်ထင်တော့ နင့်ဘက်က ရပ်သွားပေမယ့် သူ့ဘက်က အခုမှစမှာထင်တယ်'

'တော်စမ်းပါဟာ၊ ငါ ယောကျ်ားတွေကို မယုံရဲဘူး'

'နင့်အဒေါ် အပျိုကြီးရဲ့ လက်ချာတွေနဲ့ နင် ပြောနေပြီထင်တယ်'

နွယ်နီက အကြောင်းသိသလိုစပေမယ့် ကျွန်မက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဝတ္ထုစာအုပ်ကိုသာ ငုံ့ဖတ်နေလိုက်သည်။

'ဟိတ်… မိန်းမ နင်နဲ့ငါ ကျောင်းမတက်ခင်တုန်းက ကတိတစ်ခုလုပ်ထားတာ မှတ်မိသေးလား'

'ဘာလဲဟ'

'အေးပေါ့လေ… နင်က မေ့သွားပြီပေါ့ အခုတော့'

'ငါသိပါတယ်၊ နင်ပြောတာ တမင်မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာ၊ ရည်းစားမထားရဘူးဆိုတဲ့ ကတိမှတ်လား'

နွယ်နီက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ကျွန်မက နွယ်နီ့ကို စိုက်ကြည့်၍-

'နွယ်နီရယ် ငါ မထားချင်လို့ ဒီအချိန်ထိ နေနေတာပေါ့၊ ထားချင်မှတော့ဖြင့် အရင်နှစ်ဝက်တည်းက ရနေလောက်ပြီ'

'အေးပါ… နင့်ကိုလိုက်တဲ့လူများမှန်း ငါသိပါတယ်၊ အခုလည်း တခြားကြောင့်ပြောတာ မဟုတ်လား၊ ဟိုမှာကြည့်'

နွယ်နီ မေးငေါ့ပြရာသို့ ကျွန်မလှမ်းကြည့်မိလိုက်တာ သူ(ခြသေ့)နှင့် အခြားကောင်လေးနှစ်ယောက်တို့ ကျွန်မကိုကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောနေကြဟန်တူသည်။

'နင့်ကိုလိုက်တဲ့သူ တစ်ယောက်တိုးလာဦးမယ်နဲ့တူတယ်'

'ငါက အဲလိုသဘောနဲ့ သွားစတာမဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ သူ့ပုံက ဘယ်သူနဲ့မှ မရောချင်တဲ့သဘောကြီးနဲ့မို့ ငါက တမင်အမြင်ကတ်လို့ သွားရောတာ၊ နင်လည်း သိရဲ့သားနဲ့၊ ငါ ဘယ်ယောကျ်ားလေးကို သွားမစခဲ့ဖူးဘူးဆိုတာကို'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အေးပါ သိပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဟိုတစ်ယောက်တော့ ရောဂါတက်နေပြီနဲ့တူတယ်'

ကျွန်မ နွယ်နီ၏စကားကို နားမထောင်တော့ဘဲ ဝတ္ထုကိုသာ ဆက်ဖတ်နေလေသည်။ လောလောဆယ် ဝတ္ထုတစ်အုပ်လောက်တောင် သူက ကျွန်မကို မဆွဲဆောင်နိုင်ချေ။

ကျွန်မ၏ စိတ်မဝင်စားသောပုံစံကို နွယ်နီက တွေ့သောအခါ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်သွားလေတော့သည်။

အတန်းပြီးတော့ နွယ်နီနှင့် ကျွန်မ ကန်တင်းထွက်လာခဲ့သည်။

'ဟဲ့ ... နောက်မှာပါလာပြီ'

'အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ၊ သူ့လမ်းနဲ့ ငါတို့သွားမယ့်လမ်းနဲ့ တူနေတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပါ'

'ငါကတော့ အဲလို မထင်ဘူးဟေ့'

ကျွန်မ နွယ်နီ့ကို ဘယ်လိုမှ ပြန်မပြောမိချေ။ နွယ်နီက ကျွန်မလက်ကိုဆွဲပြီး -

'လမ်းတူလား မတူလား ငါပြမယ်၊ ကြည့်နေ'

နွယ်နီက ကန်တင်းသွားရမည့်အစား တက္ကသိုလ်ဆေးရုံဘက်၊ ပြီးတော့ စာကြည့်တိုက်ဘက် အစုံလျှောက်ပတ်

လိုက်သည်။ သူနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကား ကျွန်မတို့နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာ လိုက်လာခဲ့ဖြစ်သည်။

'ကဲ ... မတွေ့ဘူးလား'

'တွေ့ပါပြီ အစ်မရယ်၊ ကျွန်မလည်း ဗိုက်ဆာလှပြီ၊ ကန်တင်းကိုပဲသွားပါရစေတော့'

ဒီတော့မှ ကန်တင်းထဲသို့ ကျွန်မတို့ ဝင်ခဲ့တော့သည်။ သူက ကျွန်မတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ စားပွဲတွင် ထိုင်နေသည်။

ထိုစဉ် ထိုအခိုက်အတန့်၌ ကျွန်မတွေးနေမိတာက ယောကျ်ားတွေဟာ ရမယ်လို့ထင်ရင် ဒီလိုပဲလိုက်တတ်သလား၊ သူတို့ကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်က စတင်၍ စကားပြောလိုက်လျှင် ဒီလိုပဲ တုံ့ပြန်တတ်သလားဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။

အဲဒါဆိုရင်တော့ ယောကျ်ားတွေရဲ့ အလွယ်ရမယ်ထင်ရင် လိုက်တတ်မှုတွေကို သိသာထင်ရှားစေပါသည်။

ကျွန်မက သက်ပြင်းရှိုက်၍ မှာနေကျ ထမင်းပေါင်းတစ်ပွဲနှင့် သံပုရာရည်တစ်ခွက် မှာလိုက်သည်။ မျက်စောင်းထိုးစားပွဲရှိ သူ့ကို ကျွန်မ မသိမသာ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ စတော်ဘယ်ရီဖျော်ရည်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်းသောက်၍ ကျွန်မကို ငေးမောကြည့်နေသည်။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ကျွန်မ သူ့ကို အဲလိုကြည့်လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိလျှင် တခြားသူတွေနှင့်မတူဘဲ တစ်မျိုးလေးကို ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ကျွန်မ မြန်မြန်အကြည့်လွှဲ၍ စားစရာရှိတာကို စားလိုက်သည်။

၉ ၉ ၉

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ စိတ်ညစ်ညူးစရာအပေါင်းက ဆီးကြိုနေလေသည်။ အမေနှင့် အဖေ၏ ရန်ပွဲများ၊ အဖေ၏ ငွေမရှာနိုင်မှု၊ အမေ၏ သည်းမခံနိုင်တော့မှုကြားတွင် ကျွန်မနှင့် မောင်လေးသည် မြေစာပင်များ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ကျွန်မ၏ ထွက်ပေါက်ကား ဝတ္ထုဖတ်ခြင်းနှင့် ဝတ္ထုရေးခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် လွတ်မြောက်ချင်ပါရဲ့ တောင်လေးရယ်။

ကျွန်မ၏ဘဝသည် အပြင်ပန်းကြည့်လျှင် ပြည့်စုံနေသည်ဟု ထင်ရပေမယ့် အတွင်းဘက်တွင် စိတ်မာတ်ကျစရာများ၊ ကျဉ်းကျပ်မှုများ၊ အလိုမပြည့်မှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေလေတော့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လူပီသစွာ လွတ်မြောက်လိုချင်စိတ် (ရည်းစားထားခြင်းဖြင့် ထွက်ပေါက်ရလိုစိတ်များ) ပြည့်နှက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသည်။ သို့သော် သတိဆိုသောအရာနှင့်သာ ထိန်းချုပ်နေရတော့သည်။

ဘဝဆက်ဆက် နားလည်မှုမရှိသော မိသားစုနဲ့ မကြုံဆုံရပါစေနှင့်။ သို့သော် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာပင် ကျွန်မ၏ လွတ်မြောက်ရာဖြစ်သော ဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ကောင်များသည် ထိုကောင်လေးနှင့် ဆင်တူလာတော့သည်။

အဲဒီကတည်းက ကျွန်မကို သူ မသိမသာ လွမ်းမိုးနေပြီဆိုတာကို ကျွန်မ မရိပ်မိခဲ့တာလား၊ မရိပ်မိချင်ယောင်ဆောင်ခဲ့တာလားတော့ မသိ။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်မနှင့် ထိုကောင်လေး၏ သမားရိုးကျဇာတ်လမ်းလေး စတင်ခဲ့ပါသည်။ အဲဒါဟာ ကျွန်မရဲ့ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။

၀ ၀ ၀

နောက်ရက်များတွင် သူက ကျွန်မကို လိုက်ကြည့်ခြင်း၊ လမ်းတွင် မတော်တဆဆုံခြင်းများနှင့်သာ ကုန်ဆုံးခဲ့လေသည်။

ထူးခြားလှသော တစ်ရက်မှာတော့ သူက ကျွန်မထံသို့ ရိုးသားစွာချဉ်းကပ်လာသည်။

ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်မနှင့် နွယ်နီ ကန့်တင်းမှာ ထိုင်နေခိုက် သူနှင့် အခြားတစ်ယောက် ကန့်တင်းသို့ရောက်ပြီး ကျွန်မတို့စားပွဲနားတွင် လာရပ်ပြီး-

'ကျွန်တော်တို့ ထိုင်မယ်နော်၊ ထိုင်လို့ရတယ်မှတ်သား'

'ရပါတယ်၊ ထိုင်ပါ'

ကျွန်မက ပုံမှန်လေသံနှင့်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ နွယ်နီက သွတ်လက်စွာ-

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီတိုင်းတော့ ထိုင်လို့မရဘူးနော်၊ ဘာကျွေးမှာလဲ'

'ကျွေးမှာပေါ့ဗျာ၊ မိတ်ဖြစ်ခွေဖြစ်ပေါ့'

ကျွန်မက ဘယ်သူနဲ့မှ မိတ်ခွေမဖြစ်ချင်ဘူးလို့ ပြော မိမလိုလုပ်ပြီးမှ ထိုကောင်လေး၏မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်လိုက် မိတော့ မပြောချင်တော့ပေ။

'ခင်တာက ခင်လို့ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲလို သူများ ကျွေးတာကိုတော့ မစားချင်ဘူး'

ကျွန်မက ပြတ်ပြတ်သားသားပြော၍ ငုံ့စားနေလိုက် သည်။

'စိတ်ကြီးလှချည်လား၊ သူ့နာမည်က တော့်လင်းမော် တဲ့၊ ကျွန်တော့်နာမည်က ကိုကင်းတဲ့၊ ဒီကနာမည်တွေကရော'

သူနှင့် အတူပါလာသော တစ်ယောက်က သွက်လက် စွာ ဝင်ပြောလေသည်။ ကျွန်မနှင့် နွယ်နီက တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်မိလိုက်တော့သည်။

'နာမည်မေးတိုင်း ပြောရမှာလား'

'ပြောပါဗျာ··· ကျွန်တော်တို့က ခင်ချင်တာကြာ ပါပြီ'

နွယ်နီက ကျွန်မကို ပြောလိုက်ရမလားဟူသော သဘောနှင့် ကြည့်တော့ ကျွန်မလည်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်

တော့သည်။ နာမည်လေးပြောလိုက်တာနှင့် ပွဲပါသွားတာမှ မဟုတ်တာနော်ဟုလည်း ဖြေတွေးတွေးမိသေးသည်။

'သူ့နာမည်က အင်ကြင်းမိုး၊ တို့က နွယ်နီဦး'

'နာမည်လေးတွေလှသလို လူတွေလည်းလှတယ်၊ ဒါနဲ့ ဘယ်မှာနေကြလဲ'

သူနှင့်ပါလာသော တစ်ယောက်က သွက်လက်စွာ မေးခွန်းတွေဆက်တိုက်ထုတ်နေတာကြောင့် ကျွန်မ မျက်နှာ မဲ့လိုက်သည်။

'နေတာက အိမ်မှာပေါ့၊ ဘာလဲ··· သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်နေတာလား'

ဒီတစ်ခါတော့ စိတ်တိုတိုနှင့် ကျွန်မ ဘုတောလိုက် သည်။

'မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ နှစ်ယောက်လုံး ပထမနှစ်ပဲမှတ် သား'

ကျွန်မတို့ ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်ကြတော့ချေ။ သူတို့ သိချင်တာတွေက များနေပြီမှတ်လား။

'အင်ကြင်းတို့သွားတော့မယ်'

ကျွန်မက စကားပြောလျှင် အင်ကြင်းဟု ထည့်ပြော နေတာက အကျင့်ပါပြီး စကားထဲ ထည့်ပြောမိလိုက်ပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူနှင့် ပိုရင်းနှီးတဲ့သဘောမျိုး ဖြစ်သွားတာပေါ့လေ။

'အတန်းကိုပဲပြန်မှာမှတ်လား၊ အတူသွားကြမယ်လေ'

ကျွန်မက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ နွယ်နီကိုသာ ကြည့်လိုက်မိတော့သည်။ သူဟာ ကျွန်မကို ချဉ်းကပ်နေပြီဆိုတာ သိရလေတော့သည်။

ဒီကြားထဲ နွယ်နီက တစ်စခန်းထလာသည်။

'နင့်ကိုငါပြောမယ်၊ နင်နဲ့ငါ တတိတွေကို မေ့မယ် စိတ်မကူးနဲ့နော်'

'ဟ… ငါက အခု ဘာလုပ်နေလို့လဲ'

'ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ အခုပဲ ကန်တင်းအတူထိုင်လာပြီးပြီ၊ နင့်ကို တခြားလိုက်တဲ့သူတွေဆိုရင် နင် အသေဘုချည်းပဲ ပြောလွှတ်ပြီး ဒီတစ်ခါကျတော့ ဘာမှမပြောပါလား'

နွယ်နီက ကျွန်မ၏ပြောင်းလဲမှုကို သတိပြုမိစွာပြောသည်။ ကျွန်မတောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိသော ပြောင်းလဲမှုမှတ်လား။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မ မလုံမလဲရယ်မောရင်း–

'အေးပါ… ငါ နောက် ဘုပြောလွှတ်ပါ့မယ်ဟယ်'

'အေးနော်… ငါ လုံးဝသဘောမတူဘူး၊ သိလား၊ အဲဒီတစ်ယောက်က နင့်ထက်လည်း အသက်ငယ်ပုံရတယ်၊ နင်ကပဲ အလိုလိုက်ရလိမ့်မယ်'

'အရုးရေ… သူကဖြင့် ငါ့ကို ဘာမှမပြောရသေးဘူး၊ နင်က…'

'အေးလေ… မပြောခင်က ကြိုတင်သတိပေးထားရတာပေါ့၊ မီးဆိုတာ မလောင်ခင်က တားရတယ်၊ ငါ့ရဲ့ အချစ်ဆုံးဟာလည်း နင်ပဲ၊ နင့်ရဲ့အချစ်ဆုံးဟာလည်း ငါပဲ ဖြစ်ရမယ် သိလား'

ကလေးဆန်လှသော နွယ်နီ၏စကားကို ကျွန်မ ရယ်မောမိတော့သည်။ နွယ်နီကတော့ ကျွန်မကို မျက်စောင်းကြီး ထိုးလို့သာတည်း။

'ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး၊ ငါမေးရဦးမယ်၊ နင်က ဘာဖြစ်လို့ ငါတို့ရဲ့နာမည်တွေကို ပြောလိုက်ရတာလဲ'

ကျွန်မက နွယ်နီကို ရန်ပြန်တွေ့လေသည်။

'ဩော်… ငါမပြောရင်လည်း နင်ကပြောမှာကို၊ အဲဒီကျမှ ငိုရင်းနှီးတုန်မှာစိုးလို့ ပြောလိုက်ရတာ'

'ထားပါတော့လေ'

နောက်မကြာခင်မှာပဲ သူဟာ ကျွန်မ နွယ်နီတို့အခန်းက မဟုတ်မှန်း သိသွားကာ ကျွန်မအခန်းရှေ့အထိ ရောက်လာတော့သည်။ နွယ်နီကတော့ ထိုအခြေအနေကို လုံးဝမကျေမနပ် ရှိလျက်သာတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မရဲ့ ခံစားချက်ကတော့ ကျေနပ်သည်လည်း မဟုတ်။ မကျေနပ်ဘူးလည်းမဟုတ်၊ သာမန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်မ ထင်မိတော့သည်။

ကျွန်မနှင့် သူ ရင်းနှီးပြီး သိပ်မကြာခင်ကာလ အတွင်းမှာပင် IT ခေတ်ဟု ပြောရမည်လား။ သူက ကျွန်မကို propose လုပ်လာတော့သည်။ သူ့ရဲ့ propose လုပ်ပုံကလည်း အင်မတန် ရယ်ချင်ဖွယ်ရာ ကလေးဆန်လှပါသည်။

အဲဒီနေ့က ကျွန်မနှင့် နွယ်နီ ကန်တင်းမှပြန်အလာ တွင် သူနှင့် သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လိုက်လာသည်။

'အခန်းထဲမဝင်နဲ့ဦးနော်၊ ကျွန်တော် ပေးစရာရှိလို့'

'ဘာများလဲ'

'ငါတော့ ဝင်သွားပြီဟေ့'

နွယ်နီက ကျွန်မကိုထားခဲ့၍ ဝင်သွားလေသည်။ သူက ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ်၏ အလယ်စာရွက်ကို ဆွဲဖြုတ် လိုက်သည်။ စာရွက်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ရေးထားဟန်တူ သည်။

ကျွန်မ၏ စိတ်ဝင်စားမှုက ထိုစာရွက်ဆီသို့ ရောက် လာခဲ့သည်။

'ဒီမှာ ပဟေဠိရေးထားတယ်၊ ဖော်တတ်လား'

သူ့ပဟေဠိက အင်မတန်ရိုးစင်းလှပါသည့် 'ချစ်တယ်' ဟူသော စကားလုံးလေးတွေကို လက်ရေးအရှည်နှင့် တုတ် ချောင်းရှည်ရှည်လေးတွေကို ရေးထားခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

မြင်မြင်ချင်းပင် ကျွန်မက ဖတ်တတ်တာကြောင့် ရယ်သွမ်းသွေးပြီး မျက်နှာပြုံးစိစိဖြစ်သွားသည်။ အသားဖြူ သော သူ့မျက်နှာကတော့ ရဲရဲနီနေလေသည်။

'ကျွန်တော် သွားတော့မယ်၊ အဲဒါကို ရအောင်ဖော် ထား'

'နေဦးလေ… နေဦး'

ကျွန်မလက်ထဲသို့ ထိုစာရွက်ကို အတင်းထည့်၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။ ကျွန်မကတော့ ရယ်ချင်စွာ စာရွက် လေးကိုကိုင်၍ ကျန်ခဲ့လေတော့သည်။ ပြီးတော့ တစ်ယောက် တည်း ရှက်ရွံ့စွာ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့တော့သည်။

'ဟဲ့… ဘာလဲ'

နွယ်နီက ကျွန်မလက်ထဲမှ စာရွက်ကလေးကို ဆွဲယူ လိုက်သည်။ ကျွန်မက ပြန်ယူသော်လည်း မမီတော့ချေ။

'ကြည့်စမ်း… ဒါ နင့်ကို propose လုပ်လိုက်တာပေါ့'

'အေး'

'ဖြစ်ရမယ်လေ၊ နောက်ဆုံးတော့ ဒီဘူတာပဲ ဆိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာပဲ၊ နင်က အဲဒီတစ်ယောက်ဆို အရမ်း လိုက်လိုက်လျော လျော ဆက်ဆံတာကိုး'

'ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ ငါက သူ့ကို ကလေး တစ်ယောက်လို ဖြူစင်လို့၊ ပြီးတော့ သူနဲ့ စကားပြောရတာ စိတ်ချမ်းသာလို့ပါ'

'အဲဒါဆိုရင်လည်း တစ်ခါတည်းသာ အဖြေပေးလိုက် တော့'

နွယ်နီက ကျွန်မ၏ဖြေရှင်းချက်ကို သဘောမကျဟန် ဖြင့် ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်ပြောပြီး စာရွက်ကို ချလိုက် သည်။ ကျွန်မက စာရွက်လေးကို မသိမသာ အိတ်ထဲသို့ ခေါက်၍ ထည့်လိုက်သည်။

ကလေးဆန်သော သူ့ရဲ့မျက်နှာလေးကို မြင်ယောင် မိတော့သည်။ နွယ်နီကတော့ ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး မျက်စောင်း တထိုးထိုးနှင့် ရှိနေလေတော့သည်။ ကျွန်မကတော့ ဘာရယ် မဟုတ်ဘဲ ကလေးဆန်လှသော သူ့ရဲ့ propose လုပ်ပုံကလေး ကို ကြံဖန်ပြီး သဘောကျနေလေတော့သည်။

နွယ်နီက ပြန်ခါနီးကျတော့-

'ဘယ်လိုလဲ… နင် အဲ့ဒီတစ်ယောက်ကို အဖြေပေး မှာလား အင်ကြင်း'

'ငါ… ငါနဲ့ နင်နဲ့ ကတိတွေရှိတယ်လေ၊ ငါ ကတိ ဖျက်သူတစ်ယောက် မဖြစ်ချင်ဘူး'

ကျွန်မစကားကြောင့် နွယ်နီ့မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက် သွားသည်။

'ကတိတဲ့လား၊ နင့်သဘောပါ၊ နင်ကြိုက်သလို ဆုံး ဖြတ်ပါ၊ နင်စိတ်ချမ်းသာဖို့က အဓိကပါ၊ နှင်နဲ့ငါနဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ နင်ပျော်ရွှင် ငါပျော်ပါတယ် အင်ကြင်းရယ်'

'အေးပါ … ငါကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ရခက်နေပါတယ်၊ ငါ တခြားသူတွေကို ဘယ်လိုပဲ ငြင်းခဲ့ ငြင်းခဲ့ ငါ သူ့ကို မငြင်းရက်ဘူးဖြစ်နေတယ်ဟာ'

ကျွန်မက အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း နွယ်နီကို အားနာစွာ ပြောလိုက်မိသည်။ နွယ်နီက သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှိုက်၍-

'ငါနားလည်ပါတယ်ဟာ၊ တစ်ချိန်ကျရင် ဒီလိုပဲဖြစ် လာတော့မယ်ဆိုတာကို'

'ထားပါတော့လေ… အဲဒီကိစ္စကို ငါ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ရမလဲ နင် အကြံပေးပါဦး၊ ငါဆုံးဖြတ်ရခက်နေတယ်၊ အထူးသဖြင့် သူ့ကို ငါငြင်းလိုက်ရင်…'

'နင့်ကိစ္စကို နင့်ဘာနင် ဆုံးဖြတ်ပါ၊ ငါဝင်မပါချင် ဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မက ပြုံး၍ အိတ်ထဲမှ ကျပ်စေ့တစ်စေ့ကို ထုတ်လိုက်သည်။

'အိုကေ… ဒါဆို ငါတို့မဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စကို သူက ဆုံးဖြတ်ပေးလိမ့်မယ်၊ ခေါင်းကျရင် ငါ သူ့ကို ငြင်းလိုက်မယ်၊ ပန်းကျရင် ငါ သူ့ကို အဖြေပေးလိုက်မယ်၊ မကောင်းဘူးလား'

'နင့်သဘောပဲလေ'

ကျွန်မက ကျပ်စေ့လေးကို လေထဲသို့ မြှောက်တင်လိုက်သည်။ ပြန်ကျလာသော ကျပ်စေ့လေးကို အသက်တောင် မရှူဝံ့ဘဲ–

'ချွင်'

'ခေါင်း'

နှယ်နီ့မျက်နှာလေးက ဝင်းလက်သွားခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မမျက်နှာက သိသိသာသာ ပျက်ယွင်းသွားသလား မသိပါ။

'နင် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ငါတို့ စောစောက ပြောသလိုပေါ့၊ လာ… လာ… ဖယ်ရီပေါ်တက်ကြမယ်လေ'

ကျွန်မတို့စီးရမည့် ဖယ်ရီပေါ်သို့ တက်လိုက်သည့် သူ့ကို ငြင်းရတော့မည်ဆိုသောအသိက ကျွန်မကို တစ်မျိုး

ကြီးခံစားရစေသည်။ သူဟာ ကျွန်မရဲ့စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲတွင် မင်းသားတစ်ပါးဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေချေပြီ။

ကျွန်မ သူ့ကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနှင့် ငြင်းရပါ့မလဲ။ ကျွန်မ သူ့ကို ငြင်းနိုင်ရန် သတ္တိတွေပေးပါတော့။

'နင် ငိုင်လှချည်လား အင်ကြင်းရယ်၊ နင် တော်တော်စိတ်မကောင်းဖြစ်နေလား၊ ငါ ဘာမှမပြောတော့ပါဘူး၊ နင်ကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်ပါ၊ အဲလို ဇွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆုံးဖြတ်ရအောင် ငါ ဒီနေ့ကစပြီး နောက်သုံးရက် ကျောင်းမတက်ဘူး'

'ဟာ… နင် အဲလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ ငါတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့မှာပေါ့၊ နင်မရှိရင် ငါ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ နှယ်နီရယ်'

ကျွန်မက နှယ်နီ့လက်ကို အားကိုးတကြီးဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ နှယ်နီက နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ရင်း–

'ငါမရှိလည်း သူရှိတာပဲ'

'နင်ကလည်းဟာ၊ ငါက သူ့ကိုတောင် အဖြေပေးမယ်လို့ မပြောရသေးပါဘူး'

'ဒါပေမဲ့ နင့်စိတ်ထဲမှာ ဘာရှိလဲဆိုတာ ငါသိတယ်'

နှယ်နီက ထိုမျှသာပြောပြီး ဘာမှထပ်မပြောတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချေ။ ကျွန်မကတော့ ယခုအချိန်အထိ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မေးခွန်းထုတ်ရန်၊ ပြန်ဖြေရန် မဝံ့ရဲသေးချေ။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ကျွန်မနဲ့ အာရုံထဲမှာရှိခဲ့တာက ထိုကောင်လေးသာ ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ နုတ်မှောင်နေသော ဆံပင်ရှည်ရှည်တို့က မခုံးထိမရောက်တရောက်၊ စိမ်းနက်မှောင်နေသော မျက်ခုံးမွေးတွေအောက်မှ ညှိုလဲ့လဲ့မျက်ဝန်းတစ်စုံ၊ ပြီးတော့ ပါးလွှာသော နီထွေးသောနှုတ်ခမ်းတစ်စုံ၊ ကလေးဆန်လှသော ပုံစံလေး။

ကျွန်မအတွက် လိုအပ်ခဲ့သောအဖော်၊ ကျွန်မမျှော်လင့်ခဲ့သော ချစ်သူက ထိုကဲ့သို့ပုံစံမျိုးလား၊ ကျွန်မကိုသာနားလည်မှုတွေ ပေးအပ်နိုင်မည်လား။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကရောသူ့ကို စွဲလမ်းချစ်ခင်နေပြီလား။

ကျွန်မကိုယ်တိုင်တောင် မသိတော့ပြီဖြစ်သည်။

☾ ☾ ☾

နွယ်နီက သူ့စကားတည်စွာပင် နောက်တစ်နေ့တွင် ကျောင်းသို့ ရောက်မလာတော့ချေ။ နံနက်မိုးလင်းတာနှင့် ကျွန်မရှေ့သို့ ရောက်လာသူက သူပင်ဖြစ်သည်။

'မနွယ်နီ မလာဘူးလား'

'အင်း'

'ဒါဆို တစ်နေ့လုံး ကျွန်တော် အဖော်လုပ်ပေးမယ်လေ'

ကျွန်မက ငြင်းဆန်ရန် ပြင်လိုက်ပေမယ့် တက်ကြွစွာပြောနေသော သူ့မျက်လုံးတွေကို အားနာသွားရပြန်သည်။ ကျွန်မက ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ လက်ထဲမှ စာအုပ်တွေကို သူ့ထံသို့ ပေးလိုက်သည်။

သူက ကျေနပ်စွာ စာအုပ်တွေကို ယူလိုက်တော့သည်။ ထိုနေ့က သူသည် ကျွန်မအနားတွင် တစ်နေ့ကုန်ရှိနေ

www.burmeseclassic.com

လေသည်။ အချစ်ခံချင်သော ကျွန်မသည် အချစ်ကို လိုအင်နေသော ကျွန်မသည် ကြည်နူးနှစ်သိမ့်စွာဖြင့် သူ့ရဲ့ဂရုစိုက်မှုများအောက်တွင် ပျော်ဝင်သွားလေတော့သည်။

သူက ကျွန်မ ရိုးရှင်းစွာဆွဲဆောင်ထားလေတော့သည်။ အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် သူနှင့်အတူ နေရသောရက်များမှာ တစ်ဘဝလုံး မေ့မရနိုင်သော ရက်များသာတည်း။

ထိုညက ကျွန်မ ရေးမိတာက–

MKCT တဲ့။

အဲဒါ ကျွန်မသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီမှ ရခဲ့သော ပဟေဠိလေးဖြစ်သည်။

ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ အလယ်စာရွက်တစ်ရွက်ကို ဖြုတ်၍ရေးမိခြင်းဖြစ်သည်။

ဒုတိယရက်မှာတော့ ကျွန်မသည် ထိုစာရွက်ကလေးကို သူ့ကို ပေးဖတ်လိုက်မိတော့သည်။

'အဲဒီပဟေဠိကို ရအောင်ဖော်၊ အဲဒီအထဲမှာ အဖြေရှိတယ်'

'တကယ်လား'

သူ့မျက်နှာက မျှော်လင့်ချက်တို့ဖြင့် ဝင်းပသွားလေတော့သည်။ ကျွန်မကတော့ သူ့ရဲ့ပုံစံလေးကိုကြည့်၍ ရင်ထဲမှာ

လှိုက်ခုန်သွားအောင်ကို ကြည်နူးမိလေတော့သည်။ ပြီးတော့ ပူနွေးရှိန်းမြတဲ့ ရှက်ရွံ့ခြင်းတွေက နေရာယူလာသည်။

'ကျွန်တော် ရအောင်ဖော်မှာနော်'

သူက စာရွက်ကို ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်ဖတ်ရင်း ပြောလေသည်။ ကျွန်မက ပြုံးပြုံးလေး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေတော့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို ကျွန်မ ချစ်နေမိပြီလေ။

သူ့ရဲ့အချစ်ကိုလည်း ကျွန်မ ခံချင်သည်လေ။

အဲဒီလို ကျွန်မရဲ့အချစ်မှာ အချစ်သျှည်းပဲ သီးသန့်ဖြစ်ပြီး မည်သည့်အရောင်မှ မပါခဲ့ချေ။ အဲဒါကိုတော့ ကျွန်မ ကျိန်ပြောဝံ့ပါတယ်။

'အချစ်' ဆိုသော ခေါင်းစဉ်လေးကိုသာ ကျွန်မ နူးညံ့ညင်သာစွာ ခံစားခဲ့ချင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အဲဒီနေ့ နံနက်ပိုင်းလေးမှာ သူ့ကို ထိုစာရွက်ကလေးကို ပေးလိုက်သည်။ ညနေကျတော့ သူက ကျွန်မကို ပြုံးစိစိလေးနှင့်လာပြီး–

'အဲဒါ ကျွန်တော် ဖော်လို့ရပြီ၊ ဒီထဲကအတိုင်းတကယ်နော်'

'မသိဘူးလေ… အဲဒီဟာကိုပဲ ပြောပါဦး၊ ဘာတဲ့လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ လက်ကလေးဖိုက်ပြီး ပြောလိုက်တော့ သူက-

'ဟုတ်လားတော့ မသိဘူး၊ မင်းကို ချစ်တယ်တဲ့ ဟုတ်လား'

ကျွန်မက ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွခါယမ်းပြလိုက်ပြီး-

'မဟုတ်ဘူးကွ… နည်းနည်းလွဲနေသေးတယ်၊ နည်းနည်းလေးပဲ'

သူက ခေါင်းကိုခါလိုက်ပြီး ဂျစ်တူးတူးပုံစံလေးမျိုးဖြင့်-

'ကျွန်တော် မသိတော့ဘူး'

'မောင့်ကို ချစ်တယ်တဲ့'

'တကယ်နော်… တကယ်နော်'

သူက ကျွန်မကို လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်၍ ပြောလိုက်တော့ ကျွန်မက ရင်ခုန်စွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့သည်။

သူနှင့် ကျွန်မ ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီ။

'အင်ကြင်းကို အပျော်ကြံတာ မဟုတ်လောက်ပါဘူးနော်'

'မဟုတ်ပါဘူး… ကျွန်တော် တကယ်ချစ်တာပါ'

ကျွန်မသည် ယုံကြည်စွာ၊ မြတ်နိုးစွာ၊ ရင်ခုန်စွာ

ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်တော့သည်။

ချစ်သူလေးရယ်… ကျွန်မအတွက် အကောင်းဆုံးအဖော်ပဲဖြစ်ပါစေတော့။ ကျွန်မ တိုးတိမ်စွာ ဆုတောင်းလိုက်မိပါသည်။

ကျွန်မသိသော ကျော်လင်းမော်သည် ချစ်တတ်သော အဖြူထည်ကောင်လေးသက်သက်သာ ဖြစ်လေတော့သည်။ ထိုအဖြေပေးလိုက်သောနေ့သည် မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်မနှလုံးသားထဲတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားလိုက်မိသည်။ 20 th Aug 2002

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

‘ဘယ်လိုလဲ… နင်တို့ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီ မှတ်လား’

သုံးရက်မြောက်နေ့တွင် နွယ်နီ ကျောင်းတက်သော အခါ ကျွန်မကို ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့် မေးတော့ ကျွန်မသည် မငြင်း ဆန်နိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘ငါသိတယ်… အဲဒါကြောင့် ငါရှိနေရင် ငါက ကြား ထဲက ရှုပ်နေမှာစိုးလို့ ငါကျောင်းမတက်ဘဲနေပေးတာလေ’

‘တက်ပါဟယ်’

‘ဘယ်လိုလဲ… တော်တော်ပျော်နေတယ်မှတ်လား’

‘ဒီလိုပါပဲ… ငါ နင့်ကိုလည်း အတိုရပါတယ် နွယ်နီ ရယ်’

နွယ်နီက နာရီတစ်ချက်ကြည့်၍-

‘မလာသေးဘူးလား’

‘ရှစ်နာရီခွဲလာမယ်တဲ့’

‘အင်း… အခုတည်းက ပျော်နေရပြီနော်’

နွယ်နီက ကျွန်မကို စသလိုပြောပေမယ့် ကျွန်မ အပြုံး [illegible]တ်ခဲ့ပါ။

‘နင် သူ့ကို တကယ်ချစ်သွားခဲ့ပြီလား ဟင်’

နွယ်နီက ကျွန်မကို စိုးရိမ်သလိုမေးလိုက်တော့ ကျွန်မ [illegible]နူးညံ့ညင်သာစွာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

‘တကယ့်ကို ငါ သူ့ကို ချစ်သွားခဲ့ပြီ နွယ်နီ၊ အချစ် [illegible]ဟာ မမျှော်လင့်တဲ့အချိန်မှာ မမျှော်လင့်တဲ့နေရာက ထွက် [illegible]လာတတ်တယ်၊ ငါက ရုတ်တရက် အချစ်နဲ့ အလဲထိုးခြင်း [illegible] ခံလိုက်ရတယ်ပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒါကိုပဲ ငါ ကျေနပ် [illegible]ခဲ့ပြီ’

‘နင် အရူးပဲ’

‘ငါ မရူးပါဘူး၊ သူ့ရဲ့ ဖြူစင်ရိုးသားပုံ၊ ကလေး [illegible]န့်ပုံလေးကိုပဲ ချစ်နေမိခဲ့တာ’

‘အေးပါ… အဲလောက် ကလေးဆန်နေရင် နင်ပဲ [illegible]လိုလိုက်ရမှာနော်၊ ဒါနဲ့ နင့်ကို ကျော်လင်းကဘယ်လိုခေါ်လဲ’

‘ဒါလား’

ကျွန်မက ပြန်မဖြေတော့ဘဲ ရှက်ရွံ့စွာ ခေါင်းငုံ့လိုက် [illegible]သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟိတ်… ပြောလေ မိန်းမ'

နှယ်နီက မရမက မေးနေသောကြောင့်-

'သူက ငါ့ကို ဖြူစင်စေချင်လို့ စံပယ်လို့ ခေါ်မယ်တဲ့'

'ဟင်း… ဟင်း… သူရည်းစားဟောင်းနာမည်လား မသိဘူး၊ ကြည့်လည်းလုပ်ဦးနော် အင်ကြင်း'

'အေး… ဟင်… ဟုတ်မယ်တော့ မထင်ပါဘူးမယ် သူ့ပုံစံကလေးက…'

'အခုမှ ဘာမှကာကွယ်ပြီး ပြောမနေနဲ့၊ အဲဒီလို အခေါ်အဝေါ်ကြီးကို ပြင်ခိုင်း၊ နင့်ကိုတော့ ငါ မမေးတော့ ဘူး၊ နင်က ဟိုးငယ်ငယ်တည်းက စိတ်ကူးယဉ်ထားတဲ့ အခေ အခေါ်လေးကိုပဲ ခေါ်မှာ ဟုတ်တယ်မှတ်လား မိန်းမ၊ 'မောင်' လို့လေ'

'တော်ပါ နင်ကလည်း'

ကျွန်မက ရှက်ရမ်းရမ်း၍ နှယ်နီကို ထုလိုက်သည် အမှန်တကယ်လည်း ကျွန်မ ဟိုးငယ်စဉ်ကတည်းက စိတ်ကူ ယဉ်ကာ ချစ်သူကို'မောင်'ဟု ခေါ်မည်ဟု စဉ်းစားခဲ့သည်

အမှန်တကယ်လည်း သူ့ကို မောင်ဟု ကျွန်မ ခေါ် မိသည်။ သို့သော် နှုတ်က မဝံ့ရဲသေးချေ။ ကျွန်မ သူ

မောင်ဟုခေါ်ဦးမှပါပဲ။

'ဟိတ်… မိန်းမ၊ တစ်ယောက်တည်း ဝီတိဖြစ်မနေနဲ့၊ ဟိုမှာ လာပြီ'

ကျွန်မက နှယ်နီ့စကားကြောင့် အခန်းဝကိုလှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အမှန်တကယ်လည်း သူလာပြီဖြစ်သည်။ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ ကိုးနာရီ။ သူနှင့် ချိန်းထားတာ ရှစ်နာရီခွဲ။

ကျွန်မ နှုတ်ခမ်းနည်းနည်းစူသွားသည်။ အို… နာရီဝက်ကလေး နောက်ကျတာလေးနှင့်တော့ သူ့ကို ကျွန်မ အပြစ်မယူသင့်ဘူးဟု ဖြေတွေးပေးလိုက်သည်။ အချိန်ကို အတိအကျမှ ကြိုက်တတ်သော ကျွန်မတို့အတွေးသည်လည်း ချစ်သူနှင့်မှ ပြောင်းလဲကုန်ချေပြီ။

'အစ်ကိုက ဒီနေ့ အိပ်ရာထနောက်ကျနေလို့ သူ့ကို စောင့်နေရတာ'

'သြော်'

ဖြေရှင်းချက်နှင့်အတူ ရောက်လာသော ချစ်သူကို ကျွန်မ ပြုံးကြည့်မိလေသည်။

'ဘာစားခဲ့လဲ'

'ထမင်းကြော်'

'အင်း… ကောင်းတာပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မနွယ်နီ ကျောင်းတက်ပြီလား'

'အေး… နင့်ကို အမြင်ကတ်လို့ မတက်ဘဲနေနေတာ၊ ငါမရှိတော့ နင် အတော်ပဲဖြစ်သွားတာပေါ့'

နွယ်နီက သူ့ကို ရန်တွေ့တော့ ကျွန်မက ဘာမှစဉ် မပြောဘဲ ပြုံး၍ကြည့်နေလေသည်။ တကယ်တမ်းပြောရမယ် ဆိုရင်တော့ နွယ်နီကပဲ ကျွန်မအကြောင်းသိပြီး ကျွန်မရဲ့ ခံစားချက်များကို နားလည်သော အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူက ယခုမှ ကျွန်မနံဘေးကို ရောက်လာသူဖြစ် သည်။ ကျွန်မ သူ့အကြောင်းကို ဘာမှမသိသလို ကျွန်မ အကြောင်းကိုလည်း သူ ဘာမှမသိပါ။ ကျွန်မက 'အချစ်' ဆို သော အရာတစ်ခုတည်းနှင့် ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ အဖြေပေး လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အချစ်၏ နောက်ဆက်တွဲအကြောင်းအရာများကို လုံးဝထည့်မတွက်မိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က 'အချစ်' ဆို သောအရာမှလွဲ၍ ကျွန်မ ဘာကိုမှ မမြင်ခဲ့ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

အတန်းတက်လည်း ကျွန်မနံဘေးမှာ သူရှိနေသည်။ ကျွန်မကလည်း သူရှိနေခြင်းက ကျွန်မကိုယ်ကို လုံခြုံနေသည် ဟု ခံစားရသည်။

သူက ကျွန်မလက်ကလေးကို ခပ်ဖွဖွဆုပ်ကိုင်ထား သည်။ ကျွန်မကလည်း နွေးထွေးလှသော သူ့ရဲ့လက်ကလေး ကို မလွှတ်တမ်း ပြန်လည်ဆုပ်ကိုင်ထားမိသည်။ ရင်ထဲမှာ တော့ ရင်ခုန်နွေးထွေးလျက် အရာအားလုံး ပြီးပြည့်စုံနေသကဲ့ သို့ ခံစားသည်။

အဲဒါဟာအချစ်ပဲ။ ကျွန်မ သူ့ကို ပြောမပြတတ်အောင် ချစ်ခင်တွယ်တာမိလေသည်။ ဆယ်နာရီခွဲ အတန်းပြီးတော့-

'ဗိုက်ဆာနေပြီလား၊ ထမင်းသွားစားကြစို့လေ'

'အင်း… နွယ်နီ့ကိုပါ ခေါ်သွားမယ်နော်၊ အခါတိုင်း သူနဲ့စားနေကျဆိုတော့'

'ခေါ်လေ… ရပါတယ်'

သူ့ရဲ့ သဘောထားကြီးမှုကို ကျွန်မက ကြဲဖန်ပြီး အမှတ်ပေးနေမိပြန်သည်။

'နွယ်နီရေ… ထမင်းသွားစားရအောင်၊ ငါ ဗိုက်ဆာ နေပြီ'

'တော်သေးတာပေါ့၊ ငါ့ကို ခေါ်ပါ့မလားလို့'

'နင်ကလည်းဟယ်… နင်နဲ့ ငါက အဲဒါတွေ ပြော ရလား၊ အခါတိုင်းလည်း အတူသွားစားနေကျကို၊ လာ… သွားမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မက နွယ်နီ့လက်ကိုဆွဲ၍ ထလိုက်သည်။ သူက အလိုက်သိစွာပင် ဖတ်စာအုပ်တွေကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

'စာအုပ်တွေ ထားခဲ့လေ မောင်'

'ရပါတယ်… ယူလာခဲ့မယ်'

နွယ်နီက ကျွန်မကို မျက်စောင်းထိုး၍ ရှေ့မှထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်မကတော့ မောင့်ရဲ့လက်ကို အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်၍ အတန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။ အယ်သူတွေ ဘယ်လို မျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ပါစေ၊ ကျွန်မ ဂရုမစိုက်တော့ပြီ။

မောင်သာ ကျွန်မရဲ့ဘဝ။

မောင်သာ ကျွန်မရဲ့အသက်။

မောင်သာ ကျွန်မရဲ့သခင်ဖြစ်လေပြီ။

မောင်ရယ်… မိန်းမသားမို့ ဖွင့်ဟမပြောပေမယ့် ရင်ထဲမှာ အချစ်စိတ်တွေ တနင့်တပိုးဆိုတာ မောင်သိရဲ့ သိပ်ကောင်းမှာပဲ။

'ဘာစားမှာလဲ'

'ထမင်းပေါင်းပဲ၊ နွယ်နီ နင်ရော'

'ငါ ဝက်သားမစားတာ နင်သိတယ်နော်'

'အေးပါ'

မောင်က သူ့အကြိုက် ဝက်သားသုပ်မှာနေတာကြော့

www.burmeseclassic.com

နွယ်နီက ဝင်ပြောသည်။ မောင်က ကျွန်မကို မမှာရတော့ဘူးလားဆိုသည့် အကြည့်နှင့် ကြည့်သည်။ ကျွန်မ နားမလည်စွာဖြင့်–

'မှာပါ… ရပါတယ်မောင်၊ နွယ်နီကလည်း နင်မစားရင် ပြီးတာပဲပေါ့၊ သူ့ဘာသာသူမှာစားတာပဲ'

'အေးပါ… အေးပါ… နင်လည်း ဝက်သားမစားဘူးနော် အင်ကြင်း'

ကျွန်မကို သတိပေးသလို နွယ်နီက ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူကဝင်၍–

'အဲဒါဆိုလည်း ကျွန်တော် မမှာတော့ဘူး၊ ထမင်းပေါင်းပဲ မှာစားတော့မယ်'

'မဟုတ်ဘူးလေ'

သူက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထမင်းပေါင်း လှမ်းမှာနေသည်။

'ပဲသီးမထည့်ဘူး၊ ခရမ်းချဉ်သီးမထည့်ဘူး'

'မစားဘူးလား'

'အင်း… ပဲသီးက အနံ့နံတယ်'

'ဟု တ် လာ း … တ စ် ခါ မှ ဖြ င့် နံတယ်လို့တောင်မထင်မိဘူး'

www.burmeseclassic.com

သူက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထမင်းပေါင်းကိုသာ ငုံ့စားနေလေတော့သည်။ ကျွန်မက သူ့ကို ချစ်စနိုး စ,လိုစိတ်ဖြင့် ကျွန်မပန်းကန်ထဲမှ ပဲသီးတွေကို တမင်ရွေးပြီး သူ့ပန်းကန်ထဲထည့်ကာ-

'အင်ကြင်းကိုချစ်ရင် စားပြ'

သူက စားနေရာမှ ရပ်သွားပြီး ကျွန်မကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ကာ ပဲသီးတွေအားလုံးကို ဇွန်းနှင့်ယူကာ ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်တော့သည်။

'ဟင်း… ဟင်း'

ကျွန်မတို့အဖြစ်ကို နွယ်နီက သဘောကျစွာ ရယ်မောလေတော့သည်။ အားလုံးစားပြီးတော့ မောင်ကပင် အားလုံးအတွက် ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်သည်။ ကျွန်မက မောင့်ကို အားနာစွာ ပိုက်ဆံလုရှင်းမလို့ လုပ်ပေမယ့် မောင်က လက်မခံချေ။

ချစ်သူတွေဆိုပေမယ့် ကျွန်မ အဲလိုကြီး မစားချင်ပါ။ ထို့ကြောင့် နောက်နေ့ ကျွန်မ ပိုက်ဆံရှင်းမည်ဟု ကြိုပြောထားလိုက်သည်။

အတန်းဘက်ပြန်လာတော့ ဆရာမဝင်နေပြီဖြစ်သည်။

'အတန်းထဲဝင်မလား'

'ဟင့်အင်း… မဝင်ချင်ပါဘူး၊ တစ်ဝက်တစ်ပျက်ကြီး'

'ငါတော့ ဝင်မယ်ဟေ့၊ နင်တို့ဘာသာ သွားချင်တဲ့ဆီသွား၊ အနောက်တန်းက နင့်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ထိုင်ပြီး ကျန်ခဲ့တော့မယ်'

နွယ်နီက ပြောပြီး အခန်းထဲဝင်သွားလေသည်။

'ဟဲ့… နေဦးလေ'

ကျွန်မပြောတာ မမီတော့။

'ဘယ်သွားကြမလဲ'

သူက ကျွန်မကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။ ကျွန်မက အသင့်တော်ဆုံးနေရာကို စဉ်းစားလိုက်သည်။

'(ကျောင်းသားနားနေဆောင်)ထဲမှာ သွားထိုင်ကြမယ်လေ'

'သွားလေ'

မောင်က ကျွန်မလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

RC ထဲမှာလည်း ထိုင်နေသော အတွဲလေးတွေရှိသည်။ ကျွန်မနှင့် မောင် ခုံတန်းလွတ်တစ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်မိသည်။

'မောင်'

'ဟင်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်က ကျွန်မကို ရွှန်းရွှန်းစားစားကြည့်သည်။

'အင်ကြင်းကို စံပယ်လို့ ခေါ်ချင်တာ ဘာကြောင့်လဲဟင်၊ မောင့်ရဲ့ အရင်ကောင်မလေးနာမည်မို့လို့လား'

'မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မောင်တို့ရဲ့အချစ်ကို စံပယ်ပန်းလေးကို ဖြူစင်စေချင်လို့ပါ၊ ပြီးတော့ မောင့်မှာ အရင်ကောင်မလေးလည်း မရှိပါဘူး၊ မောင်ကသာ လိုက်ဖူးတာပါ၊ သူက မောင့်ကို ပြန်မကြိုက်ပါဘူး'

'သြော်... အင်ကြင်းက သူများမကြိုက်တာကို ရတာပေါ့လေ'

ကျွန်မက ကိုယ့်အဖြစ်ကို ကိုယ် ဝမ်းနည်းစွာ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

'မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ အဲဒါက အရင်တုန်းကပါ၊ အခု မောင့်စိတ်ထဲမှာ သူလည်းမရှိတော့ဘူး၊ မောင် သူ့ကိုလည်း မချစ်တော့ဘူး၊ ကဲ... အဲဒါထားပါ၊ မောင် ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ'

'အင်း... ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲဆိုတော့ မောင့်လက်ဝါးဖြန့် ရေးပေးမယ်'

ကျွန်မ မောင့်လက်ဝါးပေါ်မှာ ရေးပေးလိုက်တာက 'ချစ်'။

'မောင် ချစ်ကို ဘယ်တော့မှ ခွဲမသွားပါနဲ့နော်'

ကျွန်မက မောင့်လက်ကို ပျောက်ဆုံးသွားမှာစိုးသည့်အလား ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြောလိုက်မိသည်။

'စိတ်ချပါကွာ... မောင် ချစ်ကို ဘယ်တော့မှ ခွဲမသွားပါဘူး'

မောင့်ရဲ့ကတိကို ကျွန်မ အပြည့်အဝ ယုံကြည်လိုက်မိတော့သည်။

စာချုပ်ဆိုတာ စက္ကူ။ နှုတ်ကတိဆိုတာ လေထဲတွင် ပျောက်ကွယ်သွားတတ်တာကို ကျွန်မ မေ့လျော့နေခဲ့ပါပြီ။

မောင့်ကို ချစ်တယ်ကွာ။

ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်မနှင့်မောင်သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်သော ချစ်သူများ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

⁂

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်နှင့် ကျွန်မ တွဲတာကြာတော့မှ မောင်သည် မပွင့်လင်း။ သူ မြို့စိစိနိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိလာ ရသည်။ မောင်က တစ်ခါတလေ ကျွန်မနံဘေးတွင် ထိုင်နေ ပေမယ့် စိတ်တို့က တခြားရောက်နေသည်ကို ကျွန်မ သတိပြု မိသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်မ သံသယဝင်လာတာက မောင်ဟာ ကျွန်မထံသို့ ဝတ္တရားအရသာ လာနေသည်ဟုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း ကျွန်မကို သိပ်ချစ်သည့်ပုံ ကျွန်မကို ခွဲမသွားနိုင်သောပုံမျိုး ဖြစ်လေသည်။

မိုးရေတွေကို ကြိုက်သည်ဆိုတော့ မောင်က ကျွန်မ နှင့်အတူ မိုးရေထဲမှာ လျှောက်ပေးသည်။ မောင်နှင့်အတူ မိုးရေထဲမှာ လျှောက်သွားရတာက ကျွန်မ အပျော်ဆုံးပင်ဖြစ် သည်။

တစ်ခါတလေ မောင်က နှင်းဆီပန်းလေးတွေ ယူလာ တတ်သည်။ မောင်ယူလာသော နှင်းဆီပန်းလေးတွေက ဝိစိ ကွေးလေးတွေဖြစ်သည့် မောင်ပေးသမျှသော လက်ဆောင်တွေ ထဲတွင် ထိုနှင်းဆီပန်း ဝိစိကွေးလေးတွေကို ကျွန်မ အချစ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

ကျွန်မက ထိုနှင်းဆီပန်းလေးတွေ ခြောက်သွားသော အခါ နေ့စဉ်ရေး ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲထည့်၍ သိမ်းထားသည်။

မောင်က တစ်ခါက စိတ်လိုလက်ရ ခွေးတစ်ကောင် မွေးချင်သည်ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်မက ခွေးရုပ်ကလေးတစ် ရုပ် လက်ဆောင်ပေးဖူးသည်။ မောင်နှင့် ကျွန်မ ဆင်တူပေါ့ လေ။ တစ်ယောက်တစ်ရုပ်စီလေ။

'မောင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်ကွာ'

မောင်က တိရစ္ဆာန်တွေကို နှစ်သက်သူလည်းဖြစ်ပါ သည်။

ဒီကြားထဲတွင် ကျွန်မ မမျှော်လင့်ဘဲ တခြားသူ တစ်ယောက်ဆီက သိလိုက်ရတာက–

'မောင်နှင့်ကျွန်မကို မောင့်အိမ်က သဘောမတူဘူး' တဲ့။

ကျွန်မရင်ထဲတွင် အပြင်းအထန်နာကျင်သွားပါသည်။

ရွှေမင်းသမီးစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ချစ်မှာ ဘာအပြစ်ရှိလို့ မောင့်အိမ်က သဘောမတူတာလဲ ပြောစမ်းပါ၊ ဘာအပြစ်တွေများ ရှိနေလို့လဲ'

ကျွန်မ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး မောင့်ကို မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိသည်။

'မောင်လည်း မသိပါဘူးကွာ၊ မောင့်အမေက အရင်တုန်းက သဘောတူထားတဲ့သူရှိလို့ နေမှာပေါ့'

'မောင်ရယ်··· အဲဒီလူကြီးတွေ ပေးစားလို့ ယူရတဲ့ ခေတ်ကြီးက ကျန်ခဲ့ပါပြီ။ ဘာလဲ··· ချစ်ဟာ မောင်တို့ လောက် မချမ်းသာလို့လား'

'မဟုတ်ပါဘူးကွာ'

မောင့်ပုံစံက စိတ်ရှုပ်နေတဲ့ပုံစံမို့ ကျွန်မ မောင့်ကို ပြန်သနားသွားရပြန်သည်။

'မောင်တို့အိမ်မှာက မောင့်အမေက အဓိကပဲ။ မောင့်အစ်ကိုတွေ အစ်မတွေဆို မှတ်ပုံတင်တွေ အမေ့ကိုပဲ အပ်ထားရတယ်၊ မောင်တောင် မှတ်ပုံတင်မရှိလို့'

'ဘုရားရေ··· မောင့်မှာ မှတ်ပုံတင်မရှိဘူး၊ အခု အရွယ်အထိ'

'ဟုတ်တယ် ချစ်ရဲ့၊ အမေက မလုပ်ပေးသေးလို့'

'ဪ··· ဖြစ်ရလေ'

ကျွန်မက မောင့်ရဲ့ပုံစံကိုကြည့်ပြီး စိတ်လည်းပျက် ရယ်လည်းရယ်ချင်မိတော့သည်။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်မယ့်ပုံပါပဲ။ မောင်ဟာ အငယ်ဆုံးမို့ သူ့ကို အိမ်က ဝိုင်းအလိုလိုက်ထားပုံလည်းရသလို မောင့်ကိုလည်း တော်တော်ချစ်မည့်ပုံပင်။

ဟိုတစ်နေ့က မောင်ကျောင်းလာတုန်းကတောင် မောင့်အမေနှင့် အဖေ လိုက်ပို့တာတွေ့ရသည်။ ကျွန်မက ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ရတော့ အံ့လည်းအံ့သြ၊ မောင့်ကို ဆက်ချစ်ရမှာတောင် ကြောက်ရွံ့လာသည်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မောင့်ကို မောင့်မိဘတွေရော မောင့်နမတွေရောက အငယ်ဆုံးလေးဟူ၍ ဝိုင်းချစ်ကြသည်မဟုတ်လား။ မောင့်ကိုလည်း အလိုလိုက်ထားပုံရပါသည်။

၊ ပြီးတော့ မောင့်အစ်ကိုက ဟိုတစ်နေ့ကလည်း မောင်အတန်းတက်မတက်ကို အတန်းထဲအထိ လိုက်ကြည့်သေးသည်။

မောင်ရယ်··· မောင့်ကို ချစ်ရတာ မောလိုက်တာ၊ ချစ်ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ မောင် မသိနိုင်လောက်ပါဘူးလေ။

'မောင့်အိမ်က မောင့်ကို အတော်ချစ်တာနော်'

ရွှေမင်းသမီးစာပေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အဲလိုလည်းမဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်က အစွဲအလမ်းကြီးတော့ မောင့်ကို စိုးရိမ်ကြတာပါ'

'သြော်… အဲဒါဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပါပဲ မောင်ရယ်၊ မောင်နဲ့ ချစ်ကို ခွဲနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

'မပူပါနဲ့အချစ်ရယ်… ဘာတွေဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်သာ ချစ်ဘက်မှာရှိရင် ပြီးရောမှတ်လား'

'မောင်ရယ်'

မောင့်စကားကြောင့် ကျွန်မရင်ထဲသို့ ခွန်အားတွေ စီးဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ကျွန်မနံဘေးတွင် မောင်ရှိနေလျှင် ကျွန်မ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တော့ပြီ။ အလွန်ဆုံး ကျွန်မ၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း နွယ်နီကိုပင် ဂရုမစိုက်မိတော့ချေ။

ဒီတော့ နွယ်နီက ကျွန်မကိုစိတ်ဆိုးသည်။

'နင်က ကျော်လင်းကို အရမ်းချစ်တာပဲနော်၊ နင်ပဲ နောက်ဆုံးခံစားရမှာ ငါမြင်ယောင်သေးတယ်၊ နင် အဲလောက်ကြီးမချစ်နဲ့နော်၊ ယောကျ်ားတွေက အရမ်းချစ်ပြရင် ကမ်းတက်တယ်'

'သူက အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး'

'အေး… ဟုတ်တာမဟုတ်တာ နင့်အပိုင်းပဲ၊ ငါ နင့်ကိုပြောစရာရှိတယ်၊ ငါ့ကိစ္စ နင် စိတ်ဝင်စားရဲ့လား'

နွယ်နီ့စကားကြောင့် ကျွန်မက ရယ်မောပြီး နွယ်နီ့ကို ချော့လိုက်သည်။

'ငါ့သူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ နင့်ကိုမှ စိတ်မဝင်စားရင် ဘယ်သူ့ကို စိတ်ဝင်စားရမှာလဲ'

'မသိဘူးလေ၊ နင့်ရဲ့အချိန်တိုင်းကို ကျော်လင်းအတွက် ခဲထားထားလားလို့ပါ'

'တော်ပါဟယ်… နင် စကားနာထိုးတာတွေ ရပ်လိုက်တော့၊ ပြောစရာရှိတာပြောတော့'

'အေး… ပြောစရာရှိတာကို လိုရင်းတိုရှင်း ပြောရရင်တော့ ငါ ဗီဇာရပြီ၊ ဒီလကုန် နိုင်ငံခြားထွက်ရတော့မယ်၊ ငါ့ဦးလေးကလည်း လာခဲ့တော့တဲ့'

'ဟင်း'

ကျွန်မ နွယ်နီနှင့်ခွဲရတော့မည်ဆို၍ အပေ…စိတ်ကောင်းဖြစ်သွားသည်။

'နင် တကယ်ပြောတာလား နွယ်နီရယ်၊ ငါဖြင့် ယုံတောင် မယုံဘူး၊ ခွဲရတော့မယ်ဆိုတော့ ငါ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့မှာပေါ့'

'ဟဲ့…ဘယ်က တစ်ယောက်တည်းရမှာလဲ၊ နင့်ဘေးမှာ ကျော်လင်းရှိနေပြီလေ၊ ဒါကြောင့် ငါက စိတ်ချလက်ချ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားတာပေါ့ဟဲ့'

'ဟင်... ကျော်လင်းက ကျော်လင်းပဲ၊ နင်ကနင်ပဲ လေ၊ နင် ငါ့ကို ထားသွားတော့မယ်ပေါ့'

ကျွန်မက စိတ်မကောင်းဖြစ်စွာ ပြောသည်။

'ဒီလိုပဲ... ငါ့ဘေးကလူတွေ ငါ့ကိုထားပြီးတစ် ယောက်စည်းသွားတယ်။ ကျော်လင်းလည်း ငါ့ကို ဘယ်တော့ ထားသွားမလဲမသိဘူး၊ နောက်ဆုံးတော့ ငါတစ်ယောက်တည်း ပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တာပါပဲ'

ကျွန်မစကားကြောင့် နွယ်နီက စိတ်မကောင်းဖြ သွားဟန်ဖြင့် ကျွန်မလက်ကို ဆုပ်ကိုင်၍-

'ငါ နင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပါ့မယ်ဟာ၊ ပြီးတော့ ငါ အပြီးသွားမှာမှမဟုတ်တာ၊ ပြန်လာမှာပဲ'

'အေးပါ... နင် အစစအရာရာ အဆင်ပြေပါစေ ငါဆုတောင်းပါတယ်'

ကျွန်မဘေးမှ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကတော့ ထွ ခွာသွားချေပြီ။ ကျွန်မနံဘေးတွင် အချစ်ဆုံးချစ်သူလေး ကျန်ရစ်ခဲ့တော့ပြီ။

ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ ထားမသွားပါနဲ့ ချစ်သူရေ မောင် ကျွန်မကို ထားသွားမှာ သေမလောက် ကြောက်ရွံ့ ခဲ့ပြီ။

'နွယ်နီ နိုင်ငံခြားထွက်သွားပြီ မောင်ရယ်'

'ဟုတ်လား... ဘယ်လိုလဲ'

'သူ့ဦးလေးရှိတဲ့ တူရကီကိုတဲ့၊ ပြန်တော့လာမှာတဲ့'

'အင်း... မောင်လည်း ကျောင်းပြီးရင် ထွက်မလား လို့'

မောင့်ထံမှ တစ်စွန်းတစ်စ ကြားလိုက်ရသောစကား ကြောင့် ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရပြန်သည်။

'မောင်သာ ချစ်ကို ထပ်ခွဲသွားရင် ချစ်သေမှာပဲ'

'ချစ်ကလည်း ခဏခွဲတာပဲ၊ မောင်နဲ့ ချစ်ကို အိမ်က တော့ ဘယ်လိုမှသဘောတူမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ မောင် အလုပ်လုပ်ရမှာပဲလေ၊ မောင် အဆင်းရဲမခံနိုင်ဘူး၊ မောင် ဆင်းရဲမှာကြောက်တယ်'

'ဟင်'

ပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံလိုက်ရသော မောင့်စကားကြောင့် ကျွန်မ စိုးထိတ်သွားသည်။

'ဟုတ်တယ် ချစ်ရဲ့၊ နှစ်ကိုယ်တူ တဲအိုပျက်မှာဆို တာ ဝတ္ထုထဲမှာပဲကောင်းတာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်နဲ့နီးအောင် တော့ မောင် ကြိုးစားမှာပါ'

'ဘာမှကြိုးစားမနေနဲ့တော့၊ မောင် ချစ်ကိုမေ့လိုက် တော့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မက ထိုအချိန်က အနည်းငယ် ကလေးဆန်စွာပင် မောင့်နံဘေးမှ ထလာခဲ့သည်။ (တကယ်တမ်းကျတော့ မောင့်ကို ကျွန်မ ပြတ်နိုင်တာလည်း မဟုတ်ပေ။) ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်တာလည်း နှစ်ခါသုံးခါရှိနေပြီ။

ကျွန်မ မောင့်နံဘေးမှ ထလာခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မစိတ်တွေ မောင့်ထံတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့ချေပြီ။ ကျွန်မကို မောင်မျှားချော့မလားဟု ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး စောင့်နေခဲ့သော်လည်း မောင်ပြန်မလာခဲ့ချေ။

ဘုရားရေ… မောင် ကျွန်မကို ထားသွားပြီလား။ မောင် ကျွန်မကို အဲလိုမထားခဲ့ပါနဲ့ မောင်ရယ်၊ မထားခဲ့ပါနဲ့။ မောင်မရှိလို့ မဖြစ်ဘူး။

ထိုညက ကျွန်မသည် သွေးရူးသွေးတန်းနှင့် ချောက်ချားစွာ ညတစ်ညကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရလေတော့သည်။

၎ ၎ ၎

သို့သော် နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာတော့ ကျွန်မထံသို့ လာနေကျအချိန်တွင် မောင် ရောက်လာသည်။

'မောင်ရယ်… ချစ်ကိုထားသွားပြီမှတ်နေတာ'

'မထားပါဘူး ချစ်ရယ်၊ ချစ်ကို မောင် ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ သိရဲ့သားနဲ့များ'

'မောင်ရယ်'

မောင် ကျွန်မကိုထားသွားမှာစိုးသည့်အလား မောင့်လက်ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။ မောင်ရယ်… မောင့်ကို ခဏလေးတောင် မခွဲနိုင်တဲ့သူပါ။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်မနှင့် မောင်သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ချစ်ခင်မြတ်နိုးစွာဖြင့် ချစ်သက်တမ်း ရှစ်လခန့် တုန်ဆုံးသွားခဲ့လေသည်။

သို့သော် ထိုကြားထဲတွင် မကြာခဏ စိတ်နှုစရာ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာကျင်စရာလေးတွေ ရှိခဲ့သည်။ သို့ပေမဲ့ အင်မတန်အမှတ်သည်းခြေကြီးသော ကျွန်မသည် မေ့ဖျောက်နိုင်ခဲ့သည်။ အဲဒါဟာ မောင့်ကိုချစ်သည့် အချစ်တစ်ခုတည်းကြောင့်ရယ်ပါ။ (သို့သော် မောင်က အမှတ်အတေးထားခဲ့တာကို ကျွန်မ ထိုစဉ်က မသိခဲ့ပါ။)

မောင့်ကို ကျွန်မက ကျွန်မရဲ့ လက်သည်းလေးတွေ ညှပ်ခိုင်းမိသည်။ သို့သော် မောင်က မညှပ်တတ်၍ ကျွန်မက ညှပ်ရသည်။

ကျွန်မ သိမ်ပြီးစိတ်ကူးယဉ်နေပြီလား။

'မောင် ချစ်နားမှာချည်းပဲနေနေရတာ မပျင်းဘူးလား။ မောင့်သူငယ်ချင်းတွေဆီ သွားချင်သွားလေ၊ ရတယ်၊ ချစ်ကို အားမနာနဲ့'

ကျွန်မနားမှာပဲ နေနေရသော မောင့်ကို အားနာစွာ စကားဆိုမိတော့ မောင်က စိတ်ဆိုးသည်။

'မောင် မပျင်းလို့ဘဲ ချစ်နားမှာ နေနေတာပေါ့၊ ဘာလဲ ချစ်က မောင့်ကို ချစ်နားမှာ မနေစေချင်လို့လား'

'မဟုတ်ပါဘူး မောင်ရယ်'

'ဒါဆိုရင် မောင့်ကို နောက် အဲလိုမျိုးမပြောနဲ့'

'အင်းပါ'

မောင့်ရဲ့ပခုံးကို ခပ်နွဲ့နွဲ့မှီလိုက်တော့ အားလုံးဟာ ပြီးပြည့်စုံသွားသလို ခံစားနေရလေသည်။

'မောင် ချစ်ကို ခွဲမသွားနဲ့နော်'

'အင်းပါ... ချစ်ရယ်၊ မောင်လည်း ချစ်ကို မခွဲနိုင်ပါဘူး'

ကျွန်မ မောင့်ကို ဘယ်လောက် ချစ်သလဲဆိုတာ ကျွန်မ ပြောမပြတတ်အောင်ပင်။ မောင်နှင့် ခွဲရမှာကို သေဆေးတစ်ခွက်သောက်ရမလို ကြောက်ရွံ့ခဲ့သည်။ မောင်နဲ့ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်လျှင် ကျွန်မခန္ဓာကိုယ်ထဲတွင် အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ရဲသော ခွန်အားတွေ ရလာခဲ့သည်ဆိုတာ မောင်မှ သိပါလော။

'မောင်နဲ့ ချစ် တစ်နေ့ကျရင် ခွဲရမယ်လို့ ချစ် ထင်နေတယ်'

'ဒီအကြောင်းတွေ ပြောမနေပါနဲ့ကွာ'

မောင့်ရဲ့ အကြင်နာများထဲတွင် ကျွန်မ အားလုံးကို မေ့လျော့သွားလေသည်။

မထင်မှတ်သော ပြဿနာတစ်ခုက မောင်နှင့်ကျွန်မ အကြားသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မက ဒုတိယနှစ်၏ ပထမနှစ်ဝက်စာမေးပွဲဖြေဆိုပြီး ကျောင်းပိတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေချိန်ဖြစ်သည်။ မောင်က ပထမနှစ်၏ ဒုတိယနှစ်ဝက်စာမေးပွဲ ဖြေဆိုထားသည်။

ကျောင်းပိတ်ထားသည်မို့ အရင်ကလို ကျွန်မတို့ အမြဲတမ်းတွေ့ခွင့်မရတော့ပါ။ တစ်ပတ်တစ်ခါလောက်ပဲ တွေ့လို့ရသည်။ မောင့်အိမ်ကလည်း ထွက်လို့မလွယ်သလို ကျွန်မအိမ်ကလည်း ထွက်ရတာမလွယ်ပါ။

မောင်နှင့် မတွေ့ရပေမယ့် အချိန်တိုင်း မောင့်ရဲ့အရိပ်တွေက ကြီးစိုးနေသည်။ ကျွန်မရဲ့ ဝတ္ထုထဲမှာ ဇာတ်ကောင်တွေကလည်း မောင်၊ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲမှာလည်း မောင်၊ အို… အချိန်တိုင်း မောင့်ကိုပဲ တွေ့ချင်နေမိတော့သည်။

တကယ်တမ်း ပြဿနာကို စခဲ့သူက ကျွန်မသာဖြစ်သည်။

မိဘတွေကြောင့် မောင်နှင့် ကျွန်မ မတူသလို မတန်သလို ခံစားလာရသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မောင့်ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

တကယ်တမ်း ကျွန်မက သူဌေးသမီးတစ်ယောက်လို ဝတ်ဆင်နေရသည်ဆိုတာက ကိုယ့်ဝင်ငွေနှင့်ကိုယ် ဝတ်နေ

ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကျွန်မ စာရေးသော ဝင်ငွေက ကျွန်မ ကောင်းမွန်စွာဝတ်ဆင်ဖို့တော့ လုံလောက်သည်မဟုတ်ပါလား။

ကျွန်မနှင့် မောင်ဟာ သိပ်ချစ်ကြသည့် ချစ်သူတွေဆိုပေမယ့် ကျွန်မအကြောင်းကိုလည်း မောင် သေချာမသိသလို မောင့်အကြောင်းကိုလည်း ကျွန်မ သေချာမသိပါ။

ထိုအကြောင်းကို မောင့်အား ပွင့်လင်းစွာဖွင့်ပြောရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မောင့်ကို ကျွန်မ ရိုးသားချင်သည်။

'မောင် ချစ်တို့ ကျောင်းထဲသွားရအောင်၊ မောင့်ကို ပြောစရာရှိလို့'

'သွားလေ'

ဤသို့ဖြင့် မောင်နှင့် ကျွန်မ ကျောင်းထဲသို့ လာခဲ့သည်။ မောင်ဟာ ကျွန်မပြောပြလိုက်သော အကြောင်းအရာများကို မောင်လက်ခံလိမ့်မည်၊ နားလည်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်မ မျှော်လင့်ခဲ့သည်။ မောင့်ရဲ့အချစ်ကိုလည်း ယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မောင့်ကို အားကိုးတကြီး ပြောပြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'မောင်'

'ပြောလေ'

ကျွန်မလေသံက တည်ငြိမ်လေးနက်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ချစ်ပြောမယ် မောင်၊ ချစ်ဟာ တကယ်တော့ မောင်ထင်ထားသလို သူဌေးသမီးမဟုတ်ပါဘူး၊ ချစ်မိဘတွေက ဆင်းရဲတယ်၊ အဲဒီတော့ ချစ်က ဝတ္တုရေးပြီး ရတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ သူတို့ကို ပေးရတယ်၊ အခု ချစ်ကို ပိုက်ဆံရှိတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ ပေးစားဖို့ စီစဉ်နေပြီမောင်'

'ဟင်'

ကျွန်မစကားကြောင့် မောင် ဘာစကားမှမပြောနိုင်အောင် မျက်စိမျက်နှာပျက်ပြီး ငြိမ်ကျသွားသည်။ ကျွန်မလည်း ပြောလက်စနှင့် မထူးတော့ပြီမို့ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ဟုတ်တယ်... အဲဒါ ချစ် အဲဒီလူကိုလည်း မယူနိုင်ဘူး၊ အခု အဆောင်ပြောင်းနေမလို့၊ အဆောင်ရှာရမယ်'

အမှန်ကတော့ ထိုကဲ့သို့မဟုတ်ပါ။

'ဒီကအပြန် ကျောင်းနားမှာနေဖို့ အဆောင်ရှာရမယ် မောင်'

မောင်ကတော့ ကျွန်မ၏စကားတွေကို တစ်ခုမှ တုံ့ပြန်ပြီး မပြောသေးပါ။

'အဲလို အဆောင်ပြောင်းရတာလည်း မောင်နဲ့ မခွဲနိုင်လို့ပါမောင်ရယ်၊ ချစ် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရပ်တည်နေနိုင်ပါပြီ၊ အဟင့်... ဟင့်'

ဒီတစ်ခါတော့ မျက်ရည်မလွယ်သော ကျွန်မသည် မျက်ရည်များဖြိုင်ဖြိုင်စီးကျလာတော့သည်။ မောင်က ကျွန်မကို ခပ်ဖွဖွထွေးဖက်ရင်း-

'မငိုပါနဲ့ အချစ်ရယ်၊ အဲဒါတွေအားလုံး မောင့်ကြောင့်ဖြစ်ရတာ၊ မောင်စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ မောင့်အပြစ်ပါ'

မောင်က ကျွန်မကို ပြောရင်း စိတ်မကောင်းဖြစ်လာဟန်ဖြင့် မျက်ရည်တွေရစ်ဝဲလာသည်။

'မောင် ဘာမှစိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့၊ ချစ်ပြဿနာ ချစ်ရှင်းပါ့မယ်၊ မောင့်ကိုသိရအောင်လို့ ပြောတာပါ'

မောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတော့လည်း ကျွန်မ ကြည့်မနေနိုင်ပါ။ မျက်ရည်တွေသုတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'မဟုတ်ဘူး... ချစ်လည်း အဆောင်ပြောင်းနေစရာမလိုဘူး၊ အားလုံးမောင့်ကြောင့်ဖြစ်ရတာ၊ မောင်နဲ့ချစ်နဲ့ ပြတ်သွားရင် ချစ်လည်း ဟိုလူကိုယူစရာမလိုတော့ဘူး၊ ချစ်လည်း စိတ်မဆင်းရဲရတော့ဘူး၊ ဟုတ်တယ်... မောင့်ကို မေ့လိုက်ပါတော့'

'ဟင်... မဟုတ်ဘူး မောင်၊ ချစ် မောင်နဲ့မခွဲနိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘူး၊ မောင့်ကို ချစ်က ဘာကိစ္စမေ့ရမှာလဲ'

ကျွန်မ သွေးရူးသွေးတန်း မောင့်ရဲ့လက်ကို လွှတ်ထွက်သွားမှာစိုးသည့်အလား ဆုပ်ကိုင်၍ပြောလိုက်သည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်ရယ်၊ ချစ်အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ပါ့မယ်နော်၊ မောင် ချစ်အနားမှာရှိဖို့လိုတာပါနော်၊ မောင် ချစ်ကို ခွဲမသွားပါနဲ့၊ မောင်နဲ့ ဒီကိစ္စတွေ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး၊ အခု မောင် ချစ်နဲ့ အဆောင်ရှာဖို့ လိုက်ခဲ့ပေးပါ'

မောင်က ကျွန်မကို ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းညိတ်သည်။ ကျွန်မက ထိုပြဿနာကို ထိုမျှနှင့်ပြီးသွားပြီထင်ခဲ့ပေမယ့် ပြီးမသွားခဲ့ပေ။

ထိုနေ့က မောင့်မျက်နှာ အကြီးအကျယ်ပျက်နေခဲ့တာကိုတော့ ကျွန်မ သတိပြုမိခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဘာအတွက်ကြောင့်လဲဆိုတာ ကျွန်မ သေသေချာချာမသိခဲ့ပေ။ ကျွန်မအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသည်ဟုပင် ထင်မှတ်ခဲ့မိလေသည်။

ထိုနေ့က အဆောင်ရခဲ့ပါသည်။ ကံကောင်းထောက်မစွာပင် အဆောင်မှာ ဖုန်းရှိနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မ အရမ်းပျော်သွားသည်။

'အဆောင်မှာ ဖုန်းလည်းရှိတယ် မောင်ရဲ့၊ မောင်ဆက် ချင်ရင် ဆက်လို့ရတာပေါ့၊ အဆင်ပြေပါတယ်၊ ဒီနေ့ညနေ ပဲ ချစ်ပြောင်းလိုက်တော့မယ်'

'မောင့်အနေနဲ့ကတော့ အဆောင်မှာ မနေစေချင်ဘူး၊ အိမ်မှာပဲနေစေချင်တယ်'

'အို… မောင်ကလည်း ချစ်အားလုံးစီစဉ်ပြီးပြီ၊ ဆုံးဖြတ်လည်း ဆုံးဖြတ်လို့ပြီးပြီ'

ကျွန်မစကားအဆုံး၌ မောင်သည် ဘာမှထပ်မပြောတော့ချေ။ ထိုနေ့ညနေက မောင်နှင့်ကျွန်မ လမ်းခွဲပြီးနောက် ကျွန်မ အဆောင်သို့ ပြောင်းလာခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်မ တစ္ဆတ်ထိုးလုပ်လိုက်မိခြင်းက မောင်နှင့်ဝေးကွာဖို့၏ အစဖြစ်ကြောင်း မကြာခင်မှာပင် သိခွင့်ရလိုက်သည်။ တကယ်တော့ ကျွန်မဘာက်ကကြည့်လျှင် မောင်နှင့် ကျွန်မ နီးဖို့ဖြစ်ပါသည်။

နောက်နေ့မှာ မောင် ကျွန်မဆီသို့ ဖုန်းဆက်ပါသည်။ သို့သော် မောင့်အသံက ယခင်ကလို အသက်မပါတော့တာကိုတော့ ကျွန်မ သတိပြုမိပါသည်။

'အဆင်ပြေရဲ့လား ချစ်'

'ပြေပါတယ် မောင်ရဲ့၊ မောင်ရော ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ အသံကတစ်မျိုးပါလား'

www.burmeseclassic.com

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ချစ် အခုဘာလုပ်နေတာလဲ'

'ရေချိုးနေတာ၊ အခုမှပြီးတာ'

'ဟင်… ညနေဘက်ကြီး၊ နေမကောင်းဖြစ်နေဦးမယ်'

မောင့်ရဲ့စိုးရိမ်မှု စကားလေးကြောင့် ရင်မှာ ကြည်နူးမှုလှိုင်းလေး ဖြတ်သန်းသွားလေသည်။

'မောင် ချစ်ကို ချစ်သေးရဲ့လားဟင်'

'အဲဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့၊ မောင့်သဘောကတော့ ချစ်ကို အိမ်ပြန်စေချင်တာပါပဲ'

'မဟုတ်သေးပါဘူး မောင်ရာ'

ကျွန်မ စိတ်ရှုပ်စွာ ခေါင်းကိုခါယမ်းမိသည်။ မောင်က စကားဆက်ပြောသည်။

'အိမ်ပြန်ပြီး မိဘတွေစီစဉ်တာကို လက်ခံပါ ချစ်ရယ် ပြီးတော့ မောင့်ကို မေ့လိုက်တော့'

'ဟင်… မောင် အဲလိုမပြောပါနဲ့'

ကျွန်မ ရင်ထဲတွင် အပူလှိုင်းတွေ ဖြတ်သန်းသွားသည်။ ရင်နှင့်အောင်ခံစားနေရာမှ ဒေါသအဖြစ် ကူးပြောင်းသွားလေသည်။

'ဘာလဲ မောင်က ချစ်ကို မောင်ထင်သလို သူ့ဌေး

သမီးလေးမဟုတ်လို့လား'

'မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ကဲ… အဲဒါတွေထားတော့၊ ဘနက်ဖြန်နေ့ မောင်လာခဲ့မယ်၊ ချစ် စောင့်နေနော်'

'အင်း… ချစ် အဆောင်မှာပဲရှိနေမယ်၊ မောင် ဆက်ဆက်လာနော်၊ လာရင် ဖုန်းကြိုဆက်လိုက်၊ ဒါပဲနော်၊ မောင် ဖုန်းချလိုက်တော့လေ'

'ချစ် အရင်ချပါ'

ကျွန်မ မောင့်စကားကို နားထောင်စွာ ဖုန်းချလိုက်သည်။ မောင်ရယ် ခဏလေးစကားပြောရတာတောင် ကြည်နူးတော့နေရပါလား။ ကျွန်မရဲ့ အခန်းထဲဝင်ပြီး အိပ်ရာထက်တွင် မောင့်အကြောင်း စဉ်းစားနေမိသည်။

မောင်ရယ်… မောင့်ကိုချစ်တဲ့အကြောင်း၊ လွမ်းတဲ့အကြောင်းတွေကိုသာ ရေးရမည်ဆိုလျှင် ပေဘာဒိဝတ္ထုတစ်အုပ်လုံး ကုန်သွားမည်ထင်ပါရဲ့။

စိတ်ချပါ မောင်။ မောင် ကျွန်မအတွက်နဲ့ ဘာမှ ပူပင်သောကရောက်စရာမလိုဘူး၊ အခုလောလောဆယ်မှာ ကျွန်မဟာ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါပြီ။ မောင်နှင့် ကျွန်မ အချိန်တန်လို့ လက်ထပ်ကြမယ်ဆိုလျှင်တောင် ကျွန်မဘက်မှ အားလုံး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးပြည့်စုံစွာနဲ့ မောင့်ကို လက်ထပ်မှာပါ။

မောင် ကျွန်မအတွက်နဲ့ ဘာကိုမှ မထိခိုက်စေရပ

ဘူး။ မောင် ကျွန်မအတွက်နဲ့ ဘာကိုမှလည်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး မဖြစ်စေရပါဘူး။ မောင့်ကိုလည်း မဆင်းရဲစေရပါဘူး။

ကျွန်မ၏ နယ်လွန်သွားသောအတွေးတွေက ရင်ကို ကြည်နူးစေရပါသည်။

သို့သော် တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့။ မိဘအတွက် တာဝ မကျေသော သမီးတစ်ယောက်အနေနှင့်တော့ ကျွန်မ အပြ တင်ခံရမှာပေါ့။ ခံရလည်း ကိစ္စမရှိပါ။ မောင်နှင့်သာ အတူ ရလျှင် တစ်လောကလုံး အပြစ်တင်လည်း ခံနိုင်ရည်ရှိပါသည်

မောင်ရယ်… အဲလောက်အထိတောင်မက ချစ်ရတ ပါကွယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မောင်သည် ကတိတည်စွာ ကျွ ထံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ မောင့်ရဲ့မျက်နှာက အခါတိုင်းထက် ပို၍တည်ငြိမ်လေးနက်နေလေသည်။

'ကျောင်းထဲပဲသွားကြမယ်'

ကျွန်မ မောင့်စကားကို နာခံစွာခေါင်းညိတ်ပြလိုက် သည်။ အဆောင်နှင့်ကျောင်းက သိပ်မဝေးသောကြောင့် မော နှင့် ကျွန်မ ကျောင်းထဲသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။

ကျောင်းပိတ်ထားသောကြောင့် ကျောင်းထဲတွင် လူရှင်းနေလေသည်။ ရေပန်းအဝိုင်းထိပ်တွင် **ကျွန်မတို့နှစ်** ယောက် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

ကျွန်မက အခါတိုင်းလိုပင် မောင့်ရဲ့လက်**မောင်းကို** ခပ်နွဲ့နွဲ့ကိုင်ရင်း မောင့်ပခုံးပေါ်တွင် ခေါင်းကို မှီနွဲ့လိုက်**သည်။** **မောင်က** အခါတိုင်းဆို ကျွန်မ၏ပခုံးကို ခပ်ဖွဖွပြန်ဖက်လေ့ရှိ **ပေမယ့်** ဒီနေ့တော့ ငြိမ်နေလေသည်။

'**မောင့်ကို** ချစ်ပြောစရာရှိတယ်'

'**ချစ်ကိုလည်း** မောင်ပြောစရာရှိတယ်'

နှစ်ယောက်စလုံး ပြိုင်တူ ပြောမိသွားတာကြောင့် ကျွန်မ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

'ချစ် အရင်ပြောပါ'

'အင်း'

ကျွန်မက မောင့်စကားကို နာခံစွာ စကားစပြောရန် စဉ်းစားလိုက်သည်။ တကယ်တော့ အခု ကျွန်မပြောမည့် စကားတွေကလည်း မောင်နှင့် ကျွန်မကြားမှာရှိတဲ့ အမှုအထုံး လေးတွေကို ပြန်လည်ပြေပျောက်စေမည့်စကားဟု ယူဆ၍ ပြောရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

'ဒီလို မောင်ရဲ့၊ ဟိုတစ်လောက အဆောင်မကြောင်း —

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခင်က မောင့်ကို ချစ်ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေအားလုံး တစ်ခုမ မဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ ချစ် အဆောင်ပြောင်းခဲ့တာက ဝတ္ထုအေးအေးဆေးဆေးရေးချင်လို့၊ အဆောင်သူတွေရဲ့ ဇာတ် သိမ်းကို လိုချင်လို့ မောင်ရဲ့'

'ဘာ'

တကယ်တော့ ဒီစကားတွေဟာ မောင့်ကို စိတ်မထ ခိုက်စေလိုသောစကားများသာ ဖြစ်သည်။ မောင်က သူ့ကြောင့် ကျွန်မ အဆောင်ပြောင်းလာသည်ဟုထင်သည်။ အမှန်တကယ် လည်း ထိုသို့ဖြစ်ပေမယ့် ထို့ကြောင့် မောင်က ကျွန်မကို သူ့ကို မေ့ခိုင်းတာကိုတော့ ခံနိုင်ရည်မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ဤ စကားတွေပြောနေရခြင်းဖြစ်သည်။

'ဒါဆို အဲဒီတုန်းက မင်းပြောခဲ့တဲ့စကားတွေက…'

'ဟုတ်တယ် မောင်ရဲ့၊ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင်တွေ ရဲ့ စကားတွေပဲ'

ကျွန်မ ကြံ့ရာမရသည့်အဆုံး ပြောမိပြောရာ ပြော လိုက်သည်။

'မင်း… မင်း မောင့်ကို မင်းဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကော တွေအဖြစ်နဲ့ ကုန်ကြမ်းရှာတယ်၊ မောင့်ကို ကစားတယ်ပေါ့'

'မဟုတ်ဘူး မောင်၊ မောင် အထင်လွဲနေပြီ၊ မော

ကို ချစ် တကယ်ချစ်ခဲ့တာပါ'

မောင့်ရဲ့ရယ်သံက ခြောက်ကပ်ကပ်။

ဘုရားရေ… ကျွန်မစကားထဲမှာ ဘာအမှားများ ပါသွားလို့လဲ။

'ကျွန်တော့်ကို မေ့လိုက်ပါတော့'

'မောင်'

'ဟုတ်တယ်… ကျွန်တော့်ကို မေ့လိုက်ပါတော့၊ ကဲ.. ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြစို့'

ငိုချင်စိတ်က ထိန်းမရတော့။ သွားပြီ၊ မောင်နှင့် ကျွန်မကြားတွင် နားလည်မှုတွေ လွဲကုန်ပြီ။

'မောင်'

'တော်ပါတော့… အစ်မရဲ့ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင် တခြားမှာသွားရှာတော့၊ ကျွန်တော့်ကို မေ့လိုက်ပါတော့'

မောင်က အရှေ့မှ ဦးဆောင်ပြီး ထသွားတော့ ကျွန်မ နောက်မှလိုက်ခဲ့ရသည်။ အဆောင်နားရောက်ခါနီးအထိ မောင် က ကျွန်မကို ပြန်ပို့သည်။

'ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ်'

စိမ်းကားသော မောင့်ရဲ့စကား။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင့်ကို ချစ် တကယ်ချစ်ခဲ့တာပါ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင်က ခေါင်းမညိတ် ခေါင်းမခါ လှည့်ထွက်သွား လေတော့သည်။

ဘုရားရေ… မောင် ကျွန်မကို အပြီးသတ် ကျော နိုင်းသွားခြင်းလား။

ရင်ဝယ် တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှုများစွာ။

ထိုနေ့က 2003 ခုနှစ်၏ April လ နောက်ဆုံးအပတ်။

☾ ☾ ☾

မောင် ကျွန်မကို အဆက်အသွယ်မလုပ်တာ တစ်ပတ် ရှိပြီ။

ရင်ဝယ် ပူလောင်ခြင်းများက အတိုင်းအဆမရှိ။

ထို့ကြောင့် ဘယ်တုန်းကမှ ကျွန်မဘက်မှ စမဆက် သော အလွတ်ရနေသော ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို စတင်ဆက် ချန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

'ဟဲလို…'

တစ်ဖက်မှ ကော်ကောင်းထောက်မစွာ လာကိုင်သူက ကိုယ်တိုင်သာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ကျွန်မက ပျော်ရွှင်ဝမ်း ရှာ-

'မောင်လား… ချစ်ပါ'

တစ်ဖက်မှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

'ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်ထဲတွင် နင့်နေအောင် နာကျင်သွားမိသည်။

'မောင် ကျွန်မကို ဘာလို့မဆက်သွယ်တာလဲ'

'ကျွန်တော် ဟိုတစ်နေ့က ပြောခဲ့ပြီးပြီလေ'

'မောင်ရယ်… ချစ်က–မောင့်ကိုမှ မခွဲနိုင်တာ'

ကျွန်မရဲ့သိက္ခာတွေ၊ မာနတွေ ဘယ်နားရောက်[illegible] ပြီလဲမသိပါ။ ကျွန်မရဲ့နှလုံးသားက အချစ်ကို ဦးညွှတ်နေ[illegible] သည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဒီအတိုင်းပဲနေလိုက်ကြရင် ပိုမကော[illegible] ဘူးလား'

'ဟင်'

မောင့်စကားက ဘာစကားလဲ၊ မောင် ကျွန်[illegible] တကယ်ပဲပြတ်တောက်တော့မည်ပေါ့။ တကယ်ပဲ ရက်[illegible] စိမ်းကားတော့မည်ပေါ့။ မောင်နှင့် ကျွန်မ တကယ်ပဲ ဝေး[illegible] ကြတော့မည်ပေါ့။

ကျွန်မသည် ဘယ်လိုမှသည်းမခံနိုင်စွာ မျက်ရည်[illegible] တစ်ပေါက်ချင်း လိမ့်ဆင်းလာတော့သည်။

'မောင်… ဒါဟာ တကယ်ပဲပေါ့'

ကျွန်မ ရှိုက်သံတစ်ဝက်နှင့် မေးလိုက်မိခြင်းရယ်[illegible]

'ဟုတ်တယ်… တကယ်ပဲ'

မောင့်ရဲ့အသံတွေက အေးစက်နေသလားလို့။ ကျွန်မ [illegible]က်သံမပါအောင် ထိန်းချုပ်နေပေမယ့် မရတော့၊ ကျွန်မ [illegible]နေသည်။ ကျွန်မက အပိုလုပ်တယ်၊ ဟန်လုပ်တယ်ထို့ပဲ [illegible]ောင်ထင်မှာပါပဲ။ ထို့ကြောင့် မျက်ရည်တွေကို လက်ဖြင့် [illegible]ကြမ်းကြမ်းသုတ်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီလေ… မောင်တောင် ပြတ်နိုင်သေးရင် ကျွန်မ ဘာလို့မပြတ်နိုင်ရမှာလဲ၊ မောင့်ရဲ့ပစ္စည်းတွေ ဘယ်နေ့ လာယူမလဲ'

'မနက်ဖြန်'

'ကောင်းပြီ… အဆောင်ကိုပဲ လာခဲ့ပါ'

မိန်းမသားတစ်ယောက် ရှိသင့်သောမာနဖြင့် တင်းခံ[illegible] ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဖုန်းကိုချပြီး အခန်းထဲပြေးဝင် [illegible] အားပါးတရ ငိုရှိုက်လိုက်မိတော့သည်။

မောင်ရယ်… ကျွန်မတို့ တကယ်ပဲ ဝေးကွာကြပြီ ပေါ့။ ကျွန်မဘဝအတွက် ဘာများအဓိပ္ပာယ်ရှိဦးတော့မှာလဲ။

(ထိုအချိန်ကတော့ ကျွန်မ၏နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ဖျစ် [illegible]စ်ဆုပ်နယ်ထားသလို တင်းကျပ်မောပန်းစွာ ခံစားနေရသည်)

မောင်… မောင်။

ကျွန်မရဲ့နှလုံးသွေး တစ်ခါခုန်တိုင်း တစ်ခါမည်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်ဟုပင် ထင်မိသည်။

မောင်ရယ်… ကျွန်မ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် မောင် ကျွန်မကို လက်ဆောင်ပေးထားသည့် နှင်းဆီပန်းခြော တွေ၊ ကလစ်တွေ၊ အသည်းပုံကီးချိန်းလေးရယ် ပြန်ပေး အားလုံးကို အိတ်တစ်လုံးထဲ သပ်ရပ်စွာ ထည့်ပေးလိုက်သည်

ထိုအခါ ကျွန်မ၏နှလုံးသားသည် တမြေ့မြေ့တ ဆစ်နှင့်ကို နာကျင်နေတော့သည်။ ထိုအချိန်က ခံစားချက်ပြ ဟာ ဘယ်လောက်တောင် ပြင်းထန်ဆိုးဝါးနေသလဲဆိုတ ကျွန်မ ပြောမပြတတ်ပါ။

နောင်ဘဝဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း ဒီလိုခံစားချက်မြ မခံစားရပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းမိသည်။

'မောင်'

နှလုံးသားထဲမှ တီးတိုးခေါ်ဆိုမိလေသည်။ ထိုည တစ်ညလုံး မျက်ရည်တို့ဖြင့် ကျွန်မ၏ကမ္ဘာ ဖြစ်လေသည် အခန်းဖော်က ကရုဏာသက်စွာ ကျွန်မကို ချော့မော့နေ မယ့် ဘယ်လိုမှ ချော့မရနိုင်ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ကျွန်မရဲ့ကမ္ဘာ မှောင်မိုက်သွားခဲ့လေပြီ။

စကားတစ်ခွန်း၏ ပေးအပ်လိုက်သောအပြစ်ဒဏ်က ကြီးမှုပင် ကြီးလေးနေခဲ့ပါသလား။

အဲလိုဆိုရင်လည်း ကျွန်မ အစကတည်းက ဘာစကား မှ မပြောတတ်သော အ,အမလေးလို နေခဲ့ပါရဲ့ကွယ်။

နောက်တစ်နေ့တွင်မူ မောင်သည် ကတိတည်စွာပင် ကျွန်မထံသို့ ပစ္စည်းတွေ လာပို့လေသည်။ ကျွန်မက ဘာမှ မခံစားရလေဟန် ရေချိုးခေါင်းလျှော် သနပ်ခါးလိမ်းပြီး အသင့် စောင့်နေလိုက်သည်။

စိုနေသောခေါင်းကိုသုတ်ရင်း မောင့်စကားတွေ ကြား ယောင်လာသည်။ 'ချစ် ဆံပင်အရှည်ထားပါလား၊ မောင်နဲ့ ပြိုင်ထားကြမယ်လေ' ဆိုပြီး ကျွန်မဆံပင်လေးတွေ ခပ်ဖွဖွ ကိုင်တတ်တာတွေ။

အို… သွား… သွား… ငါ့ခေါင်းထဲကထွက်သွား။ ကျွန်မ ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖွခါယမ်းလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် မောင့်ရဲ့အရိပ်သဏ္ဌာန်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မသည် အသင့်ထုပ်ထားသော မောင် ပေးထားသည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကိုယူ၍ အဆောင်မှ ထွက်ခဲ့သည်။

ကျွန်မနှင့် မောင်သည် အဆောင်၏ လမ်းထောင့်ချိုး လေးတွင် ဆုံမိကြသည်။ မောင်က ကျွန်မကို မကြည့်ပေ။ ကျွန်မက မောင့်ကို နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် စူးစူးနစ်နစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ရင်း ကျွန်မလက်ထဲမှ အိတ်ကို သူ့အား လှမ်းပေးလိုက်သည်။ သူက သူ့အိတ်ထဲမှ ပစ္စည်းတွေကို ဖရိုဖရဲ ကျွန်မကို လှမ်းပေးသည်။ ကျွန်မ အသေအချာဖြစ်အောင် ပြန်စီထည့်ပေးရင်းနှင့်မှ ရင်မှာ ကြေကွဲလာသည်။

သူနှင့် ကျွန်မအတွက် နောက်ဆုံးအချိန်ပဲပေါ့။ ကျွန်မ နောက်ဆုံးအနေနှင့် သူ့ကိုတစ်ခုခုပြောချင်သည်။ ကောင်းပြီ ကျွန်မ ဘာပြောမလဲ။

ကျွန်မ အသံထွက်အောင် အားယူလိုက်သည်။

ရင်မှာ ကြေကွဲခြင်းတွေက မချိမဆန့်။

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ကျွန်မ သူ့ရဲ့ ကျောခိုင်းခြင်းကို မစောင့်တော့ဘဲ အရင်လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ့ရဲ့ ကျောခိုင်းခြင်းကိုသာ ကျွန်မ မြင်ရလျှင် ခံနိုင်ရည်ရှိမည်မထင်ပါ။

ဒီဘက်ကို လှည့်ထွက်ခြင်းပင် မျက်ရည်တစ်စက်က တောက်ခနဲကျလာသည်။ ကျွန်မ လက်ခုံနှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းသုတ်လိုက်သည်။

မျက်ရည်ဆိုတာ ရှုံးနိမ့်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတမဟုတ်လား။ ရှုံးပါတယ်မောင်။ ကျွန်မ ရှုံးပါတယ်။ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးကို အရှုံးပေးပါတယ် မောင်ရယ်။

ကျွန်မသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားတင်းရင်း အဆောင်ပေါ်သို့ပြန်တက်ခဲ့သည်။ အဆောင်စရံတာမှတစ်ဆင့် မျက်ရည်တို့ဖြင့် ဝေဝါးနေသော မျက်ဝန်းတို့ဖြင့် မောင့်ရဲ့နောက်ကျောကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

ဒါက ဇာတ်လမ်းတစ်ခုရဲ့ အဲဆုံးသတ်လား။

'အချစ်'ရဲ့ရလဒ်က နောက်ဆုံးမှာ ဒါပဲလား။

ကျွန်မသည် ပြောမပြတတ်လောက်အောင် ကြေကွဲနင့်သီးနေလေသည်။ မျက်ရည်များက ကျွန်မ၏အဖော်။

ထိုနေ့က May လ၏ ပထမအပတ်၏ 6 ရက်နေ့ ဖြစ်မည်ထင်သည်။

၏ ၏ ၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တော့ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် ကုန်ဆုံးသွား ပြီး ပိတ်ထားသောကျောင်းတွေ ပြန်ဖွင့်သည်။

ကျွန်မက ဒုတိယနှစ်၏ ဒုတိယနှစ်ဝက် မောင်က ပထမနှစ်၏ ပထမနှစ်ဝက်ကို ပြန်တက်နေရချိန်လည်းဖြစ် သည်။

ကျွန်မက အိပ်မက်ပြန်လည် နိုးမထနိုင်သေးဘဲ မောင် ရှိရာအတန်းသို့ မကြာခဏ သွားကြည့်မိသည်။ မောင်က ကျွန်မကိုမြင်လျှင် မျက်နှာလွှဲသွားတတ်သည်။

အကြောင်းမရှိဘဲ ထိုအတန်းကိုသွားလျှင် ကြောင်ရေ မှာစိုး၍ ထိုအတန်းက ကျွန်မကို ယခုအချိန်အထိ လိုက်နေသူ ဖြစ်သော ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့် တွဲမိသည်။

ဒါဟာ မောင့်ကို အရွဲ့တိုက်တာလည်းမဟုတ်ပါ။ လူဆိုတာ မျှော်လင့်ချက်နှင့် အသက်ရှင်နေရတာမဟုတ်လား။

မောင်များ ကျွန်မကို ပြန်လည်ဆက်သွယ်မလား။ မောင့်သူငယ် ချင်းတွေက ကျွန်မနှင့်မောင့်ကို ပြန်လည်ဆက်သွယ်ပေးမလား ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ကလေးနှင့် သွားနေမိတာကိုတော့ ဝန်ခံ ပါသည်။

ထိုအတောအတွင်း ရင်မှာ ခံစားရတာတွေက မဖြေ ဆည်နိုင်။ မောင်က တကယ်ပြတ်သားသူတည်း။ ကျွန်မကို လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့။ လမ်းမှာတွေ့လျှင်လည်း မခေါ်တော့။

ချစ်တုန်းက ချစ်သလိုနေပြီး မုန်းသွားတော့လည်း မုန်းသလိုလုပ်တာကို မောင့်ကို မတရားဟု မပြောရက်ပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မရဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေက ရှင်သန် တုန်း။ တစ်နေ့မှာတော့ မောင်နှင့်လည်း သိ၊ ကျွန်မနှင့်လည်း သိသော ကောင်မလေးတစ်ယောက်က–

'နင်ကသာ အဲလိုဖြစ်နေ၊ ဟိုကဖြင့် အိုင်အာ (နိုင်ငံ တကာဆက်ဆံရေးပညာ)က ကောင်မလေးကိုလိုက်နေပြီ'

'ဘာ… အဲဒါ တကယ်ပဲလား'

'ဟုတ်တယ်… နာမည်တောင် သွားမေးတယ်တဲ့'

'ဘုရားရေ… ဒါ တကယ်ပဲလား'

'တကယ်ပေါ့၊ ငါက မဟုတ်တဲ့ညာရမှာလား'

ထိုကောင်မလေး၏ စကားအဆုံးမှာ ကျွန်မ တယ်လို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှ ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ပုံလဲချင်စိတ် ပေါက်သွားပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

မောင်မေ့သွားပြီလားဟင်။ မောင်နဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူတွေဘဝတုန်းက ထားခဲ့တဲ့ ကတိတွေ။ မောင်ပဲ ကျွန်မဆီက အရင်ကတိတောင်းခဲ့တာလေ။

'ချစ်နဲ့မောင် ဘာအကြောင်းကြောင့်ပဲ ပြတ်သွား ပြတ်သွား၊ ချစ်လည်း နောက်ထပ်တစ်ယောက် ထပ်မထားပါနဲ့၊ မောင်လည်း နောက်ထပ်တစ်ယောက် ထပ်မထားဘူးလို့ ကတိပေးတယ်'

ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ မမေ့နိုင်သေးပေမယ့် မေ့ရန်ကြိုးစားထားသော ဖုန်းနံပါတ်ခလုတ်တွေကို နှိပ်လိုက်သည်။

'ဟဲလို…'

'ကျော်လင်းလား၊ အစ်မပါ… မင်းကို မေးစရာနည်းနည်းရှိလို့၊ မင်းရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာပါ၊ မေးလို့ရမလား'

ကျွန်မစကားကြောင့် တစ်ဖက်မှ ခေတ္တတိတ်ဆိတ်သွားပြီး-

'မေးပါ… ရပါတယ်'

'မင်း IR ပထမနှစ်က ကောင်မလေးကို လိုက်နေ

တယ်ဆို၊ အဲဒါဟုတ်လား'

ကျွန်မအသံက တင်းမာတုန်ယင်နေပါသလား။ တစ်ဖက်မှ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ သူ ဘယ်လိုဖြေမလဲ။

ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဘူးလို့ပဲ ဖြေပါစေရှင်။ ကျွန်မ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ဆုတောင်းနေမိသည်။

'မဟုတ်ဘူး'

တော်ပါသေးရဲ့။ ကျွန်မ သက်ပြင်းကို သူမကြားအောင် ကြိတ်ချလိုက်သည်။ ရင်ထဲမှအလုံးကြီးကကျသွားသည်။

ကျွန်မနားမှာ သူမရှိချင်နေပါစေ၊ သူ့နားမှာ တခြားမိန်းမတစ်ယောက်ကို မမြင်ချင်တာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်မက ဖုန်းကိုကိုင်ထားဆဲပင်။

'ဘာပြောစရာရှိလဲ၊ မရှိရင် ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်'

ကျွန်မထံမှ စကားသံ ထပ်မံ၍ထွက်မလာနိုင်သေးပေ။ ပြောစရာတွေကတော့ ရင်နဲ့အပြည့်ပေါ့ မောင်ရယ်။

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချသွားသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောပေးတဲ့အတွက် မောင့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်ရယ်။

☾ ☾ ☾

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ရက်မှာတော့ မောင့်ကို သတိရစိတ်တွေက လုံးဝ မထိန်းနိုင်တော့ပေ။ ကျောင်းတွေကလည်း ပိတ်ထားသော ကြောင့် မောင့်ကို မတွေ့ရတာက တော်တော်ကြီးကြာနေပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မ ခဏလေးပဲဖြစ်ဖြစ် မောင့်ရဲ့အရိပ် ကလေးကို မြင်ရလျှင် တော်ပြီဆိုသောစိတ်နှင့် မောင်တို့အိမ် သေးနားသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

မောင်တို့အိမ်က Super One နားမှာရှိတာကြောင့် Super One မှာ တစ်ခုခုဝယ်သလို ပုံစံမျိုးနှင့်ပါ။

မောင်တို့အိမ်ရှိရာ လမ်းထိပ်အထိ ရောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် မောင်ကမရှိလား ရှိလားတော့ မသိပါ။ နောက်ဆုံး တွေ့ချင်စိတ်တွေကို မျိုသိပ်ရင်း လှည့်ပြန်လာခဲ့သည်။

စိတ်တို့က ဘယ်လိုမှ မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲ ဖုန်းကို

ဆက်မိပြန်သည်။ ဘာသဘောနှင့်မှ မဟုတ်ပါဘူး မောင်ရယ်။ မောင့်ကို သတိရလွန်းလို့ပါ။

ခဏအကြာ မောင်က လာကိုင်သည်။

'ဟဲလို…'

ကျွန်မ လက်ဖျားတွေအေးလာပြီး ရင်တွေခုန်လာ သည်။ ဖုန်းကို ပြန်ချလိုက်သည်။ ကျွန်မမှာ ပြောစရာစကား မရှိတာ။

ဖုန်းဆိုင်က အမျိုးသမီးကြီးက ဖုန်းကို ကျွန်မခေါ်လို့ ဘူးအထင်နှင့် ဖုန်းခေါ်ပေးရမလားဟု အတင်းလုပ်နေ၍ ကျွန်မက မခေါ်တော့ဘူးဟု ပြောကာ ပိုက်ဆံပေး၍ ထွက်လာ တော့သည်။

မောင်ရယ် ကျွန်မဆီမှာ သတိတွေ ဘယ်လိုများ ဆက်ဆုံးသွားပါလိမ့်နော်။ နောက်ကို ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ ထိန်းချုပ်မှုပါပဲ။

ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတိတရားနှင့် ချုပ်ထိန်းရင်း နာကျင် ကွဲစွာ အဆောင်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

နောက်ဘဝအဆက်ဆက် ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းသော ဒနာကို မခံစားရပါစေနဲ့ အရှင်ဘုရား။

တတိယနှစ်ကို ကျွန်မ စတင်တက်သည့်အခါမှာတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အချိန်က ကျွန်မကို ကုစားသွား၍ အတော်အသင့် ငြိမ်သက်
နေချေပြီ။ မောင်နှင့် ကျွန်မ ပြတ်တာလည်း တစ်နှစ်ပြည့်တော့
မည်။ သို့သော် အချိန်တွေ ဘယ်လောက်ကြာညောင်းပါစေ
မေ့မရခြင်းဟာ ကျွန်မရဲ့အချစ်။

အချိန်ပြည့်မဟုတ်လောက်တောင် အကြောင်းတိုက်
ဆိုင်တိုင်း ဥပမာသီချင်းလေးတစ်ပုဒ်ကို ကြားလို့ ခံစားရလျှင်
ပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ။

မောင်ဟာ ကျွန်မရဲ့ချစ်သူ မောင့်ကိုချစ်သည့်သွေးဓ
က ဤခန္ဓာကိုယ်မှာ ပူနွေးလှည့်ပတ်ဆဲဖြစ်သည်။

မောင့်ဆီကို အရင်ကလို တကူးတကသွားမကြည့်ဖြ
တော့ပေမယ့် မောင်ဟာ သူ ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ကျွန်မတို့
အခန်းထောင့်ဘက်မှ ဖြတ်သွားလျှင် ကျွန်မထိုင်ရာ ပြတင်း
ပေါက်မှ မြင်ရတာကြောင့် ကျွန်မ ချောင်းကြည့်တတ်စမြဲပင်

အဲဒါဟာ မောင့်ကိုချစ်ရသည့် ဒုက္ခ၊ မောင့်ကိုမြင်ချင်
သည့်ဒုက္ခဖြစ်သည်။ ကျွန်မက စေနာဒုက္ခဟု မမှတ်ပါ။ မြင်
လိုက်ရသည့် ခဏလေးကိုသာ သုခဟု ထင်မှတ်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မရဲ့နှလုံးသားကို ခုန်စေတတ်ခဲ့တာက မောင်
တစ်ယောက်တည်းပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံကျတော့လည်း မောင်နှင့် ကျွန်မ ဖြတ်

တောက်သွားတာပင် ကောင်းသေးသည်ဟု တွေးထင်မိသည်။
အဲဒါကလည်း မောင့်အတွက်ရယ်ပါ။

ကျွန်မတို့မိသားစုမှာ သုခထက် ဒုက္ခက ပိုများနေ
လေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင်နှင့် ကျွန်မ၏ချစ်သူဖြစ်နေ
လျှင် ကျွန်မ ဖွင့်ဟမိပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မောင်စိတ်ဆင်းရဲ
ရပေလိမ့်မည်။ ယခုတော့ မောင်စိတ်ဆင်းရဲစရာ မလိုတော့
ဘူးပေါ့လေ။

ထိုအတွေးကြောင့် ကျွန်မ ဖြေသာပါသည်။

သို့သော် မဖြေသာနိုင်သောကြောင့် တစ်ခုက မကြာ
ခင်မှာပင် ကျွန်မရင်ဝသို့ လာရောက်ထိမှန်ခဲ့သည်။

ထိုနေ့က ကျွန်မ ကျူတိုရီရယ်ဖြေပြီး အခန်းထဲမှ
အထွက်ဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ အိအိတွေးနှင့် အတန်းထဲ
မှ ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

အတန်းရှေ့နားမှ ဖြတ်လျှောက်သွားသော မောင့်ရဲ့
မျက်နှာလေးကို မြင်လိုက်ရတော့ ဘာကိုမှ သတိမပြုမိဘဲ
လိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားသည်။ စိတ်ထဲမှလည်း–

'မောင်··· ချစ်ကိုလာကြည့်တာလား'

ဟု တွေးမိသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် နံဘေးတွင် ပါလာ
သော အိအိတွေးက ကျွန်မကို လက်တို့လိုက်ပြီး–

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟဲ့… ဟိုမှာ ကျော်လင်းတော့၊ ဘေးမှာလည်း ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ ကောင်မလေးက နင့်လောက်မလှ ပေမယ့် မဆိုးပါဘူးဟယ်'

'ဟင်'

ထိုအခါမှပင် ကျွန်မစိတ်ကိုယ်ထဲသို့ သတိဆိုတာ ဝင်ရောက်လာပြီး သူ့ရဲ့နံဘေးကို လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။ မှတ်ပါရဲ့။

'လာ… သွားမယ်'

ကျွန်မက အိအိတွေးကိုခေါ်၍ သူတို့ အတွဲနားမှာ ဝပ်သွက်သွက်ဖြတ်ကျော် လျှောက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်မမှာ ခံနိုင်ရည်ဆိုတာ ယခုအချိန်အထိ မရှိ။

ကျွန်မထဲတွင် နောက်ဆုံးရှိသော မျှော်လင့်ချက်ပါး ပါးလေးသည် မီးငွေ့သဖွယ် လောင်ကျွမ်းသွားခဲ့ချေပြီ။

တချူမ်ဆိုတာ စက္ကူ။

ကတိဆိုတာ လေ

အချစ်ဆိုတာ မီး

လွမ်းတာကို နာတာနှင့်ဖြေမည်။

ဖတ်လမ်းဆိုတာ အိပ်မက်။

နင် ငါ့ကိုပေးခဲ့တဲ့ အချစ်က မီးတွေပဲ၊ မှတ်ထား

ကျော်လင်းမော်၊ နင်ကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်၊ နင်ကိုယ်တိုင်ထားခဲ့၊ နင်ကိုယ်တိုင် ရက်စက်၊ နင်ကိုယ်တိုင် အသက်ရှာခဲ့တာ၊ ငါ့မှာ ဘာများပြောခွင့်ရှိဦးမှာလဲ မောင်ရယ်။

နင့်ကို ငါ နောက်ဆုံးအချိန်အထိ ရင်မှာလျှက်နဲ့ ချစ် နေသေးတယ် မောင်၊ အဲဒါ ငါ ကျိန်ပြောဝံ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ နင်နဲ့ငါ လုံးဝပတ်သက်ဆိုင်တော့ဘူးဆိုတာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိခွင့်ရလိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်။ ငါ ယောကျ်ားတွေကို ကြောက်ရွံ့သွားပြီ။ ငါ့ဘဝ ကို ငါ ကောင်းသထက်ကောင်းအောင် လုပ်တော့မယ်။

ယခုတော့ ကျွန်မသည် ယောကျ်ားတို့ထံမှ ဘာကိုမှ မမျှော်လင့်ရဲတော့ပါ။ မလိုချင်တော့ပါ။ သူတို့က ပေးအပ် လာမည်ဆိုသော အချစ်ဆိုသော အရာကိုလည်း ကြောက်ရွံ့ ခဲ့ပြီ။

သူတို့ပေးအပ်လာမည့် နှင်းဆီပန်းများထက် ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးယူရမည့် နှင်းဆီပန်းများကို ပို၍မက်မော စွာ တန်ဖိုးထားပါသည်။ ဤအချက်ကို ကျွန်မ ယခုမှ သတိ ထားမိသည့်အတွက် အသက်ရှင်ရေထိုင်ရတာ ဆိုက်တန်လာ သည်ဟု ခံစားရလေသည်။

ဝတ္ထုစာအုပ်တွေကို ရေးသားရင်းဖြင့် ကျွန်မ၏ဘဝ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၊ၔ်းလ္ဍာ်ဂြိုဟ်ပ္ဍဲ ပြုၚ်ပြုၚ်ဒှ်ရ။ နံၚ်ဍ တ္ၚဲဖအိုတ်ဂြဲ
(သည်ညီ နေရောင်လှပ်ပြိုးပြိုးဖြစ်သည်။)

လ္ၚဲ ၊ကောန်ရ္ၚာ်ဂြီ ဗိုလ်ဂြိုဟ်ဂြဲ (ကြင် တော်ကြီးအမြဲဖြစ်သည်ကိုတွင်မှု တော်တော်လမ်း

ညျတွင်ပြီးပြီဖြစ်သည်။) ဖအိုတ်ဂြဲ ဂဟမ

စံပ္ဍဲ ဗ္ဒိကျာ ရ္ဍာ်ဂြိုဟ် (သို့သော် ယိမ်း ဝဏ္ဏဂုဏ်တွင်မှုကား-)

။ဓိယကဝ်ုလ္ပါခဍိုက် ၁ ၆ဇၚ်

ကော်ဗိုးဍုၚ်ဍုၚ်ကော ဒိုန်ဂြဲ မဝးၚ်ဍုၚ် ၁ ၆ န်ဒ်

ပြီဒိလးစ္ဍုးဂ္ၚာဓ ဂ္ၚဲၜဗ်ာဝဂ္ၚာ ဂိုဟ်ခဒိုၚ် ။ဒိဟးဒိ

ဝက္ၚဲ ။ပ္ဍိုးလ္ၚင်ဂ္ၚဲလဲ ဂ္ၚဲ ဂ္ၚဲးရိုဂ်ကယခ ၁ ။ဓိယက

။ဓိယမဍုၚ်ကခပိဟ် ဒိဇၚ်းဒိကကခဂ္ၚဲ ထယ်းဒိကကခ ၁ ပ်ဂြိ

မဂ္ၚိကင် မဖက္ၚိုးရိုဂ်ကယခ ဍိုၚ်ယမဍိုၚ်ဂ္ၚ ဍုၚ်ကခဍယ

ဝိဇးပခ ကဂ္ၚိဝ္ၚင ။ပြဍုၚ်ကခဒိုၚ်ဍိုၚ်မ ။ပြဍုၚ်ကခဍ် ဒိဟဝိဂ္ၚခမ

ဂ္ၚဲလ္ၚဲ ။ဍိုၚ်ဟဂ္ၚိရျဇ ကယခဍိုၚ်ဖိုၚ်ဇ ကယခဗိုၚ်ဍိုၚ်မကော

။ပ္ဍိုၚ်

မဍိုၚ်ဂ္ၚ ဂ္ၚဲထးရျုးနိပဝိုၚ်းဒိန ဍိုၚ်မကောဝိဇးပခဂ္ၚိဝ္ၚင

လမခဂ္ၚဲမဂြိုၚ် ဂ္ၚိုးရျုးနိပဝိုၚ်းဒိန ဍိုၚ်မဂ္ၚဝ္ၚင်းဖ္ၚိုဂ္ၚဲဂ္ၚိ ဒိဂ္ၚိဓိယဂ္ၚိ

ဇိဝယ မဍယ မဍိုၚ်ဂ္ၚ ဂ္ၚိဂ္ၚဲဂ္ၚဇဍိုၚ် ။ဍိုၚ်ယပြီးကထ်းမ္ၚိုနိက ဂ္ၚ

ကဟနိဂ္ၚဲဂ္ၚိ ကဍုဒိုၚ်နခဒိဂ္ၚဲယဇ ဂ္ၚဲလ္ၚဲဇဍိုၚ်ယမိုးကထ

။ဍိုၚ်ယဟခုးက္ၚဖ် ဍုဍိုၚ်ယ

ဝက္ၚဲမဍိုၚ်ဂ္ၚ ဒိပြိုးဒိဍုးကယ်ုဂ္ၚ ဂ္ၚိဂ္ၚိခပိဍုၚ်ကမျဍိုၚ်ဝ

အပိုင်း (၂)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဖြင့်–

ကျောင်းလည်းပြီးပြီ။

ကျောင်းတုန်းက ကျွန်မ၏ ချစ်ဓာတ်လမ်းလေးသည် ည်း အိပ်မက်လှလှလေးတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အိပ်မက်လှလှလေး ၏ မက်ခွင့်ပေးခဲ့သော မောင့်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။ ့သော် မောင်မှလွဲ၍ အခြားသူကို အစားမထိုးနိုင်တော့သလို သာကျိုးဆိုတာကိုလည်း ကြောက်စရာသတ္တဝါဖြစ်တတ်ခဲ့ပြီ။

တရားရေး အဆင့်(၄)ဆင့်ကို ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ပြီး ာက် တာဝန်ကျရာ နယ်ပယ်များသို့ ပြောင်းရွှေ့ရင်း ဝတ္ထု အုပ်များကို ရေးသားရင်းဖြင့် ဘဝမှာ နေပျော်ခဲ့ပြီ။

အသက် ၂၈ နှစ်ဟူသော အရွယ်ကလည်း လူကို ည်ငြိမ်ရင့်ကျက်စေပါသည်။

'ဆရာမ စားတော့မလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အေး… သမီး၊ ခဏလေး… ဆရာမ ဒါလေးကို လက်စသပ်လိုက်ဦးမယ်'

အေးချမ်းသောမြို့နယ်ကလေး၏ အရိပ်အောက်မှာ ခိုလှုံရင်း ကျွန်မ ငြိမ်းချမ်းနေခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ၏ စာရေးဆရာမ၊ တရားသူကြီးဟူသော ဂုဏ်ရှိန်အောက်တွင် လူအများက လေးစားချစ်ခင်ကြသည်။

ကျွန်မနေထိုင်သော အိမ်ငယ်ကလေးမှာ တရားရုံးအနီးတွင်ရှိ၍ ကျွန်မကို ကူလုပ်ပေးရန် ကလေးမတစ်ယောက်ကို လွှက်ပေးထားသည်။ မြို့ကလေးမှာ ရိုးသားအေးချမ်းသောလူများသာရှိ၍ တရားရေးကိစ္စ နည်းပါးလှသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်မ ဝတ္ထုများကို အေးဆေးစွာ ရေးသားနိုင်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း ဒီမြို့ကလေးကို ကျွန်မ နှစ်သက်သဘောကျမိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

'ဆရာမ အဆာလွန်နေဦးမယ်'

'အေးပါ… လာပါပြီသမီးရယ်'

ကျွန်မက ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ကောင်မလေးကို သဘောကျစွာပြောပြီး ဝတ္ထုစာအုပ်လေးပိတ်၍ ထလာခဲ့သည်။

'သမီးတို့ ဝင်စားလေ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ကျွန်မက ကလေးမ ချက်ကျွေးသော ဟင်းများကို မြည်းရင်း-

'သမီးလေးက ဟင်းချက်သိပ်တော်တာပဲ၊ ဆရာမတောင် ဒီလောက်မတတ်ဘူးကွယ်'

'အဲဒါ မေမေ သင်ပေးတာ ဆရာမရဲ့၊ ဆရာမ မေမေက မသင်ပေးဘူးလား'

'မေမေ'

ကျွန်မကို သိပ်ချစ်ရှာသော သနားစဖွယ် အမေ့ကို သတိရမိသည်။ သို့သော် အမေ့ကို သနားပေမယ့် ဖခင်တစ်ယောက်၏ တာဝန်မကျေသော အဖေ့ကို ကျွန်မ မုန်းသည်။ ထို့ကြောင့် သားသမီး တာဝန်ကျေရုံ ပိုက်ဆံသာပို့ပေးပြီး အေးဝေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မ ဘာကြောင့်များ ဒီ Type မတူတဲ့ မိသားစုမှာ မွေးဖွားလာရပါလိမ့်။ အေးလေ… မိဘဆိုတာ ရွေးချယ်ခွင့်မှမရှိတာပဲလေ။ ကျွန်မ တတ်နိုင်သလောက် အကောင်းဆုံး ကြိုးစားပြီးပြီပဲ။

'ဆရာမ စားမကောင်းဘူးလား'

'ကောင်းပါတယ် သမီးရယ်'

ကျွန်မ စားလက်စပန်းကန်ကို ဆေး၍ ထလာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သြော်... ဒါနဲ့ ဆရာမ ဟိုတိုက်နယ် ဆေးရုံကို ပြောင်းသွားတဲ့ ဆရာဝန်မလေးအစား ဆရာဝန်အသစ် ဒီနေ့ ရောက်လာမယ်တဲ့၊ အဲဒါ ဆရာမ ထမင်းဖိတ်ကျွေးဦးမလား'

'အင်း... ဒီနေ့ ညနေဘက် အားတဲ့အခါ ဆေးရုံဘက်ကို သွားလိုက်မယ်လေ၊ ထမင်းစားဖိတ်တာကတော့ နောက်မှပေါ့'

ဒီနေ့ဟာ တနင်္ဂနွေနေ့မို့ အားလပ်ရက်ဖြစ်နေလေသည်။ ဝတ္ထုကလည်း ဓာတ်သိမ်းပိုင်း ရေးပြီးပြီမို့ ရန်ကုန်ရှိ ထုတ်ဝေသောတိုက်ကို ပို့ရုံပင် ကျန်တော့သည်။

ထမင်းစားပြီး သောက်ပြီး ဥပဒေစာအုပ် နည်းနည်း ပါးပါးဖတ်ပြီး အိမ်ကလေးထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သစ်ခွပန်းတွေနှင့် ဝေဆာနေသောအိမ်ကလေးကို ကြည့်၍ ရင်ဝယ် ကြည်နူးချမ်းမြေ့ခြင်းများက နေရာယူထားသည်။

အေးချမ်းတဲ့ နေရာလေးတစ်ခုဖြစ်သည်။

ကျွန်မ နေထိုင်သောအိမ်က တရားရုံးဘေးနားတွင် ရှိပြီး တရားရုံးက မြို့အလယ်တွင်ရှိသောကြောင့် အိမ်ထဲမှ ထွက်လိုက်သည်နှင့် မြို့လယ်သို့ရောက်လာသည်။

ဤမြို့လေးတွင် စက်ဘီး၊ မြင်းလှည်းများသာ အသွားအလာများ၍ ကားက အသွားနည်းလှသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်မ

သည်း စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် လျှောက်လာမိသည်။

ကျွန်မ၏အတွေးများက လေနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့ဆီသို့ ဲလည်းလွင့်မျောသွားသည်။ ကျောင်းကလည်း ပြီးပြီဆိုတော့ ငယ်ချင်းတွေ အားလုံးကလည်း ကွဲခဲ့ပြီ။ ကျွန်မတို့အုပ်စု အားလုံးပေါင်း ရှစ်ယောက်ရှိသည်။ ရှေ့တန်း နောက်တန်း ိုင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ကျသူကကျ အလုပ်ခွင်ဝင်၍ ကွဲသူကကွဲ င်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်မလည်း ကိုယ်ရွေးချယ်ခဲ့သော လမ်းတွင် ိုယ် ကျေနပ်စွာ ပျော်ရွှင်နေပြီဖြစ်သည်။

'တီ... တီ... တီ'

'ဟင်'

ကားဟွန်းသံကြားတော့မှ သတိဆိုသော အရာက င်လာပြီး အနောက်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်မိသည်။

ဘုရား... ဘုရား... ကံကောင်းလို့ပါလား။ ကျွန်မ နှင့် လက်တစ်ကမ်းအလိုတွင် ရပ်နေသော Super Roof အပြာ ရောင်တစ်စီး။

ကျွန်မ ကမန်းကတန်း လမ်းဘေးကို ဆင်းလိုက် သည်။ ဒီတော့မှ ကားက ရှေ့သို့ တိုးမောင်းလာပြီး ကျွန်မ ဘေးတွင် ရပ်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တော်တော်လန့်သွားရှာအံ့ခင်ဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်မလည်း သတိရလာလို့ လမ်းမပေါ် တက်လျှောက်နေမိတယ်၊ ကျွန်မ အပြစ်ပါ၊ ကျွန်မကြောင့် ရှင့်ခရီး နှောင့်နှေးသွားပြီနဲ့တူတယ်'

'ရပါတယ်... ကျွန်တော်လည်း ဒီနားတင်ပါပဲ'

ရည်မွန်သားနားသော လူတစ်ယောက်ဟု ကျွန်မ အသိအမှတ်ပြုမိသည်။

'ခင်ဗျား ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ အားပေါ်တက်လေ၊ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်'

'ဟင့်အင်း... ဘယ်မှမသွားပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မ လမ်းလျှောက်ထွက်တာပါ'

'ဪ... ဒီနားမှာနေတာလား'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ခရီးဆက်ခွင့်ပြုပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ကားလေးက ကျွန်မရှေ့မှ လျှောခနဲထွက်ခွာသွားသည်။ ထို Super Roof ၏မှင်မြီးလေးကိုကြည့်ရင်း လွမ်းခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်မှ Super Roof လေးကိုစီးပြီး ကျောင်းတက်သော ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို မြင်ယောင်မိပြန်သည်။

အို... ခက်လိုက်တာ။ ဆယ်နှစ်တောင် ကာလရှည်ခဲ့ပြီ။ ဘာဖြစ်လို့များ ယခုအချိန်အထိ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်တိုင်း သတိရနေမိပါလိမ့်။

ကတိဆိုတာ လေ။ စာချုပ်ဆို စက္ကူ။ အခုလောက်ဆို သူလည်း သားတွေ သမီးတွေနဲ့ ဖြစ်နေလောက်ရောပေါ့။

အတွေးက ရင်ကို ထိရှစေသည်။ ဒီခံစားချက်ကြီးက မဟောင်းနွမ်းနိုင်ဘဲ သစ်လွင်ဆဲပါလား။

ကျွန်မ ခေါင်းကိုခါယမ်း၍ အိမ်ဘက်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ အိမ်ရောက်တော့ ရာထူးနောက်တစ်ဆင့်တိုးရန်အတွက် စာတွေကို အားပါးတရ ကျက်လိုက်မိတော့သည်။ စာကျက်နေစဉ် ခဏတော့ အားလုံးကို မေ့လျော့သွားလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်မ၏ ပုံမှန်ရက်တို့ ဖြတ်သန်းကျော်လွန်ခဲ့ပေါင်း များလှပြီမဟုတ်ပါလား။

'ဆရာမရေ'

'... သိမ်းသွားလေ'

... ဖြစ်သော ခင်ခင်လေးက လွယ်... ပေါ်တက်လာသည်။

'ဟို ဆရာဝန်လေး ... ဖြူဖြူချောချောလေး ဆရာမရဲ့၊ သူ့ဘော်ဒါလည်း အရမ်းကောင်းတယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရွယ်ကလည်း ဆရာမတို့လောက်ပဲ'

'ဟင်း… ကောင်မလေးနော်၊ စာကျက်ရမယ့်အချိန်မှာ ဟိုစိတ်ကူး ဒီစိတ်ကူးမလုပ်နဲ့၊ အချစ်ဆိုတာ မှတာယ်ကွယ်'

'ဟွန်း… ဆရာမကလည်း သမီးက ဆရာမအတွက် ပြောနေတာ၊ ဆရာမကလည်း အပျိုကြီး၊ ဟိုဆရာဝန်လေးကလည်း လူပျိုကြီးဆိုတော့'

'တော်ပါ ကလေးရယ်၊ ဆရာမ အဲဒါတွေ စိတ်မဝင်စားတော့ပါဘူး'

ကျွန်မက စာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှန်မှင့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'စိတ်မဝင်စားလည်း ညနေကျရင် ဆရာမ ဆရာဝန်လေးဆီ သွားရမှာပဲလေ'

'အဲဒါက ဝတ္တရားအရပါကွယ်၊ ဆရာမက ဒီမှာ မြို့ခံလိုဖြစ်နေပြီမဟုတ်လား'

'ဟင်း… ဟင်း'

ကျွန်မက ခင်လေးကို ဘာမှပြောမနေတော့ပေ။ ဒီအရွယ်က သစ်ရွက်လှုပ်တာကိုမြင်လည်း ရယ်တတ်သည့် အရွယ် မဟုတ်ပါလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ညနေတော့ ဆရာဝန်လေးဆီသွားရပါဦးမည်။

မှန်ထဲတွင် တစ်ချက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်နေပြီဟု ထင်မိသည်။ ပိုပြီးတည်ငြိမ်သည့်ပုံပေါက်အောင် ဆံပင်ကို အစပြောင်လှန်သိမ်း ရှည်လျားသော ဆံနွယ်တို့ကို ကလစ်ကြီးကြီးနှင့် စုချည်ထားလိုက်သည်။

မရမ်းနေရောင် လက်စကရင်နေအောက်ရှိပြောင်ဝမ်းဆက်တို့က ပိုပြီးတည်ငြိမ်နေသယောင်ယောင်။ ပြောင်ရှင်းနေသော မျက်နှာပေါ်တွင် ဘာဆေးမှ မကူထား၊ ပေါင်ဒါ ခပ်ပါးပါးသာ ရိုက်ထားလိုက်သည်။

ယခင်က အလှအပကြိုက်သော ကျွန်မ ယခုတော့ ဘာကိုမှ မပြင်ဆင်ချင်တော့ပြီ။ အလှအပဆိုတာ ခံစားသူရှိမှ ပြုလုပ်လှပလာတာ မဟုတ်လား။ ကျွန်မရဲ့အလှအပကို မညီသူမျှလည်း မခံစားစေချင်တော့သလို ခံစားရန်လည်း လိုအပ်သူမရှိတော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယခုအချိန်မှာ ယောကျ်ားတစ်ယော...
သည် ကျွန်မရေးချင်သော ဝတ္ထုစာအုပ်တစ်အုပ်လောက်တော...
ကျွန်မဘဝအတွက် အရေးမကြီးတော့ချေ။

'ဆရာမ ပြီးပြီလား၊ သွားစို့လေ'

'အေး... ပြီးပါပြီ သမီးရယ်'

ကျွန်မ အခန်းထဲက ထွက်လာတာကို ခင်လေး...
ကြည့်၍...

'ဆရာမက အသက်ကြီးအောင် ဘယ်လောက်...
...ထားမြင်ထား ဆိုပ်ယဉ်ပြီး သိပ်လှတာပဲ'

'သမီးကတော့ ကိုယ့်ငါးချဉ်ကိုယ်ချဉ်နေပြီ...
...တဲ့ ...ဆရာ သမီးရေ မိုးချုပ်သွားရင် မကောင်း...

'ဟုတ်ကဲ့'

ကျွန်မ ပိန်းတန်းဖိနပ်လေးကိုစီး၍ အိမ်ကိုသော့...
ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်မနံဘေးမှ ခင်လေးကတော့...
...တွေ ပေါက်ပေါက်ဖောက်သလိုပြောပြီး လိုက်လာခဲ့လေသ...

'ဆရာမရေ... အိမ်တံခါးတော့ ဖွင့်ထားတယ်...
မှလား'

...ဈေးရုံနံဘေးရှိ တိုက်ပုလေး၏ တံခါးမှာပွင့်...

'နေဦး သမီး၊ အိမ်ရှင်ကို အရင်ခေါ်ပြီးမှ ဝင်...

လေး အိမ်ရှင်တို့... အိမ်ရှင်တို့'

'ဆရာ... ဆရာ'

ခင်လေးကပါ လှမ်းအော်ခေါ်လိုက်သည်။

'လာပြီ... လာပြီ'

အသံနှင့်အတူ အိမ်နံဘေးမှပတ်လာပြီး ကျွန်မ၏ နောက်နားတွင် လူတစ်ယောက်လာရပ်တာကြောင့် ကျွန်မ အလန့်တကြားလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဟင်'

အသားဖြူဖြူ အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် မနက်ကလူ။

'ဪ... ဆရာမ'

'လာလေ... အိမ်ထဲဝင်ကြလေ'

သူကလည်း ကျွန်မကို ချက်ချင်းမှတ်မိသွားပုံရသည်။ ဆေးမှူးကိုသက်ကပင် မိတ်ဆက်ပေးသည်။

'ဆရာ ကျွန်တော်တို့မြို့ရဲ့ မြို့နယ်တရားသူကြီး ဒေါ်အင်ကြင်းမိုးတဲ့၊ နောက် စာရေးဆရာမ မိုးလေ၊ ဆရာမ သူက ဒီနေ့မှ ကျွန်တော်တို့ဆေးရုံကို တာဝန်နဲ့ပြောင်းလာတဲ့ ဒေါက်တာ စပ်သုတတဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ရှင်... တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျွန်မ
က ဒီမြို့ကိုရောက်တာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီဆိုတော့ ...လို

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေပါပြီ၊ ဒေါက်တာလိုအပ်တဲ့ အကူအညီရှိရင်လည်း ပြောပါ၊ အားမနာပါနဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ… အခုလို ဆရာမနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ရတာလည်း အများကြီးဝမ်းသာပါတယ်၊ ဆရာမက နာမည်ကြီးပဲ၊ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးတွေ တော်တော်များများဖတ်ကြလို့ ကျွန်တော် ကြားဖူးနေပြီ၊ ကျွန်တော်က ဆရာမကို အသက်တော်တော်ကြီးပြီလို့ထင်နေတာ'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ… အခု ဒေါက်တာထင်ထားတဲ့ အသက်ထက် ပိုကြီးနေလို့လား'

'ဆရာမကတော့ လုပ်ပြီဗျာ၊ ရယ်စရာ ပြောတတ်သားပဲ၊ ဆရာမ ခဏထိုင်ဦးနော်၊ ကျွန်တော် ကော်ဖီနဲ့မုန့်သွားလုပ်လိုက်ဦးမယ်'

ညှို့ဝင်ကျေချင်သော ဆရာဝန်က ထိုင်ရာမှထလိုက်တာကြောင့် ကျွန်မ ပျာပျာသလဲ တားယူရသည်။

'နေပါစေ ဒေါက်တာ… နေပါစေ၊ ဒေါက်တာက အခုမှ ရောက်ကာစဆိုတော့ အလုပ်များနေမှာပေါ့၊ ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်မတို့ စားပြီးမှ လာကြတာပါ'

'မဟုတ်ပါဘူးဗျာ… တစ်ခုခုဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် စိတ်ချမ်းသာအောင် စားသွားကြပါ၊ ဒါမှ နောက်လည်း ဆရာမကို ကျွန်တော် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီတောင်းနိုင်မှာ'

'မကျွေးလည်း တောင်းလို့ရပါတယ် ဒေါက်တာရဲ့'

'ဟုတ်ပါပြီဗျာ… အခုတော့ ကျွန်တော်ကျွေးတာ စားသွားပါဦး'

ဆရာဝန်က သွက်လက်စွာဖြင့် အိမ်နောက်ဘက်သို့ ဝင်သွားသည်။

'ဒေါက်တာက သိပ်သဘောကောင်းတာပဲနော် ကိုသက်'

'ဟုတ်တယ်… သူက သူဌေးသား ဆရာဝန်ဗျ၊ မြို့မှာ အေးအေးဆေးဆေး စာဖတ်ပြီး နောက်တစ်ဘွဲ့ ထပ်ယူလို့ရပေမယ့် ဒေါက်တာက မယူဘူးဗျ၊ နယ်က မရှိတဲ့သူတွေဆီ ကုသပေးမယ်ဆိုပြီး ကျုရာနေရာကို ပြောင်းလိုက်လို့ ဒီကို ရောက်လာတာဗျ'

'ဩော်…'

ဆေးမှူးကိုသက် ပြောပြတော့မှ ဒေါက်တာစပ်သုတကို ပိုလေးစားသွားမိသည်။

'ကဲ… စားကြဗျာ'

'ဒေါက်တာရော'

'ကျွန်တော်လား၊ စောစောကလေးတင် အိမ်တမင်း

www.burmeseclassic.com

ထည့်ပေးလိုက်တဲ့ ထမင်းတွေ ဟင်းတွေစားပြီးသွားပြီ ဗိုက်မဆန့်တော့ဘူး။ ဆရာမ သုံးဆောင်ပါ၊ ပြီး နောက်လည်း ကျွန်တော့်အိမ် လာလည်ပါဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ… ဒေါက်တာလည်း မနက်ဖြန်ညနေ ကျွန်မတို့အိမ်မှာ ထမင်းစားဖိတ်ပါတယ်၊ ကိုသက်ရော အားရင် လာခဲ့နော်'

'ကောင်းပါပြီဗျာ… ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လာစားမှာ အတွက် ဆရာမဆီမှာ အလုပ်ပိုနေမလား၊ ဆရာမ စာရေးရ တာက တစ်ဖက်နဲ့ဆိုတော့…'

ဆရာဝန်က အားနာပါးနာဆိုသည်။

'ကျွန်မ အားပါတယ်၊ ဝတ္ထုကလည်း မနက်ကလေး တင် စာတ်သိမ်းရေးပြီးပြီ၊ စိတ်ချ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မက မအားဘဲနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မဖိတ်ဘူး၊ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း ချက်နိုင်မှပဲ ထမင်းစားဖိတ်မှာရှင့်'

'ဒါဆိုရင်တော့ အားမနာတော့ဘူး၊ ကျွန်တော် လာစားမှာနော်၊ ဆရာမအိမ်က တရေးရှုံးနားမှာနော်'

'ဟုတ်ပါတယ်'

ခဏအတွင်းပင် သဘောကောင်းလှသော ဒေါက်တာ စပ်သုတနှင့် ကျွန်မသည် မိတ်ဆွေအရင်းအချာများသဖွယ်

ဖြစ်သွားလေသည်။

ဒေါက်တာဟာ ရိုးသားပွင့်လင်း၍ ခင်မင်ဖွယ်ရာ ကောင်းသော လူတစ်ယောက်ဟု ကျွန်မ ထင်မှတ်မိသည်။

'ကဲ… ဒေါက်တာ ကျွန်မတို့ပြန်တော့မယ်နော်၊ မနက်ဖြန် ဆက်ဆက်ကြွခဲ့ပါ၊ ကျွန်မ စောင့်နေပါ့မယ်'

'ကောင်းပါပြီ'

ဒေါက်တာစပ်သုတက ကျွန်မတို့ကို ခြံဝအထိ လိုက်ပို့သည့် အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် ခင်လေးက ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြစ် နေသည်။

'ဘာဖြစ်နေတာလဲ ခင်လေးရဲ့'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဒေါက်တာ့ကို သဘောကျလို့ပါ'

'မြစ်ရမယ်'

'ဒေါက်တာ့ကို ဆရာမ ဘယ်လိုမြင်လဲ'

'ဪ… ခင်လေးကလည်း သဘောကောင်းပြီး ရုပ်ချောသူ၊ စိတ်ထားမွန်မြတ်သူလို့ မြင်တာပေါ့၊ ခင်လေး တရော'

ကျွန်မက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ခင်လေးကတော့ ဒေါက်တာ့လို ရုပ်ချောသူနဲ့ ဆရာမ လို တည်ငြိမ်လှပသူနဲ့ လိုက်ဖက်တယ်လို့ ထင်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အို… ခင်လေးကလည်း ဆရာမက ယောကျ်ားတွေဆို ကြောက်တယ်၊ မယုံရဲဘူးဆိုတာ သိရဲသားနဲ့ ဘာလို့ပြောနေတာလဲ၊ ဒေါက်တာတောင် ခင်စရာကောင်းလို့၊ နောက်ဆို ဆရာမကိုခင်ရင် အဲလိုမစပါနဲ့ကွယ်'

ကျွန်မက မျက်နှာထားတည်တည်နှင့် ပြောလိုက်တော့ ခင်လေး ငြိမ်သက်သွားသည်။

ကျွန်မနှလုံးသားက အေးခဲနေပြီလေ။

နောက်တစ်နေ့မှာတော့ ဒေါက်တာစပ်သုတသည် ကတိတည်စွာဖြင့် သူ၏ကားအဖြူလေးနှင့် ညနေငါးနာရီခွဲခန့်တွင် ရောက်လာသည်။

ဆရာမရေ… အား … ဆရာမအိမ်လေးက အေးချမ်းလိုက်တာဗျာ၊ ပန်းတွေကလည်း ဝေဝေဆာဆာနဲ့ဗျာ၊ ဆရာမ ကျွန်တော် ဘာကူလုပ်ပေးရဦးမလဲ'

'ရပါတယ်ရှင်… အားလုံးပြီးစီးသွားပါပြီ၊ ကျွန်မနဲ့အတူ ခင်လေးလည်း ကူချက်ပေးတယ်လေ၊ ဒေါက်တာက ဘာကြိုက်မှန်းမသိလို့ ဟင်းလေးငါးမျိုးချက်ထားတယ်'

'ဆရာမရယ်… အားနာစရာကြီး၊ ကျွန်တော်က အကုန်စားတာဗျ'

'ဟုတ်ပါပြီ… ဒါနဲ့ စားတော့မလား၊ ထမင်းခူးရမလဲ'

'မစားသေးပါဘူးခင်ဗျာ၊ ဆရာမရဲ့ ပန်းရုံကလေးကို ကြည့်ပါရစေဦး'

ဒေါက်တာစပ်သုတက အိမ်ပေါ်သို့ မတက်သေးဘဲ ပြောတာကြောင့် ကျွန်မ အိမ်ပေါ်မှဆင်းလာခဲ့သည်။

'ဆရာမပန်းခြံလေးက အတော်စုံတာပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့…ကျွန်မက ပန်းစိုက်တာ အစက ဝါသနာမပါဘူး၊ နောက်တော့ ဒီပန်းလေးတွေကို စိုက်တာ စိတ်ငြိမ်တယ်၊ ပွင့်လာတဲ့ ပန်းတွေက စိတ်ကို ကြည်လင်အေးချမ်းစေတယ်လေ၊ ကျွန်မက နှင်းဆီပန်းလေးတွေကို အကြိုက်ဆုံးရှင့်၊ သစ်ခွပန်းတွေကိုတော့ သစ်ပင်ထက်မှာ မြင်နေရရင် သဘောကျတယ်'

'သြော်… ဆရာမက စာရေးဆရာပီပီ ကဗျာဆန်သား'

မရည်ရွယ်ပါဘဲ ဒေါက်တာစပ်သုတကို ကျွန်မအကြိုက် ပန်းကလေးတွေအကြောင်းပြောပြမိသည်။ ဒေါက်တာနှင့်တွေ့လျှင် ကျွန်မ၏စိတ်တွေက ကြည်လင်အေးချမ်းနေလေသည်။

'အရင်တုန်းကတော့ ဆရာရယ်၊ ယောကျ်ားတွေ ယောက်ကလာပေးတဲ့ နှင်းဆီပန်းလေးတွေကို အမြင်တနိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိမ်းဆည်းထားခဲ့တယ်။ နောက်ထပ်ပေးလာမယ့် ပန်းလေးတွေကိုလည်း မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးတယ်၊ အခုတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စိုက်ပျိုးပြီးရလာမယ့် နှင်းဆီပန်းတွေကိုပဲ ပိုပြီးနှစ်သက်သဘောကျမိတော့တယ်'

ကျွန်မက မရည်ရွယ်ဘဲ နှင်းဆီပန်းအကြောင်း ပြောရင်း ရင်ထဲက ဒဏ်ရာအဟောင်းက ပြန်ပေါ်လာပြီး ပြောမိလျက်သားဖြစ်သွားသည်။ ဒေါက်တာစမ်သုတက ကျွန်မကို ခပ်ငေးငေးကြည့်ရင်း-

'ဪ... ဆရာမမှာလည်း တော်တော်ကြီးမားတဲ့ ခံစားချက်ရှိခဲ့ဖူးတယ်နဲ့တူတယ်'

'ဒါကတော့ ဒေါက်တာရယ်၊ ကျွန်မလည်း လူထဲက လူပါပဲလေ၊ လူတိုင်းလိုပဲ ခံစားချက်တွေရှိတာပေါ့၊ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ အဲဒီခံစားချက်တွေကို ကျွန်မက ဝတ္ထုတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲဖန်တီးယူလိုက်ရင်း ဘဝမှာ နေပျော်နေခဲ့တာ ကြာပြီရှင်'

ကျွန်မက ခပ်လေးလေးပြောလိုက်မိသည်။ ဒေါက်တာက ကျွန်မကို အလေးအနက်ပြောလိုက်သည်။

'အခွင့်သင့်ရင် ဆရာမဆီက ရင်ဖွင့်ပြောမယ့်စကားတွေ ကြားချင်ပါရဲ့ဗျာ'

'အဲဒီအခွင့်အရေး ကြုံလာဦးမှာပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒေါက်တာနဲ့ ကျွန်မက မိတ်ဆွေတွေမဟုတ်လား'

ကျွန်မက စည်းခြားစကားကို ပြောထားလိုက်သည်။ ကျွန်မက ယောကျ်ားတွေကို ကြောက်ရွံ့သူမဟုတ်ပါလား။

'ဟင်... အင်း ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ'

'ကဲ... ကျွန်မတို့ ထမင်းလေးသွားစားလိုက်ကြရအောင်'

'ကောင်းပါပြီဗျာ'

အိမ်ပေါ်ရောက်တော့ ခင်လေးအသင့်ခူးခပ်ထားသော ထမင်းဝိုင်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'ခင်လေး... သမီးမဝင်စားလေ'

'နေပါစေ ဆရာမရဲ့၊ ခင်လေး မဆာသေးပါဘူး၊ ခင်လေး ဒိုက်ပွဲလိုက်ပေးပါ့မယ်၊ ဆရာမတို့ပဲစားပါ'

'အမေ့ဟိုင်း အတူစားနေကျကို ခင်လေးကတော့...'

ကျွန်မ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ထမင်းဆက်စားနေလိုက်သည်။

'ဒေါက်တာ ဒါက ဗူးစွန်ဆီပြန်၊ ကြိုက်လားတော့ မသိဘူး၊ ကျွန်မ ထည့်ပေးမယ်နော်'

'ဟာ... ရပါတယ်၊ ဆရာမပါ ထည့်စားလေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ပြန်ထည့်ပေးမှာနော်၊ ဆရာမက ဟင်းချက်သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ ကျွန်တော် မာမီ့လက်ရာ ပြန်စားနေရသလား အောက်မေ့မိတော့တယ်ဗျာ’

‘ဒီလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ နောက်ဆိုရင် ဒေါက်တာ ထမင်းစားမကောင်းရင် ကျွန်မတို့အိမ်မှာ အချိန်မရွေး စားသောက်နိုင်ပါတယ်၊ ကိုင်းကျွန်းမှီ ကျွန်းကိုင်းမှီပေါ့’

‘အဟား… ဒါ ဟုတ်တယ်၊ ဆရာမ နေမကောင်းရင် ကျွန်တော် အလကားကုပေးမယ်လေ’

ဒေါက်တာစပ်သုတက အရွှန်းဖောက်လိုက်တာကြောင့် ကျွန်မကပြုံးရင်း-

‘အဲဒါတော့ မလုပ်နဲ့ ဒေါက်တာရေ၊ ကျွန်မက အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ထဲက ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်လာတဲ့ မိန်းမ၊ ကျွန်မလဲလို့မဖြစ်ဘူး ဒေါက်တာရဲ့၊ ကျွန်မလဲရင် ထူပေးမယ့်လူ မရှိဘူး၊ အေးလေ… လိုလည်းမလိုချင်ဘူး၊ လိုလည်းမလိုအပ်ပါဘူးလေ’

ဒေါက်တာစပ်သုတက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ထမင်းကိုသာ ဆက်စားနေလေသည်။

‘ဒေါက်တာ အချိုပွဲလေးသုံးဆောင်လိုက်ပါဦး’

‘အား… ဆရာမရဲ့ ဟင်းတွေက ကောင်းလွန်းလို့ အချိုပွဲစားဖို့တောင် ဗိုက်မဆန့်တော့ဘူးထင်တယ်၊ အဲ… ဒါပေမဲ့ ဆရာမက စေတနာနဲ့ကျွေးတာဆိုတော့ ဒါနလေးမြောက်သွားအောင် စားသွားလိုက်ဦးမယ်’

‘ဒေါက်တာ့ကြည့်ရတာ ပျော်ပျော်နေတတ်ပုံရတယ်နော်’

ကျွန်မက ဒေါက်တာစပ်သုတကို ကြည့်၍ ဝေဖန်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်ဗျ… ကျွန်တော်က ငယ်ငယ်တည်းက ပျော်ပျော်နေတတ်တာဗျ၊ မာမီကလည်း ရောက်ရာအရပ်မှာ ပျော်ပျော်နေရမယ်၊ လူတွေကို စေတနာထားရမယ်တဲ့’

‘ဪ… ရှင့်မာမီက ရှင့်ကိုခုံမင်တာ တော်သားပဲ’

‘ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ မာမီက အခုတောင် ဒီကိုလိုက်လာချင်တာ မအားလို့၊ ကျွန်တော် လကုန်လောက် ရန်ကုန်ပြန်မယ်လေ၊ အဲဒီအခါကျရင် ဆရာမမှာနိုင်တာ မှာလိုက်ပေါ့၊ မာမီလည်း အပြန်ကျရင် လိုက်လာမလားမသိဘူး၊ မာမီက ကျွန်တော့်ကို သိပ်ချစ်တာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ မာမီ တစ်ခါမှ မခွဲဖူးဘူး’

သူ့မာမီအကြောင်းကို စကားကြွစွာ ပြောနေသော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာစပ်သုတို့ ကျွန်မ သဘောကျစွာ ငေးကြည့်လိုက်မိသည်။

'ကဲ… ကျွန်တော်ပြန်မယ်ဗျာ၊ ဆရာမလည်း ကျွန်တော်တို့ဆေးရုံဘက် လျှောက်ခဲ့ပါဦး၊ ကျွန်တော်လည်း မကြာမကြာ လာလည်မယ်နော်၊ ကျွန်တော့်မှာ အသိဆိုလို့ ဆရာမပဲရှိတာ'

'ကောင်းပါပြီရှင်'

လက်ပြ၍ ကားပေါ်သို့တက်သွားသော ဒေါက်တာစပ်သုတာကို ခပ်ငေးငေးလေးကြည့်လိုက်မိပါတော့သည်။

ဒေါက်တာလို ဖျော်တတ်သူတစ်ယောက်နှင့် ခင်ရတာတော့ ကျွန်မအတွက် စိတ်ချမ်းသာဖွယ်ပင် ဖြစ်သည်။

၀ ၀ ၀

'ဟုတ်ကဲ့… ကျွန်မ စာမူကိုအမြန်ဆုံးရောက်အောင် ပို့လိုက်ပါ့မယ်၊ ဒါပဲနော်'

ကျွန်မ ဖုန်းကို စိတ်မောလှမောဖြင့် ချလိုက်သည်။ ခင်လေးက အလန့်တကြားဖြင့်-

'ဆရာမ ဘာဖြစ်လဲ'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးကွယ်၊ ဆရာမ ထုတ်ဝေသူက

ဝတ္ထုပြီးပြီလားလို့ မေးတာပါ၊ စာမူသိမ်မကျန်တော့လို့တဲ့၊ အဲဒါ အခု စာမူပြီးရင် အမြန်ပို့လိုက်ပါတဲ့၊ စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ၊ စာမူကတော့ ပြီးနေပြီ၊ ရန်ကုန်ကိုက မသွားဖြစ်သေးဘူး၊ ဒီမှာ ရှုံးကိစ္စတွေက မပြတ်သေးဘူးလေ'

ကျွန်မက စိတ်ညစ်သလို ညည်းညူလိုက်မိတော့သည်။

'အင်းနော်… ခက်တော့တာပါပဲ'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ… စာမူတော့ ရောက်အောင်ပို့ရမှာပါပဲ၊ ကဲ… ခင်လေးရေ၊ ဆရာမ စားပွဲပေါ်က စာမူတွေ ယူခဲ့ပါဦး၊ ပြန်စစ်ကြည့်ရအောင်လို့'

'ဟုတ်ကဲ့'

ခင်လေးက ခေါင်းညိတ်ပြီး စာမူတွေ အပြေးအလွှား သွားယူသည်။ ကျွန်မခေါင်းထဲတွင်တော့ ဤစာမူတွေ ရန်ကုန် ရောက်အောင် ဘယ်လိုပို့ရမလဲဟူ၍သာ တွေးတောနေမိတော့သည်။

ကျွန်မက စာမူတွေ တစ်ခေါက်ပြန်ဖတ်ပြီးသည့် နောက်မှာတော့ အကြံတစ်ခုရလာသည်။

'ခင်လေးရေ… တို့ ညနေထမင်းစားပြီးတဲ့အခါကျ ရင် ဒေါက်တာတို့ဆီ ဆက်လျှောက်ရအောင်၊ ဒေါက်တာနောက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပတ် ရန်ကုန်သွားမယ်လို့ ဟိုတစ်နေ့က ပြောသွားတယ်လေ၊ ဒေါက်တာ့ကို အကူအညီတောင်းကြည့်မယ်လေ'

'ဟုတ်သားပဲ… ဆရာမက ဦးနှောက်ကောင်းတယ်၊ ခင်လေးတောင် မစဉ်းစားမိဘူး'

ကျွန်မက အိပ်နေရင်း တစ်ပတ်နွမ်း အဝတ်အစားလေးကို လဲလှယ်လိုက်သည်။ အဝါရောင်ပါတိတ်ဝမ်းဆက်ကလေးကို ဝတ်ဆင်လိုက်သောကြောင့် ကျွန်မ၏ နဂိုရှိရင်းစွဲ အဆက်ထက်ပိုပြီး လှပသွားသလို ခေါင်းလျှော်ပြီး ဖြန့်ချထားသော ဒူးခေါင်းခွက်အထိ ဆံနွယ်ရှည်တို့ကြောင့် ပိုပြီးနုနယ်သွားသလို ဖြစ်နေသည်။

ခင်လေးက ကျွန်မကို တစ်ချက်ကြည့်၍-

'ဆရာမက ဒီလိုကျတော့ ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီးလေးကျနေတာပဲ၊ အရမ်းနုတာပဲ၊ ဒီလိုလေးပဲ နေပါလား ဆရာမရယ်'

'အိုကွယ်… ဒါက ခေါင်းလျှော်ထားလို့ပါ၊ ဆရာမကတော့ ဂုဏ်သရေရှိ တည်ငြိမ်တဲ့ အလှမျိုးပဲ လိုချင်တယ်၊ အဲ… ဒါပေမဲ့ အလှအပက ဆရာမအတွက် အရေးမကြီးပါဘူးလေ'

ကျွန်မက ခပ်အေးအေးပင်ပြော၍ အိမ်ထဲမှ ထွက်ခဲ့လေသည်။

'ဪ… သမီးရေ၊ မနက်က ကျောက်ကျောထိုးထားတာတွေ ဒေါက်တာ့အတွက် ယူခဲ့ပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ'

ခင်လေးက အနောက်မှ ကျောက်ကျောချိုင့်ကလေးကိုင်၍ လိုက်ခဲ့သည်။ ကျွန်မတို့အိမ်မှ ဒေါက်တာဆီသို့ ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့် လမ်းလျှောက်ရသည်။ လမ်းတစ်လျှောက် တွေးမိတာက ခင်တာမှ ဘယ်လောက်မှမကြာသေး။ အကူအညီတောင်းလို့ ဖြစ်ပါ့မလားဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။

နို့…တကူးတကတောင်းတာမှ မဟုတ်တာ၊ လမ်းကြုံ၍ အကူအညီတောင်းခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု စိတ်ဖြေလိုက်သည်။

တတ်နိုင်လျှင်တော့ မည်သည့်ယောကျ်ားလေးထံမှ အကူအညီမယူချင်တာဟာ ကျွန်မရဲ့စိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အခြေအနေက အကူအညီမတောင်းလျှင် မဖြစ်မှုတဲ့လား။

ဒေါက်တာ့အိမ်ရောက်တော့ ဒေါက်တာက မရှိ။ ဆေးရုံက ပြန်မရောက်သေးချေ။ ဒေါက်တာနှင့်အတူနေသော ဒေါက်တာ့ညီတစ်ဝမ်းကွဲက-

'ဆရာမ… ခဏစောင့်ပါ၊ တော်ကြာ အစ်ကိုလေး ရောက်လာပါလိမ့်မယ်၊ ဆေးရုံမှာ အလုပ်များနေလို့နဲ့တူတယ်၊ ကျွန်…တော် သွားခေါ်လိုက်ရမလား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရပါတယ်ရှင်··· သူလာနေကျအချိန်မှပဲ လာပါစေတော့၊ ကျွန်မမှာ ဘာအလုပ်မှမရှိပါဘူး၊ စောင့်လို့ရပါတယ်'

ဒေါက်တာ့အိမ်မှ ဆေးဝေညာနှင့် ပတ်သက်သော မဂ္ဂဇင်းတွေကို ယူဖတ်နေလိုက်သည်။ ခဏအကြာ ဒေါက်တာ စပ်သုတ ပြန်ရောက်လာသည်။

'ဟာ··· ဆရာမစောင့်နေတာကြာပြီလား၊ ကျွန်တော် နည်းနည်းအလုပ်ရှုပ်သွားလို့ အားနာလိုက်တာဗျာ'

'ရပါတယ်ရှင်··· ဒေါက်တာ အားမနာပါနဲ့၊ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပါ၊ ကျွန်မက အေးအေးဆေးဆေးပဲလေ၊ ဒေါက်တာ ထမင်းစားပြီးပြီလား'

'ဟုတ်ကဲ့··· အခု ထမင်းစားပြန်လာတာ'

'စားစရာရှိတာစားပါ၊ ကျွန်မတို့စားပြီးပြီ၊ ကျောက်ကျောလေး ယူလာသေးတယ်'

'ကျေးဇူးပါပဲဗျာ၊ ဒါဖြင့် ကျွန်တော် ထမင်းသွားစားလိုက်ဦးမယ်'

ကျွန်မက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

'ဆရာက သိပ်သဘောကောင်းတာပဲ ဆရာမရဲ့၊ အခု ဆရာ ဒီရောက်တာ တစ်ရက်နှစ်ရက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဆေးခွမ်းတယ်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးနေတာ၊ တချို့လူတွေဆို ဒေါက်တာ့

ပြုံးကိုမြင်တာနဲ့ ရောဂါတစ်ဝက် သက်သာသွားတယ်တဲ့'

'ဪ···'

အမြဲတမ်း ပြုံးချိုနေသော ဒေါက်တာ့မျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း ဟုတ်မှာပါပဲဟု တွေးမိလေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါက်တာဟာ ကျွန်မအတွက်တော့ မိတ်ဆွေကောင်းပါပဲလေဟု တွေးမိလေသည်။

'ဆရာမ စောင့်ရတာ ပျင်းနေပြီလား'

'မပျင်းပါဘူးရှင်'

'ဟိုကလေးမလေးရော'

'ခင်လေးလား···· သူ့အမေအိမ်ဘက်ကို ခုနကလေးတင် ကူးသွားတယ်'

'ဪ··· ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လည်း ထမင်းစားပြီးပါစဆိုတော့ အစာကြေအောင် လမ်းထွက်လျှောက်ရအောင်'

'လျှောက်လေ'

ကျွန်မက ဒေါက်တာ့နောက်မှ လိုက်ခဲ့လေသည်။ အိမ်ပြင်ရောက်တော့ ဒေါက်တာက ဆက်မလျှောက်သေးဘဲ ကျွန်မ စောင့်ခေါ်ပြီး ငေးကြည့်နေလေသည်။

'သွားလေ ဒေါက်တာ'

'ဟုတ်ပါရဲ့··· ဆရာမက အရမ်းလှနေတော့ ငေး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်မိသွားတော့ ဆောရီးဗျာ'

'အို… ဒေါက်တာ သိပ်ပွင့်လင်းတာပဲ'

ကျွန်မက ဒီတစ်ခါတော့ ရှက်ရွံ့စွာ ဒေါက်တာ့ကို ပြောလိုက်မိလေတော့သည်။ ကျွန်မစကားကို ဒေါက်တာက ဘာမှမပြောဘဲ ရယ်မောနေလေသည်။

'ဆရာမ ဘာကိစ္စမှမရှိဘဲနဲ့တော့ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာမယ်မထင်ဘူး'

'ဒေါက်တာကလည်းရှင်၊ ကျွန်မ ပြောရမှာတောင် ကျွံသွားပြီ'

ကျွန်မစကားကြောင့် ဒေါက်တာက အားနာသလို ပြုံးရင်း–

'အဲလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး ဆရာမရယ်၊ ကျွန်တော် ထ စတာပါ၊ ကဲ… ပြော ကျွန်တော် ဘာအကူအညီပေးရမလဲ'

'ဒီလိုပါ ဒေါက်တာ၊ နောက်အပတ် ရန်ကုန်သွားမယ် ဆိုရင် ကျွန်မ စာမူလေးတစ်စောင်လောက် ပေးလိုက်ချင်လို့ပါ၊ ကျွန်မရဲ့ [illegible]သူကို ဝင်ပေးရုံပါပဲ၊ စာမူအရေးတကြီးလိုတယ်ဆိုလို့ ပါ၊ ကျွန်မကလည်း ဒီမှာရုံးချိန်းတွေကရှိနေတော့ မအားလပ် သေးလို့ပါ'

'သြော်… ဒါများ ဆရာမရယ်၊ အဲလောက်တောင် ကျွန်တော့်ကို ပြောနေစရာလိုသေးလို့လား၊ ဆရာမက စိမ်း လိုက်တာဗျာ'

ကျွန်မက ဒေါက်တာ့ကို အားနာသွားပြီး–

'အဲလိုလည်းမဟုတ်ပါဘူး ဒေါက်တာရယ်၊ ဒေါက်တာ နဲ့က အခုမှခင်တာဆိုတော့ ကျွန်မက အခွင့်အရေးယူသလို ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ'

'ဖြစ်ရမယ်'

ကျွန်မနှင့် ဒေါက်တာ ဘာမှဆက်မပြောဖြစ်တော့ဘဲ လမ်းသာလျှောက်နေမိကြသည်။

'လျှောက်ရင်းနဲ့ ကျွန်မအိမ်ဘက်တောင် နီးလာပြီ၊ တစ်ခါတည်းပဲ ပြန်လိုက်တော့မယ် ဒေါက်တာ၊ ခင်လေး နောက်က သူ့ဘာသာသူလိုက်လာလိမ့်မယ်'

'ကောင်းပါပြီဗျာ'

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် လျှောက်လာစဉ် မြင်းလှည်း တစ်စီးက ကျွန်မတို့နားလာရပ်၍–

'ဟေး… ဆရာလေးနဲ့ ဆရာမလေး ဘယ်ကိုလဲ'

'သြော်… အဘွား၊ ဆရာမကို အိမ်ပြန်ပို့မလို့ပါ'

'အေး… ပို့… ပို့ ဆရာလေးနဲ့ ဆရာမလေးက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိပ်လိုက်တာပဲ၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားနဲ့ မင်းသမီးကျနေတာပဲ'

'အို'

ကျွန်မက ထိုအဘွားစကားကြောင့် ခေါင်းကိုငုံ့လိုက်မိတော့သည်။

'အဘွား သွားမယ်၊ နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ဆရာမလေးဆီ လာခဲ့ဦးမယ်'

ပြောရင်းနှင့် မြင်းလှည်းပါ ထွက်သွားလေသည်။

'ဆရာမကို အားနာလိုက်တာဗျာ'

'အို... ရပါတယ်၊ ဒါ သင်ခန်းစာပေါ့၊ နောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရမှာပေါ့၊ ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဒါ ရန်ကုန်မြို့မှ မဟုတ်တာ'

ကျွန်မက မျက်နှာတည်တည်နှင့် ပြောလိုက်တော့ ဒေါက်တာက ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေလေသည်။

မီးဆိုတာ မလောင်ခင်က တားမှပေါ့ ဒေါက်တာရယ်။ ကျွန်မ အဲဒီမီးကို သိပ်ကြောက်တယ်။ နောက်ဆိုရင် ဒေါက်တာနဲ့ ဝေးဝေးမှာပဲနေတော့မယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်မဟာ စိတ်လျှော့သူ သံယောဇဉ်အတွယ်အတာတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ သိပါသည်။

အဲဒါတွေကို အပြင်ဘက်က မာကျောခြင်းတွေနဲ့

ဖုံးလွှမ်းထားတာပါ။

ကျွန်မနှင့် ဒေါက်တာ အပြန်လမ်းတစ်လျှောက် ဘာစကားမှ ထပ်မံ၍ မပြောမိကြတော့ချေ။ အိမ်နားရောက်တော့မှ-

'ဒေါက်တာ အိမ်ထဲဝင်လေ၊ ကျွန်မ စာမူလေး တစ်ခါတည်းယူသွားပေးပါ'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဒေါက်တာက လိုအပ်သည်ကိုသာ ပြောသည်။ အခါတိုင်းကဲ့သို့ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်လည်း မဟုတ်တော့တာကို ကျွန်မ သတိပြုမိပါသည်။ သည်လိုကျပြန်တော့လည်း ကျွန်မ စိတ်မကောင်းပြန်။ ကျွန်မပြောတာ ဘာများအမှားအယွင်းပါသွားပါလိမ့်။

တွေးတောရင်း စာမူတွေကိုင်၍ အခန်းထဲမှထွက်လာသည်။

'ဒီမှာ စာမူပါ ဒေါက်တာ၊ ဒီထဲက လိပ်စာအတိုင်း သွားပေးလိုက်ရုံပါပဲ၊ ကျွန်မ ကြိုဖုန်းဆက်ထားလိုက်ပါ့မယ်'

ဒေါက်တာစပ်သုတကာ စာမူတွေကိုင်ပြီးထလိုက်သည်။

'ဒေါက်တာ'

'ဘာကိစ္စများရှိလို့လဲ ဆရာမ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်မ စောစောက လမ်းမှာပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေထဲမှာ အမှားတစ်စုံတစ်ရာပါရင် ခွင့်လွှတ်ပေးပါ၊ ကျွန်မ ဆရာ့ကို ဒီလိုဆက်ဆံတာဟာ ကျွန်မ ယောကျ်ားတွေကို ကြောက်လို့ပါ ဆရာ၊ ဆရာ့ကိုမို့ ဆက်ဆံတာမဟုတ်ပါဘူး'

'အေးဗျာ… ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော်ပါပဲ၊ ကျွန်တော့်အကြောင်း ဆရာမဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်သွားလိမ့်မယ်လို့ လုံးဝမစဉ်းစားမိဘူး၊ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ကဲ… ကျွန်တော် သွားမယ်'

'ဒေါက်တာ'

ကျွန်မခေါ်သံကို ဒေါက်တာစပ်သုတ ကြားလိုက်မှာ မဟုတ်တော့ချေ။ ကျွန်မရဲ့ အချစ်ဒဏ်ရာဟောင်းကြောင့် ဒေါက်တာ့လို ခင်မင်စဖွယ် မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးသွားမှာကို မလိုလားတာ အမှန်ပေ။

နောက်ဆို အပြောအဆို ဆင်ခြင်မှပါပဲ။

☾ ☾ ☾

'ဆရာမ… ဆရာလည်း အခုရက်ပိုင်းအတွင်း အိမ်ကိုမလာဘူးနော်'

'သူ ရန်ကုန်သွားနေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွယ်'

'မဟုတ်ဘူး ဆရာမရဲ့၊ ဆရာ ပြန်ရောက်နေပြီ'

'ဟင်'

ခင်လေးပြောမှပင် ကျွန်မသိရတော့သည်။ ဒေါက်တာ ကျွန်မကို စိတ်ဆိုးနေတာလားမသိ။

'အင်း… ဒီနေ့ညနေတော့ ဒေါက်တာ့ဆီသွားဦးမှ အကျိုးအကြောင်းလေးသိရအောင်လို့၊ ဒေါက်တာကလည်း နေနိုင်လိုက်တာ၊ တစ်ခေါက်တောင်မလာဘူး'

ကျွန်မက ခပ်လေးလေးပြော၍ စာကြည့်စားပွဲရှေ့တွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးရန် အစပျိုးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ဘောလ်ပင်တိုကိုင်၍ တွေတွေလေးစဉ်းစားနေမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာဟာ စိတ်ဆိုးတတ်တဲ့လူမျိုးလား။ ဒါ မဟုတ် မအားလို့ပဲလား။ ဒေါက်တာရယ်… ရှင် ကျွန်မ နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ ယောကျ်ားတွေ ကြောက်လို့ ဝေးဝေးနေလာတော ဆယ်နှစ်နီးပါးရှိခဲ့ပြီမဟုတ် လား။

စာရေးခြင်းအာရုံက ဘယ်လိုမှမစွမ်းဆောင်နိုင်တော့ ချေ။ ထို့ကြောင့် ဘောလ်ပင်ကိုချ၍ စာအုပ်ကို ပိတ်ထားလိုက် တော့သည်။

ညနေရောက်တော့ ခင်လေးနှင့်အတူ ဒေါက်တာ အိမ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ့ကို အိမ်တွင် အသင့် တွေ့ရ၏။

'ဒေါက်တာ'

'ဪ… ဆရာမ လာ၊ ကျွန်တော်လည်း လာမလို့ လူနာတွေနဲ့ မအားသေးတာနဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့… ကျွန်မက ဒေါက်တာရောက်တာ ဒီနေ့ မှသိလို့ ဒီနေ့မှရောက်လာတာပါ'

ထိုစဉ်မှာပင် အိမ်ထဲမှ လင်ဗန်းတစ်ခုကို ကိုင်၍ ခဲ့ညားချောမောသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာ သည်။

'သားရေ… ညှော်သည်ကို ကော်ဖီနဲ့မုန့် တိုက်လိုက် ပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ မာမီ… ဆရာမ ဒါ ကျွန်တော့်မာမီလေ၊ မာမီ ဒါ သားပြောနေတဲ့ စာရေးဆရာမ မိုးဆိုတာလေ။ ဒီမှာ မြို့နယ်တရားသူကြီးအနေနဲ့ တာဝန်ကျနေတာပေါ့'

'ဟုတ်လား… သမီးလေးက သိပ်တော်တာပဲနော်၊ လှကလည်း အချောလေးပဲ'

'အန်တီလည်း ခန့်တာပါပဲ၊ အန်တီ ကျွန်မကို ခင်မင် တဲ့အနေနဲ့ အင်ကြင်းလို့ခေါ်ရင်ခေါ် မိုးလို့ခေါ်ရင်လည်းခေါ် ရပါတယ်'

'အေးပါကွယ်… ဒါဆို အန်တီက မိုးလို့ပဲခေါ်မယ် နော်၊ အန်တီက ဟိုမှာ အလုပ်ကိစ္စလေးတွေက အခုမှပြတ် တော့ သားနောက်ကို အခုမှလိုက်လာနိုင်တာ'

သူ့သားကို သိပ်ချစ်ပုံရသော အန်တီကြီးက ပြောလေ သည်။ ကျွန်မက သဘောကျစွာပြုံးရင်း–

'အန်တီ့ကို ဒေါက်တာက သိပ်ချစ်ပုံရတယ်၊ အန်တီ့ အကြောင်းချည်းပဲပြောနေတာ'

'ဟုတ်လား… အဲဒါနဲ့ပဲ ညာညာစားနေတာ၊ ဒါနဲ့ သမီးလေးက ဘယ်မှာနေလဲ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တရားရုံးဘေးနားမှာပါပဲ အန်တီ၊ စနေ၊ တနင်္ဂနွေဆိုရင် ရှိပါတယ်၊ အန်တီ အချိန်မရွေးလာလည်နိုင်ပါတယ်'

'အေးကွယ်… အန်တီကလည်း ဒီရောက်ကတည်းက ပျင်းနေတာနဲ့ အတော်ပဲပေါ့၊ စိတ်ချ သမီးရေ၊ လာလည်မယ် မပူနဲ့၊ လာလည်လွန်းလို့တောင် စိတ်ညစ်ရဦးမယ်'

'မညစ်ပါဘူး အန်တီရဲ့'

ဒေါက်တာစပ်သုတက သူ့မာမီနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသော ကျွန်မတို့ကိုကြည့်၍-

'နေပါဦး… ကျွန်တော် ပြောပါရစေဦးဗျာ၊ ဆရာမ စာမူကိစ္စ အားလုံးအဆင်ပြေခဲ့ပါတယ်၊ စာမူခကိုတော့ ဆရာမ လာမှပဲ ရှင်းမယ်တဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့… ဒေါက်တာ့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်'

'ရပါတယ်… စာမူခရရင်သာ ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဝယ်ကျွေးဖို့ မမေ့နဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်၊ ဝယ်ကျွေးပါ့မယ်၊ ဒေါက်တာစားချင်ရာကိုပြောပေါ့'

'အဲဒါသာကြည့်တော့ သမီးရေ၊ သားက ဒေါက်တာကြီးသာဖြစ်နေတာ၊ အခုထက်ထိ ကလေးဆန်တုန်းပဲလေ၊ ပျော်ပျော်နေဖို့လောက်ပဲ စိတ်ကူးနေတာလေ၊ အဲဒါကြောင့် အိမ်

ထောင်ဖက်ကလေး ဘာလေးရှာတော့လို့၊ တော်ကြာ ဟိုင်းသွားမယ်လို့ ပြောနေရတယ်'

'မာမီကလည်း'

ရုတ်တရက် ပြောချလိုက်သော ဒေါက်တာ့မာမီစကားကြောင့် ကျွန်မက ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ ဒါဟာ ဘာကိုဦးတည်ပြောသလဲဆိုတာ ကျွန်မ ရိပ်မိပါသည်။ ဒေါက်တာ ကျွန်မကို အားနာသွားဟန်ဖြင့်-

'ဆရာမ ပြန်မယ်ဆို ကျွန်တော့်ကို ပြောနော်၊ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပေးမယ်'

'ခြော်… သားကလည်း မာမီတို့ ပြောနှင့်ကြတော့ဗျာ၊ ကျွန်တော် ထမင်းသွားစားလိုက်ဦးမယ်'

ဒေါက်တာက ပြောရင်းနှင့် အိမ်ထဲဝင်သွားသည်။ ဒေါက်တာ့မာမီက ရယ်မောရင်း-

'အဲဒါသာကြည့်တော့ သမီးလေးရေ၊ သူက ပြန်ရှက်နေတယ်၊ အမေကိုပြောတော့ တစ်မျိုး၊ အန်တီ့ကို သူသဘောကျတဲ့မိန်းကလေးတွေပြီလို့ ပြောဖူးတာ ဒီတစ်ခါပဲရှိသေးတယ်ကွယ်၊ သားက ဆရာဝန်လူပျို၊ ရုပ်ကလည်းချောဆိုတော့ ဆွတ်ခင်က ညွှတ်ချင်နေတဲ့ အပျိုချောတွေ အများကြီးပဲပေါ့၊ အဲ… ဒါပေမဲ့ သားက အဲဒါတွေ စိတ်မဝင်စားဘူးရဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျော်ပျော်ပဲနေခဲ့တာကွယ့်'

ကျွန်မက မျက်နှာပူစွာ ခေါင်းငုံ့နေလိုက်သည် ဒေါက်တာ့မာမီကလည်း ဒေါက်တာ့လိုပင် ပွင့်လင်းစွာ ပြော တတ်ဟန်တူသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤမျှပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

'ဆရာမရေ… ပြီးရင်သွားစို့'

'ဟုတ်ကဲ့ ဒေါက်တာ'

ကျွန်မ၏ အကျပ်အတည်းကို ဒေါက်တာက ကူ ပေးလိုက်၍ တော်ပါသေးသည်။ ဒေါက်တာက လမ်းတ လျှောက်လုံး တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ပါလာသည်။ အိမ်ပေါက် နားရောက်၍ ခင်လေးက အိမ်ပေါ်တက်သွားတော့မှ–

'ဆရာမကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါရစေ၊ ကျွန်တော့် ကို ခွင့်လွှတ်ပါ'

'အို… ဒေါက်တာကလည်း တောင်းပန်တယ်ဆိုတ အပြစ်ရှိမှ တောင်းပန်ရမှာ၊ ဒေါက်တာ့မှာ ဘာအပြစ်ရှိ တောင်းပန်ရမှာလဲ၊ တကယ်တမ်း အပြစ်ရှိသူက ကျွန်မပါရှင် ကျွန်မက တောင်းပန်ရမှာပါ'

'ဆရာမမှာရော ဘာအပြစ်ရှိလို့လဲ'

ကျွန်မက ဘာမှပြန်မပြောသေးဘဲ ဒေါက်တာ့ကို

ငေးငေးကြည့်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာသည် ရှပ်အင်္ကျီအဖြူ ခင်လေးနှင့် ရှင်းသန့်နေပါသည်။

'ဒေါက်တာ ရန်ကုန်မသွားခင်ကလေ ကျွန်မ ပြော ခဲ့တဲ့စကားကိုများ ဒေါက်တာ စိတ်များဆိုးသွားသလားလို့'

'မဆိုးပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က တောင်းပန်ရမယ်ဆို ဘာ စောစောက မာမီပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေအတွက်ပေါ့၊ မာမီက သိပ်ပွင့်လင်းတော့'

'ရပါတယ်… ကျွန်မနားလည်ပါတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လ ကျွန်မကလည်း တောင်းပန်ချင်တယ်ဆိုတော့ ကျေပြီ ပေါ့ဟုတ်လား'

ကျွန်မက လက်ကလေးပိုက်ပြီး ပြောလိုက်တော့ ဒေါက်တာက ခေါင်းကိုသွက်သွက်ညိတ်သည်။

'ဆရာမကို ကျွန်တော် တစ်ခုတောင်းဆိုစရာရှိသေး တယ်'

'ဘာများလဲ ဒေါက်တာရဲ့'

'ဒေါက်တာက မာမီကို မိုးလို့ခေါ်ခိုင်းတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်လည်း မိုးလို့ခေါ်လို့ရတာပေါ့နော်၊ ကျွန်တော်လည်း မိုးလို့ခေါ်မယ်နော်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဒေါက်တာ လည်း မခေါ်ပါနဲ့၊ တစ်ခုခုပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်နှီးစကားကို အားနာမှုကြောင့် ကျွန်မ မငြင်းနိုင်ချေ။

'ကောင်းပါပြီ… ကိုစပ်သူတရယ်'

'မိုးရယ်'

ကျွန်မကိုကြည့်ပြီး လှမ်းလှမ်းမောမောပြောတော့ ကျွန်မ တစ်စုံတစ်ရာကို အသေအချာရိပ်မိလိုက်သည်။

၀ ၀ ၀

အေးခဲနေသော ကျွန်မ၏နှလုံးသားကို ဒေါက်တာတာ လှုပ်နှိုးရန် ကြိုးစားနေလေပြီ။ ဒေါက်တာရယ်… တကယ်တော့ ကျွန်မဟာ နှလုံးသားမဲ့ အသက်ရှင်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ပါရှင်။ ဒေါက်တာဟာ ကျွန်မအကြောင်း ဘာမှကို မသိသေးတဲ့သူတစ်ယောက်ကိုး။

တစ်နေ့နေ့မှာတော့ ဒီအကြောင်းတွေ ဒေါက်တာ သိရမှာပေါ့လေ။

'မိုးရေ… မိုး'

'ဟင်… ဒေါက်တာပါလား၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ အရေးကြီးသုတ်ပျာနဲ့'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မိုးရဲ့၊ မာမီက ဒီနေ့ ရွှေဘုံသာ မုန့်ဘက်ကို ဘုရားဖူးသွားမယ်ဆိုလို့ကို လာခေါ်တာပါ၊ မိုး အားတယ်မှတ်လား၊ စနေနေ့ပဲလေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အားပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မ အဝတ်အစား သွားလဲလိုက်ဦးမယ်၊ ခဏစောင့်နော်'

'ကောင်းပါပြီ… ခပ်သွက်သွက်လေး လုပ်နော်၊ တော်ကြာ နေပူသွားဦးမယ်'

ကျွန်မက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြ၍ အခန်းထဲဝင်ပြီး အဝတ်အစားလဲလိုက်သည်။ ကျွန်မ ဝတ်ဆင်မိတာက ကျွန်မ အကြိုက်ဆုံး အင်္ကျီအပြာရောင်ဖဲဆက်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။

'ကဲ… ဒေါက်တာ အဲ… ကိုစပ်သုတ ပြီးပြီ၊ သွားစို့'

'ဩော်… အင်း'

'သမီးလေးက လာလိုက်တာကွယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ သားက…'

'မာမီ'

'ဩော်… အေး… ဆောရီး၊ မာမီမေ့သွားတယ် သားရေ'

ကားပေါ်မှာ အသင့်စောင့်နေသော ဒေါက်တာရဲ့ မာမီက ကျွန်မတို့ ခပ်ငေးငေးကြည့်ပြီး ပြောလိုက်လေသည်။

ဘုရားပေါ်ရောက်၍ ဘုရားဖူးပြီးနောက် ကိုစပ်သုတ၏ မာမီက ပုတီးစိပ်နေ၍ ကျွန်မတို့ အေးအေးဆေးဆေး

စကားပြောခွင့်ရသွားသည်။

'ဒေါက်တာ… ကျွန်မ ဘယ်တော့သွားရမှာလဲ'

'မနက်ဖြန် နေ့၊ တနင်္လာနေ့ကိုနံနက် သွားကြမယ်ပြင်း တယ်၊ အမိကို ဆိုက်ပို့ရမယ်လေ'

'အင်း… ဒါဆို ကျွန်မကို ကားကြုံပေးနိုင်မလား'

'စောရာလိုသေးလို့လား မိုးရယ်'

ဆုံးရှုံးတာအကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သော ဒေါက်တာကြောင့် ကျွန်မ ငြိမ်သက်စွာ ခေါင်းငုံ့နေလိုက်သည်။

'မိုး ကျွန်တော့်ကို အခွင့်အရေးယူတယ်လို့ မထင်ပါနဲ့နော်၊ ကျွန်တော် မိုးကို မြင်မြင်ချင်းတည်းက သိပ်ချစ်နေမိတာပါ၊ မိုးကိုချစ်မိတဲ့ အချစ်က ကျွန်တော့်ရဲ့ဘဝမှာ ပထမဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးချစ်မိတာမိုးတော ယုံပါ'

'ဒေါက်တာက စကားပြောတတ်သားပဲ'

ကျွန်မက တည်ငြိမ်စွာပင် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

'အချစ်ကြောင့်ပါ မိုးရယ်၊ မိုး ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခွင့်ပေးပါနော်၊ မိုးတော့ လက်ခံပါ့မယ်'

'ဟိုး… ဟိုး… လောလောကြီးလုပ်ရုံသား ဒေါက်တာကြီးရဲ့ ကျွန်မအကြောင်း၊ ဒေါက်တာ ဘယ်လောက်သိလို့လဲ နော်'

www.burmeseclassic.com

'သိစရာမလိုပါဘူး မိုးရယ်၊ အနာဂတ်မှာ မိုးနဲ့အတူ ဘဝကို လျှောက်လှမ်းခွင့်ရရင် ကျေနပ်ပါပြီ နော် မိုး၊ ကျွန်တော့်ကို ချစ်ခွင့်ပေးပါ'

သနားစဖွယ် တောင်းဆိုနေသော ဒေါက်တာ့ကိုကြည့်၍ ရှင်ခုန်ခြင်းအစား စိတ်ရှုပ်ခြင်းက ဝင်ရောက်လာသည်။

'ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်မအကြောင်းတွေ အေးအေးဆေးဆေးမှ ပြောပြမယ်။ အဲဒါတွေအားလုံး နားထောင်ပြီးမှ ဒေါက်တာ ဒီစကားကိုပြန်ပြောပါ။ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မ ဒီလို ပြောရသလဲဆိုရင် အချစ်ဆိုတာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို အပြီး ပေးလိုက်လို့ပဲ၊ ပြီးတော့ အဲဒီအချစ်ဆိုတာကိုရော ယောကျ်ား တွေကိုရော ကျွန်မ ကြောက်ရွံ့နေခဲ့လို့ပါရှင်'

'အားလုံးကို ဝါးလုံးရှည်နဲ့ မသိမ်းသင့်ဘူးဆိုတာ မိုး ပိုသိမှာပေါ့'

ကျွန်မကား ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုစပ်သူအအေးတဲ့တစ်နေ့ ကျွန်မကို လာခဲ့ပါ၊ ကျွန်မ ဒီအကြောင်းတွေကို အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြပါ့မယ်'

'ကောင်းပါပြီလေ'

[illegible]

'မာမီကလည်း ဩော်... နောက်အပတ် မ[illegible] ရမ်[illegible]'

[illegible]

လည်ရမယ်နော်၊ ဘယ်မှာတည်[illegible]

'[illegible] မိုးကို[illegible]ရှိပါတယ်၊ မိုး[illegible]ခန့်တိတို့ အိမ်ကိုလည်းလိုက်လည်ပါ့မယ်'

'အေးကွယ်... [illegible]ဖြစ်[illegible]တည်းက သမီးအရင်းလေးလို ချစ်နေမိတာ'

ဒေါက်တာက ကျွန်မကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ ကျွန်မကို ဒီလို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲဆီးကြိုသော မိသားစုရှိတော့ ကျွန်မ ကျေနပ်ပျော်ရွှင်မိပါသည်။

အဲဒီ ပျော်ရွှင်မှုတွေကို ငြင်းပယ်ရန် ကျွန်မ ဝံ့ရဲပါ့ မည်လား။ တကယ်တော့ ကျွန်မလည်း အေးဆေးတည်ငြိမ်သော ဘဝကို လိုချင်သူမဟုတ်ပါလား။ သို့သော် ကျွန်မ ဆည့်တွက်ရမှာက ဒေါက်တာ့ကို တကယ်ချစ်နိုင်သလား၊ ချစ်နိုင်ဘူးလားဆိုတာကိုပင်ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာကရော ကျွန်မကို ထားသွားရစ်ခဲ့မှာလား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ဒီနေ့တော့ ဖွင့်ထုတ်လိုက်ချင်တာ၊ အဖြစ်အပျက်တွေက ကြာခဲ့ပါပြီရှင်'

ကျွန်မက ခြံထဲသို့ဆင်းရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဒါပေမဲ့ တကယ်ခံစားရတဲ့သူကတော့ ယနေ့အထိ မမေ့နိုင်သေးပါဘူး၊ မှတ်မှတ်ရရ သူနဲ့ ကျွန်မ ဆုံဆည်းခဲ့ရတာ ဒီလိုလပိုင်းလေးမှာပေါ့'

ကျွန်မ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို ဒေါက်တာအား မထိန်မဝှက် ပြောပြလိုက်သည်။ ဒေါက်တာစိုးသက်ဆည်း စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကျွန်မကို ငေးကြည့်ပြီး နားထောင်နေလေတော့သည်။

အတိတ်ဆိုတာ အိပ်မက်မှမဟုတ်တာ။

တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာပဲလေ။

ကျွန်မရင်ထဲက တွေးလုံးက အတိတ်ဆီသို့ ပြန်ရောက်ကုန်တော့သည်။

☾ ☾ ☾

'ဒါဆို မိုးဆိုလိုတာက မိုးက အခုအချိန်အထိ သူ့ တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ချစ်တုန်းပေါ့၊ မမေ့သေးဘူးပေါ့'

'မဟုတ်ဘူး… ကျွန်မဆိုလိုတာက အဲလိုမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မ ယောကျ်ားတွေကို ကြောက်သွားတာ၊ အဖော်မရှာရဲတာ၊ ကျွန်မ နောက်တစ်ခါထားသွားခံရမယ့်ဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့တာ၊ မခံစားနိုင်တော့တာ'

'အဲဒါဆို စိတ်ချရသွားအောင် ကျွန်တော့်ကို တစ်ခါတည်းလက်ထပ်လိုက်လေ'

'အံမယ်'

ကျွန်မက မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်မိသည်။

'အဲဒါကြောင့် ကျွန်မဆိုလိုတာက ကျွန်မကို ဝေဒနာတွေ ထပ်မပေးချင်ပါနဲ့၊ ကျွန်မကြောက်တယ်'

www.burmeseclassic.com

'[illegible] နိုးရယ်၊ ကျွန်တော် [illegible]
[illegible] ပြီးတော့ [illegible]
လည်း ဘယ်တော့မှ [illegible] ပါဘူး'

'အင်း... ကျွန်မ [illegible]
[illegible] မယုံခဲ့တော့ဘူး။ ကျွန်မ [illegible]
[illegible] ပါရစေတော့ရှင်'

'နိုးရယ်... ကျွန်တော့်ကို မယုံဘူးလားဟင်'

ကျွန်မက ဘာမှမပြောဘဲ ပြုံးသာ [illegible]

'နိုး တစ်ခုမေးဦးမလေ'

'ကျွန်မ [illegible] ပါရစေဦးရှင်'

'အင်း... [illegible]
[illegible] လုပ်မယ်နော်'

'အို... မှန်ကို [illegible]
လဲ၊ [illegible]'

'[illegible]... ကျွန်တော် [illegible]
[illegible] ကဲ... ကျွန်တော်သွားမယ် [illegible]'

ကျွန်မက [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

'[illegible]... [illegible]
[illegible]'

'[illegible] ကျွန်မ [illegible]'

'မှန်က [illegible]'

'[illegible] ကျွန်တော် [illegible]'

ကျွန်မက [illegible]
[illegible]
[illegible]

၀ ၀ ၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

အနိုတ် ထည့်တားနော်၊ အားမနာနဲ့ [illegible]

သမီးလေးက အင်းချက်ကောင်းသားပဲ၊ အတော် ပဲဝေ့။ သားက ဟင်းကောင်းကြိုက်တာနဲ့တော့ [illegible]

'အို'

'မာမီကလည်းဟ်'

ဒေါက်တာစပ်သုတာက ဝင်ဟန့်လိုက်သည်။

'ဆောရီး သမီးရေ… သားက နေ့ရှိသရွေ့ သမီး အကြောင်းပဲ ပြောနေတော့ အန်တီလည်း မေ့ပြီးပြောမိတာ၊ သားက သမီးရှက်သွားမှာစိုးလို့ မပြောပါနဲ့လို့ အတန်တန် တားထားတာ'

ပွင့်လင်းသော ဒေါက်တာ့မာမီက ထပ်ပြောလိုက် ကာမှ ပိုဆိုးသွားသည်။ ကျွန်မမျက်နှာက ရဲရဲနီသွားလေတော့ သည်။

'သားကိုတော့ [illegible] သမီးကို [illegible]၊ သမီးစကားကိုပဲ [illegible] စိတ်ချ [illegible]

[illegible]

[illegible] မာမီကလေးကို [illegible]'

[illegible] ကျွန်တော့်ကို [illegible] ပေးပါ နော် မိုး၊ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် အပ်ပါတယ် [illegible]

[illegible] ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်မ ခပ် [illegible] ဒေါက်တာရယ် ကျွန်မလည်း ဒေါက်တာ့ [illegible] ပြန်ပြောချင်လိုက်တာ၊ ဒါပေမဲ့ [illegible] ပျောက်ဆုံးသွားသလဲဆိုတာ ကိုယ့်ကိုကိုယ်တောင် မသိရတော့ပြီ။ [illegible]

[illegible] မောင့်ကို သတိရစိတ်တွေက ဝင်လာ သည်။ တဆိတ် ဒေါက်တာ [illegible] တွေက [illegible] တုတ်တုတ်ပိ မောင်ရော ဒေါက်တာပါ [illegible] တွေးတွေး [illegible] ပိုင်ဆိုင်ထားကြ သူများဖြစ်သည်။ [illegible]

[illegible] လေးတွေကိုကြည့်ရင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ရန်ကုန်မြေပေါ်သို့ ခြေချလိုက်မိတာနှင့် ရင်ထဲ လွမ်းလွမ်းမောမော ခံစားလိုက်ရသည်။ သဘောကောင်းသော ဒေါက်တာ့မိခင်ကြောင့် တစ်လမ်းလုံးတော့ ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျောင်းပြီးတာကည်းက အလုပ်နှင့် နယ်ပဲ လျှောက်ပြောင်းနေခဲ့သော ကျွန်မသည် ရန်ကုန်မှာမနေချင်၍မှတ်လား လောလည်ရောကာ ဖြစ်ပင်။

'မီး... ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာဝင်နားပြီးမှ မီးရဲ့တိုက်ခန်းဆီကို လိုက်ပို့မယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်၊ ဒေါက်တာ အဆင်ပြေသလို ပေါ့'

'အန်တီတို့အိမ်မှာတော့ [illegible] အန်[illegible] အိမ်မှာပဲ တည်းစေချင်တာ'

ဒေါက်တာ့မိခင်ကြီးက ကျွန်မကိုထင်ထားတာ ထက်ပိုပြီး ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည်။ သို့သော် ဒေါက်တာတို့ မာမီက အလွန်သဘောကောင်းလှတာကြောင့် အားလုံးက ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပင်။

'မောသမီး'

ကျွန်မလက်ကလေးကို ဆွဲသွားပြီး ဧည့်ခန်းတွင် ဝင်ထိုင်စေသည်။

'မအေးရေ... အမောပြေ အအေးယူခဲ့ပါဦး၊ သမီးလေးက အထူးဧည့်သည်ရှင့်'

'ဟုတ်လား... ဒီတစ်ခါတော့ ကောင်းသုတ စွံခဲ့ပြီပေါ့'

'အမေလေး... အခုမှကြီးစားရုန်း'

'မာမီတို့ကလည်း မိုးရွက်နေပါ့မယ်'

ဒေါက်တာက ဝင်ပြောပေမယ့် ဒေါက်တာ့မာမီကတော့ ခပ်ပြုံးပြုံးပင်။

'အို... မာမီတို့ကတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲပေါ့၊ ထဲ... အအေးသောက်လိုက်ပါဦး၊ မအေး... သမီးလေးက မောလာရှာမှာ'

'ကျေးဇူးပါရှင်... ဒါကြောင့် ကောင်းသုတတို့ ကျွန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[illegible]

လေးကိုကြည့်၍ ကျွန်မသည် ကိုယ်လက်ညောင်းညာသမျှတွေ ဖြေဆန့်လိုက်မိပါတော့သည်။

ပြီးနောက် ခရီးပန်းလာသော ကျွန်မသည် အိပ်စက်ခြင်းဆီသို့–

'မိုးရေ… မိုး… ထတော့လေ၊ တော်ကြာ ညနေပိုင်းကြီးမှ ဖျားနေဦးမယ်၊ ဒေါက်… ဒေါက်'

တံခါးခေါက်သံကြားမှပင် ကျွန်မ လန့်နိုးလာမိသည့်အဖြစ်ပါ။ အင်္ကျီတွေ တစ်ချက်ဆွဲဆန့်ရင်း–

'လာပြီ ဒေါက်တာ'

အခန်းတံခါးကို သွားဖွင့်လိုက်သည်။

'ကျွန်မ အိပ်ပျော်သွားတယ်၊ မျက်နှာသစ်ပြီး လာခဲ့မယ်နော်'

ရပါတယ်… ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါ၊ ကျွန်တော်က ဖျားနေမှာစိုးလို့'

'ဟုတ်ကဲ့'

ကျွန်မက အခန်းတံခါးပိတ်၍ လုပ်စရာရှိသည်များကို လုပ်လိုက်သည်။

'ဒေါက်တာ ကျွန်မသွားဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ၊ အန်တီ သွားပါဦးမယ်၊ ကြီးကြီး သွားပါဦးမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟင်… သွားတော့မလို့လား၊ ကြီးကြီးက ဒီမှာ တည်းမယ်မှတ်လို့'

'ဟုတ်ကဲ့… တည်းချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့ တိုက်ခန်းလည်း မရောက်တာကြာပြီဆိုတော့ ပြန်ကြည့်ရအောင်လို့ပါ'

'အေးကွယ်… ကြီးကြီးတို့အိမ်ကိုလည်း မပြန်ခင် လာလည်ပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ… ပြန်ရင်လည်း ကိုစပ်သုတနဲ့ပဲ အတူပြန်မှာပါ'

ကျွန်မ အားလုံးကိုနှုတ်ဆက်ပြီးမှ ကားပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။

ဒေါက်တာတို့မိသားစု၏ နွေးထွေးပုံကတော့ အံ့မခန်းပင်တည်း။

'ရှင်တို့မိသားစုက သိပ်နွေးထွေးတာပဲနော် ဒေါက်တာ'

'ဒါဆို မိုးတို့မိသားစုရော'

'ကျွန်မတို့မိသားစု၊ ကျွန်မမှာ မိသားစုမရှိဘူးရှင့်'

ကျွန်မက စိတ်ပျက်စွာ တိုးတိုးဖွဖွ ရယ်မောရင်းမှ ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မိသားစုအရိပ်မှာ ခိုလှုံပါလားဗျာ'

'ဒေါက်တာရယ်… ကျွန်မ အသေအချာ စဉ်းစားနေပါတယ်ရှင်'

ကျွန်မ လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်လေသည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါက်တာရဲ့ ဂရုစိုက်မှုတွေကို ကျွန်မ မမေ့ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မ ဒီလိုအေးချမ်းတဲ့ မေတ္တာမျိုးကို လိုအပ်နေတာ ကြာပါပြီ'

ကျွန်မ တိုးတိုးဖွဖွပြောလိုက်မိတော့သည်။ မကြာခင်မှာပင် ကျွန်မနေထိုင်ရာ တိုက်ခန်းလေးဆီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

၀ ၀ ၀

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်ကုန်မှာ သုံးလေးရက်ကြာသွား သည်။ ဒါကလည်း အထက်ကခိုင်းသော ကိစ္စများကြောင့် လည်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မ၏ တိုက်ခန်းလေးတွင် အဆင်ပြေသလို စားသောက်နေရတော့သည်။ တစ်ရက် တိုင်းတရားရုံးကို အမှု တွဲများတင်အပြီး ပြန်လာတွင် မိုးတွေရွှဲရွဲစိုလာတော့သည်။

Taxi နှင့် ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် မိုးများစိုနေသောကြောင့် ခိုက်ခိုက်တုန်နေသည်။ တိုက်ခန်းတံခါးကို တုန်တုန်ယင်ယင် နှင့်ဖွင့်လိုက်တော့သည်။

'အား… ချမ်းလိုက်တာ'

အိမ်သော့ပိတ်ပြီး အင်္ကျီပင်မလဲနိုင်လွန်းတော့ဘဲ ချမ်း လွန်းသဖြင့် ဝုန်းခနဲ လဲကျသွားလေတော့သည်။ ပြီးနောက် လောကကြီးနှင့် ခေတ္တအဆက်ပြတ်သွားလေတော့သည်။

'ဝုန်း… ဝုန်း'

အသံတွေက မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်။

'မိုးရေ… မိုး…, တံခါးဖွင့်လေ'

'အား'

'အထဲက ကျွန်တော့်ချစ်သူပါ၊ တံခါးဖျက်လိုက်ပါ တော့၊ ဘာဖြစ်နေလဲမသိဘူး'

ကျွန်မသည် နောက်ဆုံးကြားလိုက်ရတာ ထိုအသံများ ပင်ဖြစ်လေတော့သည်။

☾ ☾ ☾

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူက ပေါ့ပါးစွာ လေထုထဲသို့ မြောက်တက်သွားသည်။ လေးထောင့်မကျတကျ လက်တစ်စုံက ကျွန်မ၏ခါးကို ညင်သာစွာပွေ့ဖက်လိုက်သည်။ နေဦး၊ ဒီလက်တွေကို မြင်ဖူးသလိုလိုပါပဲ။

ကျွန်မ လက်သည်းခွံလေးထောင့်လေးတွေကိုကြည့်နေရာမှ ဖြူနုံးဆို တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သတိရသွားသည်။ ကျွန်မ ထိုလက်တွေကို ခပ်ဖွဖွ ကျွန်မ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ဘုရားရေ… သူ့လက်တွေက နွေးထွေးနေပါလား။

ကျွန်မကလည်း မပြောင်းလဲစွာ ထိုလက်ကလေးတွေကို ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာ ဆုပ်ယူ၍ ခပ်ဖွဖွနမ်းရှိုက်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် အပေါ်ကြယ်သီးနှစ်လုံး ဖြုတ်ထားသော ရင်ခွင်တစ်ခု။ ပခုံးထိ မရောက်တရောက် နက်မှောင်နေသောဆံပင်တွေ။

ကျွန်မကို ထိုရင်ခွင်က ထွေးပွေ့လိုက်သည်။ ဘုရားရေ… သူ့ရင်ခွင်က ပူနွေးရှိန်းမြဲပါလား။ ပြီးနောက် ကျွန်မမျက်နှာအပ်ထားရာ ညာဘက်ရင်အုံကို ထုံးစံအတိုင်း သူမသိအောင် ခပ်ဖွဖွနမ်းလိုက်သည်။ သူ့ရဲ့ဆံပင်များကိုလည်း ကျွန်မက ဆော့ကစားမိဆဲဖြစ်သည်။

လက်တစ်ဖက်က ကျွန်မ၏မျက်နှာကို ဆွဲယူမော့လိုက်သည်။ ကျွန်မကလည်း ပူနွေးရှက်ရွံ့စွာ သူ့ကိုမကြည့်ဘဲ ပန်းရောင်အဖျော့ နှုတ်ခမ်းပါးလေးတစ်စုံကိုသာ ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

ပြီးနောက်မှာတော့ နွေးထွေးဆွတ်ပျံ့သော အနမ်းများက ကျွန်မကို တုန်ရီလှိုက်မောစေသည်။

'မောင်'

(((

www.burmeseclassic.com

'အား'

တဆစ်ဆစ်နှင့် ခေါင်းအထိထိုးလာသော အကြောတွေ ကြောင့် ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ မခံမရပ်နိုင်တော့ဘဲရှိသည်။ လေးကန်သောမျက်ခွံများကို အားတင်းပြီး ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

မျက်နှာကျက်မိုး ဖြူဖြူ၊ ခုတင်တိုင်ပြာပြာ၊ သူနာပြု ဆရာမလေး၏ ဦးထုပ်ဖြူဖြူ၊ ပြီးနောက် ဒေါက်တာ၏ ဂျူတီကုတ်ဖြူဖြူ။

'ဒေါက်တာ ကျွန်မဘာဖြစ်သွားတာလဲ'

အားယူပြီး မေးလိုက်ရသော်လည်း လည်ချောင်းက ပူလောင်ခြောက်သွေ့နေလေသည်။

'မိုး... သိပ်အားနည်းနေပြီး အဖျားကြီးသွားလို့ပါ၊ သတိလစ်နေတာ သုံးရက်တောင်ရှိသွားပြီ'

'သုံးရက်တောင်'

ဒါဆို ကျွန်မ လွမ်းမောစွာ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ ထိုသုံးရက်အတွင်းမှာ မောင်နဲ့တွေ့ခဲ့ရသည်ပေါ့။ အတွေးကြောင့် ကျွန်မမျက်နှာတစ်ခုလုံး ပူနွေးရှိန်းမြသွားသည်။ ကျွန်မ မေ့မျောနေတဲ့အချိန်မှာတော့ မောင်က ကျွန်မကို သိပ်ကြင်နာတာပဲနော်။

ဒေါက်တာ၏ လက်တစ်ဖက်က ကျွန်မနဖူးပေါ် လာတင်တော့မှ သတိပြန်လည်ဝင်လာသည်။

'နေသာသလိုနေနော် မိုး၊ မနက်ဖြန်လောက်ဆိုရင် ဆေးရုံက ဆင်းလို့ရပါပြီ၊ အဲဒီနေ့က မိုးကို မိုးရွာထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းတွေ့လိုက်ရလို့ စိတ်ပူပြီး အိမ်ကိုလိုက်လာတာ၊ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ မိုး တိုက်ခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း သတိလစ်နေတယ်လေ၊ အဲဒါနဲ့ အခန်းတံခါးဖျက်ပြီးဝင်ရတာ'

'ဩော်'

'အခု အဲဒါတွေအကုန်လုံး ပြန်ပြင်ပြီးသွားပါပြီ၊ အဲလိုမှမလုပ်ရင်လည်း မရတော့ဘူးနော်၊ နောက်ဆိုရင် အဲလိုမနေပါနဲ့၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဂရုစိုက်ပါ မိုးရယ်'

'ကျွန်မက မိုးရေကို သိပ်ကြိုက်တာ၊ ကျောင်းတုန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကဆို မိုးရွာထဲလျှောက်သွားနေကျ’

ပြောရင်းနှင့် မောင့်ကိုသတိရလာပြန်သည်။ မောင်နဲ့အတူ မိုးရွာထဲမှာ လျှောက်သွားခဲ့တဲ့နေ့တွေကို မေ့လို့မရ။ မောင်အိမ်အစောကြီးပြန်သွားတဲ့နေ့ကလည်း မောင့်ကို သတိရစိတ်နဲ့ မိုးရွာထဲလျှောက်သွားခဲ့တာတွေကို ပြန်အမှတ်ရမိသေးသည်။

ကျွတ်… **ကျွန်မ** ဘာကြောင့်များ ပြန်သတိရနေမိပါလိမ့်။ **ကျွန်မဘေးနားမှာ** ဒေါက်တာတစ်ယောက်လုံးရှိနေပြီပဲ။

‘**ဟော**… မိုး ပြောရင်းနဲ့က မျက်နှာက ညှိုးသွားပြန်ပြီ၊ **ပြီးတာ**တွေလည်း ပြီးပါစေတော့မိုးရယ်’

ဒေါက်တာက ကျွန်မ မောင့်ကိုသတိရသွားမှန်း ရိပ်မိသွားဟန်တူသည်။ ကျွန်မ ဒေါက်တာ့ကို အားနာစွာ တစ်ချက်မော့ကြည့်၍–

‘ဒေါက်တာ’

တစ်စုံတစ်ရာပြောဖို့ အားယူ သည်။ ဒေါက်တာက ခွင့်လွှတ်ပြုံးပြုံး၍–

‘မိုး ပင်ပန်းနေမယ်နော်၊ ဘာမှမပြောနဲ့၊ ကျွန်တော်အားလုံးကို နားလည်ပါတယ်’

‘ဒေါက်တာရယ်… ဒေါက်တာ ကျွန်မကို လက်ထပ်ပါတော့၊ ကျွန်မ ဒေါက်တာ့ကို လက်ထပ်ပါ့မယ်၊ ဒေါက်တာဟာ ကျွန်မဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးအဖော်ပဲ’

‘တကယ်လား… တကယ်ပဲလားဟင် မိုး’

ဒေါက်တာ့မျက်နှာ ဝင်းလက်သွားသည်။ ဒေါက်တာရယ်… ဒေါက်တာ့အတွက် ကျွန်မဟာ တကယ်ပဲ ဝမ်းသာစေပါသလား။

‘ဒီကပြန်ပြီး ကျွန်မတို့ နောက်ထပ်ခွင့်ရတဲ့အခါ လက်ထပ်ကြမယ်လေ’

‘မိုးရယ်… ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ’

‘ကျွန်မလည်း ပျော်ပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ကျွန်မအတွက် ဒေါက်တာဟာ အကောင်းဆုံးအဖော်ပါ’

ထိုကဲ့သို့ပြောနေစဉ် ဘာကြောင့်များ မောင့်မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲ မြင်ယောင်မိပါလိမ့်။

အချစ်ဆိုတာ တစ်ခါချစ်ပြီးရင် နောက်ထပ် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မရှင်သန်နိုင်တော့ဘူးလား။ အမြဲတမ်း လွမ်းမောတသနေခြင်းဟာ အချစ်တဲ့လား။ အချစ်ဆိုတာ ကာလရွေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လောက်ကြာကြာ ပြန်လည်မတွေ့ဆုံနိုင်ပေမယ့် မေ့မရဘူးတဲ့လား။

ကျွန်မက အားနာစိတ်ဖြင့် ဒေါက်တာ့ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာကတော့ ကျွန်မလက်ကလေးကိုကိုင်လျက် ကြည်နူးပြုံးပျော်စွာ ရှိနေပါသည်။

ကျွန်မ ဒေါက်တာ့ကို ကိုယ်ချင်းစာသွားသည်။ ပြီးတော့ အားနာမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာ့ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။ နှုတ်မှလည်း-

'ဒေါက်တာ့အတွက် ကျွန်မဟာ အဖော်ကောင်းဖြစ်စေရပါမယ်ရှင်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိုးရယ် ... မိုးကိုလည်း ကျွန်တော် စိတ်ချမ်းသာအောင်ထားမှာပါ။ ကဲ... မိုး၊ အားရှိအောင် အိပ်လိုက်ဦးနော်၊ ကျွန်တော် မိုးစားဖို့ တစ်ခုခုသွားစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်'

'ဒေါက်တာရယ်'

ဒေါက်တာဟာ ကျွန်မအတွက်တော့ အကောင်းဆုံးအဖော်ပါပဲ။ ကျွန်မရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်မဘဝအတွက် မှန်ကန်သွားပြီဖြစ်သည်။

'နေလုံးလုံးကောင်းသွားတော့မှ ပြန်ပါလား သမီးရယ်'

'ရပါတယ် အန်တီရဲ့၊ ဟိုမှာက သမီးမရှိရင် မဖြစ်ဘူး၊ အခုလည်း နေကောင်းနေပါပြီ၊ အားရှိဖို့ပဲလိုတော့တာ'

'နောက်ကို ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်နော် သမီး၊ အစစအရာရာပေါ့၊ နောက်လဆိုရင် မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ကိစ္စတွေ လုပ်ဖို့ ပြန်လာခဲ့နော် နှစ်ယောက်လုံး၊ သမီးလေးကိုလည်း တစ်သက်မှာ တစ်မင်္ဂလာ ဂုဏ်တင့်အောင် ဆောင်ပေးရမယ်'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်တီရယ်'

'ကျေးဇူးတင်စရာလိုသေးလား အန်တီရယ်၊ နောက်ဆို မာမီလို့ ပြောင်းခေါ်နော်'

ကျွန်မက ပြုံး၍ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

'ကဲ... ကဲ... သွားကြ၊ သွားကြ၊ တော်ကြာ ဟိုကိုအပြန် မိုးချုပ်နေဦးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဒေါက်တာက လိမ္မာစွာ မိခင်ကြီးနှင့် ကြီးတော်ကို ကန်တော့နေတာကြောင့် ကျွန်မပါ ဝင်ကန်တော့လိုက်ရသည်။ မကြာခင် တော်ရမည့်ဆွေမျိုးတွေ မဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အေး… အေး… သားနဲ့သမီး သွားလမ်းလာလမ်း ဖြောင့်ဖြူးပါစေကွယ်'

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ကားပေါ်သို့ တက်သည်အထိ အန်တီနှင့် ကြီးကြီးက လိုက်ပို့သည်။

'သား သမီးကိုဂရုစိုက်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

ကားလေးက ငြိမ့်ညောင်းစွာ အိမ်ရှေ့မှထွက်ခွာလာသည်။ ကားလေးက မြို့ထဲသို့ဦးတည်နေ၍-

'ဟင်… **ဒေါက်တာ** ဘယ်ကိုလဲ'

'ဩော်… **ကော်ဖီ**ဆိုင်လေးဘာလေးများ အတူတွဲထိုင်မလားလို့ပါ၊ **ပြီးတော့** မိုးကိုလည်း ပေးစရာရှိလို့'

'ကလေး**ကလား** ဒေါက်တာရယ်'

'အခုအချိန်အထိ ဒေါက်တာတုန်းပဲလား၊ ကိုစပ်သုတလို့တော့ မခေါ်နဲ့နော်၊ 'ကို'လို့ခေါ်'

'ဒေါက်တာရယ်… ရှင်ကလည်း ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်ပြီး ကလေးဆန်လှချည်လား'

ကျွန်မက ဒေါက်တာက အင်မတန်မှ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ပြီး ချစ်စရာကောင်းသော ကော်ဖီဆိုင်လေးသို့ ခေါ်သွား

'စာရေးဆရာမကြီးလည်း စိတ်ကူးယဉ်လို့ကောင်းအောင် ဒီလိုဆိုင်လေးကိုခေါ်လာတာ'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကို'

လက်မောင်းကို ခပ်ဖွဖွတွဲပြီး ခေါ်လိုက်သော ကျွန်မစကားကြောင့် သူက ကျေနပ်ကြည်နူးစွာ ချစ်ခင်စွာကြည့်သည်။

မီးမှိန်ပျပျလေးအောက်တွင် ဒေါက်တာက သူနှင့်အတူထိုင်စေသည်။ ကော်ဖီကို စနစ်တကျဖျော်ပြီး ကျွန်မရှေ့တွင် ချပေးသည်။

သူ၏ ယခုလို ဂရုစိုက်မှုတွေကြောင့် ကျွန်မသည် မိန်းမသားပီပီ ကြည်နူးမိသည်။ သူက အကျႌအိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ကတ္တီပါဘူးအနီလေး။

သူက ဘူးကို တောက်ခနဲဖွင့်လိုက်သည်။ ဘူးထဲတွင် ပလက်တီနမ်နှင့် ပြုလုပ်ထားသော စိန်အသည်းပုံလေးတစ်လုံးက လင်းလက်တောက်ပစွာ ရှိနေသည်။

'မိုးကို ကျွန်တော် ဒီလက်စွပ်လေးနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါက်တာ၏ တန်ဖိုးထားမှုကြောင့် ကျွန်မသည် လှိုက်ခနဲနေအောင် ကြည်နူးဝမ်းသာမိသည်။

တစ်ပြိုင်နက်မှာပဲ ကျွန်မကို လက်ထပ်ခွင့်မတောင်းခဲ့သော ကျွန်မက သူ့ရဲ့လက်ထပ်ခွင့်ကို မျှော်လင့်ခဲ့သော လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်ကို ပြန်သတိရမိသည်။

အမြဲတစေ ပြုံးနေသော ဒေါက်တာ၏မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်ရင်းမှ အရယ်အပြုံးနည်းပါးသော လူတစ်ယောက်၏ နှုတ်ခမ်းပါးအစုံကို ပြန်လည်သတိရလာမိသည်။

ကျွတ်… ကျွန်မဟာ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဒီလူတစ်ယောက်ကို မမေ့နိုင်သေးတာပါလိမ့်။

'ဟင်… မိုး ကျွန်တော်ပြောတာတွေ ကြားရဲ့လား'

'ကြားပါတယ်ရှင်၊ မိုးကို အခုလို အလေးအနက် တန်ဖိုးထားပြီး လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတဲ့အတွက် ကိုကိုကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကိုဟာ မိုးဘဝရဲ့ အဖော်မွန်ကောင်းပါပဲရှင်'

'ကဲ… ဒါဆို ဒီလက်စွပ်လေးကို ကိုကိုယ်တိုင် ဝတ်ပေးမယ်နော်'

ကျွန်မ၏လက်ကလေးကို သူက တယုတယယူ၍ ဝတ်ပေးလိုက်သည်။ လက်စွပ်ကလေးကလည်း လက်တွင်

တင့်တယ်စွာ လှပနေလေသည်။ ကိုက ကျွန်မလက်ကလေးကို လွှတ်မပေးသေးဘဲ ခပ်ဖွဖွငုံ့မွှေးလိုက်သည်။

'ကိုရယ်… ကိုက မိုးကို သိပ်ချစ်တာပဲနော်'

ကိုက ခပ်ဖွဖွခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။ ကျွန်မနှင့် ကို၏ရှေ့ရေးက ဖြောင့်ဖြူးနေလေသည်။ သို့သော် နောက်မကြာခင်မှာ မလှပနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ ကျွန်မရော ကိုပါ ခရိပ်မိကြသေးပါ။

ကံကြမ္မာဆိုတာ တစ်ခါတစ်ရံ ဤသို့ကျီစယ်တတ်ပါကသလား။ ကျွန်မ မသိနိုင်တော့ချေ။

'ကဲ… ကျွန်မတို့ နောက်ကျတော့မှာပဲ၊ သွားစို့လေ'

ကျွန်မပြောသည့်အတိုင်းပင် နောက်ကျခဲ့သည်။ နောက်ကျခဲ့သည့် အခြားအကြောင်းတစ်ခုက ကားဘီးပေါက်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

'မှောင်တောင်မှောင်နေပြီ'

'ဟုတ်တယ်… ကိုယ်ကလည်း ကားဘီးလဲတာ မကျွမ်းကျင်တော့ မကြာသင့်ဘဲ ကြာသွားတာ၊ ဟင်… လမ်းလယ်ခေါင်မှာ လူတစ်ယောက်လဲနေပါလား'

'ဟုတ်တယ် ကို၊ ကားခဏရပ်လိုက်ပါဦး၊ ဘာဖြစ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာလဲ မသိပါဘူး'

ကျွန်မနှင့် ကို ကားရပ်ပြီး ကားပေါ်မှ အလျင်စလို ဆင်းလိုက်သည်။

'ဟော့လူ… ဟော့လူ… အသက်တော့ရှိသေးတယ်'

'ဟင်… ခေါင်းမှာလည်းသွေးတွေနဲ့ပါလား'

ကျွန်မက ခေါင်းမှသွေးတွေကို စမ်းမိလိုက်သည်။

'မဖြစ်ဘူး… သွေးထွက်လွန်သွားရင် သေနိုင်တယ်၊ ပြည်လည်းရောက်ခါနီးပြီဆိုတော့ ပြည်ဆေးရုံကို ပို့ရမယ်၊ သူ့ကို ကားပေါ်တင်မယ်၊ မိုး သူ့ရဲ့ပစ္စည်းတွေယူခဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့'

ကိုက ထိုလူကိုပွေ့ပြီး ကားပေါ်တင်သည်။ ကျွန်မက သူ့ရဲ့ ကျောပိုးအိတ်ကိုယူပြီး လိုက်လာသည်။ ကိုက ထိုလူကို နောက်ခန်းထဲတွင် နေသားတကျဖြစ်အောင် ထားလေသည်။

ကားမီးရောင်ထဲတွင် ကျွန်မက ထိုသူကို ကျွန်မ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

'ဟင်'

ကျွန်မရဲ့ အာမေဋိတ်သံက အလွန်ကျယ်လောင်သွား

တော့သည်။ ဆယ်နှစ်နီးပါး မတွေ့ခဲ့ရသော မျက်နှာတစ်ခု။

ဘုရားရေ…

ရင်ခုန်သံတို့ ကျယ်လောင်သွားသည်နှင့်အညီ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်က ငယ်ထိပ်ကို တက်ဆောင့်သွားလေသည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ကားပေါ်တက်လေ မိုး'

'ဟုတ်ကဲ့… သူ… သူမသေနိုင်ပါဘူးနော်'

'အခုတော့ မသေနိုင်ပါဘူး၊ သွေးထွက်လွန်သွားရင်တော့ အန္တရာယ်ရှိတယ်'

'အို… မြန်မြန်မောင်း၊ မြန်မြန်မောင်း'

ကျွန်မ စိုးရိမ်တကြီးပြောလိုက်မိတော့သည်။

☪ ☪ ☪

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်း (၃)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းမောနေသော မျက်နှာတစ်ခု။

ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော ဆံနွယ်များ။

ကြယ်သီးပြုတ်၍ မြင်နေရသော ရင်ဘတ်နှင့် မွေးညင်းလေးများ။

ကျွန်မရင်ထဲတွင် ပူလောင်မှုများက ရင်နှင့်အမျှဖြစ်သည်။

"ဒေါက်တာ... သူ... သူ ဘယ်လိုနေသေးလဲဟင်"

"တော်ကြာ သတိရလာမှာပါ၊ သွေးထွက်လွန်နေလို့ သူ့အိမ်သားတွေကို အကြောင်းကြားထားပြီးပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်မ ဖုန်းဆက်ထားပါတယ်"

ဒေါက်တာစပ်သုတက ကျွန်မပခုံးကို ခပ်ဖွဖွ ဆုပ်ကိုင်၍-

"ဒီလောက်လည်း စိတ်ပူမနေပါနဲ့"

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ နှုတ်မှ အသံမထွက်ရဲပါ။ ကျွန်မ၏ စိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေကို ဒေါက်တာ မသိစေချင်။ ဒေါက်တာ့ကို အားနာသည်။

'ကဲ… ကျွန်တော် အခြားလူနာတွေကို လိုက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်၊ လိုအပ်တာရှိရင် ဆရာမကို ပြောပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့… ကို ကျွန်မ ဒီမှာဆက်စောင့်နေလို့ရမလား'

'ရပါတယ် မိုးရယ်'

ကို့ရဲ့ အကြည့်ထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပျော်ဝင်နေသည်ဆိုတာ ကျွန်မ ရိပ်မိပါသည်။ ကိုက ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲလှည့်ထွက်သွားသည်။

မျက်ဝန်းထဲက မျက်ရည်တစ်စက်က ပေါက်ခနဲကျသွားသည်။ ထိုညက တစ်ညလုံး သူ သတိမရပါ။ ကျွန်မက သူ့နံဘေးတွင် စိုးရိမ်တကြီး ထိုင်စောင့်နေမိသည်။

သူ့အိမ်ကလူတွေကိုလည်း ဖုန်းဆက်ထားရဲ့သားနှင့် ရောက်မလာခဲ့ပါ။ နောက်တစ်နေ့နံနက် ဆယ်နာရီခန့်တွင်မှ သူ့မျက်ခွံလေးတွေ လှုပ်လာသည်။ ကျွန်မ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာသွားသည်။

သူနှင့် ကျွန်မ ပြတ်သွားတုန်းက ဂျစ်ကန်ကန်နှင့်ကြည့်ခဲ့သော မျက်ဝန်းလေးတွေနှင့် ယခု ကျွန်မကို ကြည့်ဦးမည်လား။

ကျွန်မ တိုးတိတ်စွာ သူ့ကို ကြည့်နေမိသည်။ ကျွန်မကိုမြင်လျှင် ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲ။ ရင်တွေတောင်ခုန်လာသည်။

ကျွတ်… ကျွန်မသည် ကိုယ့်ကိုကိုယ်လည်း အားမလို အားမရ အပြစ်တင်မိတော့သည်။

'ဟင်… ကျွန်တော်… ကျွန်တော်'

'အို… ရုတ်တရက် မထလိုက်နဲ့လေ၊ ခေါင်းမှာ ထိထားတာ မူးသွားလိမ့်မယ်'

'ဟင်… မင်း… မင်း'

သူ့ရဲ့မျက်ဝန်းတွေက ကျွန်မကို မှတ်မိသွားဟန်တူသည်။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက အစိမ်းရောင်ဖြစ်နေမလား၊ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်မ ခံနိုင်မှာမဟုတ်။ သူမစိမ်းခင် ကျွန်မ အရင်စိမ်းပြမှဖြစ်မည်။

'ဒီလိုပါ… ရှင် အခုရောက်နေတာက ပြည်သေးရုံမှာပါ၊ ကျွန်မနဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရန်ကုန်ကနေအပြန် ကားလမ်းမပေါ်မှာ လဲနေတာတွေ့လို့ ကျွန်မတို့ ဆေးရုံကို ခေါ်ခဲ့တာ၊ ရှင့်အိမ်ကိုလည်း အကြောင်းကြားပေးပြီးပြီ၊

www.burmeseclassic.com

တတ်နိုင်တဲ့ ဆေးဝါးကုသမှုတွေကိုလည်း လုပ်ထားပါတယ်၊ ကဲ… ရှင် အခု သတိရပြီဆိုတော့ ကျွန်မလည်း သွားတော့မယ်'

ကျွန်မ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။ ကျွန်မ၏ ညာလက်တစ်ဖက် တင်းခနဲဖြစ်သွားသည်။

'မောင့်ကို ဒီအတိုင်းထားခဲ့တော့မလို့လား'

သူ့လက်တွေက နွေးထွေးဆဲ။ ကျွန်မရင်တွေကလည်း အပွတ်မရှိစွာ တဒုန်းဒုန်းနှင့် ခုန်သွားလေတော့သည်။

'ကျွန်မ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အနေနဲ့ တစ်ညလုံး စောင့်ပေးပြီးပါပြီ၊ အခု ကျွန်မ နားပါရစေဦး'

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မောင့်ကို ပစ်မထားဘူးဆိုတာ မောင်ယုံတယ်'

'အခုအချိန်မှာ ကျွန်မရဲ့မိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ပဲ ဆက်ဆံပေးပါ၊ ကျွန်မလည်း ရှင့်ကို မိတ်ဆွေအဖြစ်နဲ့ပဲ ဆက်ဆံမယ်'

ကျွန်မ၏ထိန်းချုပ်မှုကား ဆယ့်ရှစ်နှစ်သမီးလေးလိုတော့ မဟုတ်တော့ပြီ။

'ကဲ… ကျွန်မပြန်တော့မယ်၊ နေ့လယ်ကျရင် တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့မယ်၊ လိုတာရှိရင် ဆရာမကိုပြောပါ'

ပြောလည်းပြော၊ လှည့်လည်းထွက်ခဲ့တော့သည်။

ဆေးရုံအဝင်အထွက်တွင် ဒေါက်တာနှင့်တွေ့သည်။ ဒေါက်တာက စူးစမ်းသောမျက်ဝန်းများဖြင့်–

'ပြန်တော့မလို့လား မိုး'

'ဟုတ်ကဲ့… သူ သတိရလာပြီ ကို၊ နေ့ခင်းမှပဲ မိုး တစ်ခေါက်ပြန်လာခဲ့မယ်'

'မိုးရယ်… နားပါဦးလား၊ ပင်ပန်းလှပြီ'

ကိုက ကျွန်မ၏နဖူးမှ ဆံစပ်ကလေးတွေကို သပ်တင်ပေးရင်း ပြောသည်။

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ကို၊ သူ့အိမ်ကလူတွေရောက်လာရင် မိုး မလာတော့ပါဘူး၊ အခုဟာက သူတစ်ယောက်တည်း၊ ဒီမှာ အသိက မိုးပဲရှိတာဆိုတော့ မိုး ပစ်မထားချင်ဘူး၊ မိုးကို တဆိတ်လောက် နားလည်ပေးပါကွယ်'

'အင်းပါကွယ်… ကဲ… ကဲ… ကိုယ် မောင်ထူးကို လိုက်ပို့နိုင်းလိုက်မယ်၊ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် နားလိုက်ဦးနော်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ကို'

ကျွန်မတို့ ကားလေးနှင့် အိမ်ကိုပြန်ခဲ့သည်။ အိမ်မှာ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်နားလိုက်မိစဉ်မှာပဲ ကျွန်မကို အားကိုးတကြီး ငေးကြည့်နေသော မောင့်ရဲ့မျက်ဝန်းများကို မြင်ယောင်လာမိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ငါ့ကို မမေ့နိုင်သေးပါလား။ အတွေးကြောင့် ရင်ဝယ်လှိုက်ခုန်သွားရသည်။ ငါ့နှလုံးသားကရော ဘာကြောင့် ခုန်နေသလဲ။ အို… ရင်ခုန်လိုက်တိုင်း အချစ်မှမဟုတ်တာ။

ငါ သူ့ကို မေ့နေခဲ့တာ ကြာပြီပဲလေ။

ကိုယ့်ကို စွန့်ပစ်သွားတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို ယခုလို ပြန်လည်ဆုံဆည်းချိန်မှာ ဘယ်လိုဆက်ဆံရပါမည်နည်း။ အို… မိတ်ဆွေဟောင်းတွေအဖြစ်နဲ့ပဲပေါ့။

ချစ်တုန်းက ချစ်ခဲ့ကြပြီး မုန်းတော့မှ မုန်းသလို လုပ်တတ်သည့် လူစားမျိုးထဲတွင် ကျွန်မမပါချေ။ ပြီးတော့ ကျွန်မကလည်း သူ့ကို ယနေ့အထိ မမုန်းနိုင်သေးမှတ်လား။

သက်ပြင်းမော ခပ်ဖွဖွချလိုက်မိသည်။

နေလယ်ခင်းက ကျွန်မကို အိပ်စက်သွားအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်။ ခရီးပန်းလာသည့်အရှိန်ကြောင့်ရော ညက အိပ်စောင့်လိုက်သည့်အရှိန်ကြောင့်ပါ လူက မူးနောက်မူးနောက်ဖြစ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် ခဏနားလိုက်ပြီး လူနာအတွက် ကြက်သားစွပ်ပြုတ်လေး ပြုတ်လိုက်သည်။

ပြီးနောက် ချိုင့်ကလေးဆွဲ၍ ဆေးရုံသို့ပြန်လာခဲ့သည်။ ကျွန်မပုံလေးကို ကိုက ကြည့်၍-

'မိုးရယ်… မိုးတော့ ထပ်လဲတော့မှာပဲ'

'အိုး… အဲဒီအခါကျတော့လည်း ကိုရှိသားပဲ၊ ကိုက ဆေးကုပေးပေါ့'

'မိုးရယ်… အင်း… စောစောက လူနာက မိုးကို မေးနေသေးတယ်'

'ဪ… သူ့အိမ်က မလာသေးဘူးလား'

ကိုက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'ဒါဆို မိုးသွားလိုက်ဦးမယ်နော်၊ တော်ကြာမှ ကို့ဆီကို ပြန်လာမယ်'

ကို့ရဲ့ သက်ပြင်းချသံက ကျွန်မ၏နောက်ပါးဆွင် လိုက်ပါလာတော့သည်။

စိတ်ချပါ ကို။ ကျွန်မဘဝရဲ့ အဖော်မွန်ဟာ ကိုအဖြစ်နဲ့ ရွေးချယ်ထားပြီးပြီပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မနှလုံးသားရဲ့ ဆန္ဒကို အတတ်နိုင်ဆုံး ထိန်းချုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားမိပါသည်။

☾ ☾ ☾

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်တော့်အိမ်က ဘယ်သူမှ လာတော့မှာမဟုတ်ဘူး'

'ဘယ်လို'

'ဟုတ်တယ်… ကျွန်တော့်အိမ်က အပြီးဆင်းလာခဲ့တာ၊ အဲဒါ လမ်းမှာ ပိုက်ဆံနဲ့ကားကို ရိုက်ပြီး အလုခံရတာ'

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်မ အရမ်းကိုအံ့ဩသွားသည်။

'ကျွန်တော် အိမ်နဲ့စိတ်ဆိုးလာတာ၊ ချစ် အဲ… ဆရာမ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော် ဆရာမလို့ပဲ ခေါ်မယ်နော်'

ကျွန်မ စိတ်မသက်မသာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ဒါဆို တခြား ရှင်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့သူ ဘယ်သူရှိလဲ၊ ကျွန်မ အကြောင်းကြားပေးမယ်၊ ပြောလေ'

'ကျွန်တော် အသက်ဆိုင်ဆုံးက ခင်ဗျားပါပဲ'

'ဒီမှာ ရှင် ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ၊ ရှင်ကိုယ်တိုင်

ထားခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က မလွမ်းလောက်ပါဘူး၊ လုပ်မနေပါနဲ့၊ ကျွန်မဘာသာ အေးအေးနေပါရစေ'

ကျွန်မ မှုန်ကုပ်ကုပ်နှင့်ပြောလိုက်တော့ သူကရယ်သည်။

'ဆရာမရယ်… ဘာမှ မပြောင်းလဲသေးပါလား'

ကျွန်မက ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်းပြရင်း–

'ပြောင်းလဲသွားတာတွေ ရှင်မှ မသိတာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင် နေကောင်းအောင်လုပ်ပါ၊ ပြီးရင် ရှင် သွားချင်တဲ့နေရာကို သွားနိုင်ပြီ၊ ကမ္ဘာကြီးက လုံးနေသေးတော့ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ပြန်ဆုံတယ်လို့ပဲ သတ်မှတ်ပါတယ်၊ ကဲ… ဒီမှာ ကျွန်မလုပ်လာတဲ့စွပ်ပြုတ် ဆရာမ တိုက်လိမ့်မယ်'

ကျွန်မက လက်ထဲမှ ချိုင့်ကို သူနာပြု ဆရာမဆီကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

'ဟင့်အင်း… ကျွန်တော် မသောက်ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ… ဒါ ကောင်းအောင် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ပြုတ်ထားတာ'

'ကိုယ်တိုင်ပြုတ်ထားတာ ကိုယ်တိုင်တိုက်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ကျွန်တော့်မှာ ဘာသံသယစိတ်မှရှိတာမှ မဟုတ်ဘူး၊ သေလည်း မထူးပါဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှုတ်ခမ်းပါးပါးလေးက ဒီလိုစကားမျိုးတွေ ပြောတတ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်မ ဟိုအရင်က မထင်ခဲ့ပါ။ ယခုတော့ ဂျစ်ကန်ကန်စကားတွေ သူပြောလာချေပြီ။

'ရှင်'

'ဟုတ်ပါတယ် အစ်မရယ်၊ အစ်မပဲ တိုက်လိုက်ပါ'

သူနာပြုဆရာမလေးကပါ ဝင်ပြောနေတာကြောင့် ကျွန်မ စတီးချိုင့်လေးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

'အင်း … ဒီလိုလေး ဘယ်တော့မှ အပြုစုမခံရတော့ဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်နေတာ'

'ရှင့် ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မက စေတနာနဲ့ ကို ရိသဲ့သဲ့မလုပ်ပါနဲ့၊ မသောက်ချင်လည်းနေ၊ ကျွန်မ သွားတော့မယ်'

'ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ဆရာမရယ်'

သူက ကျွန်မလက်ကို ဆတ်ခနဲလှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် အခန်းဝတွင် လာရပ်သော အရိပ်တစ်ခုကြောင့် ကျွန်မ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဟင် … ကို'

ကျွန်မက လက်ကို ဖျတ်ခနဲရုပ်လိုက်သည်။ သို့သော် ကိုက မြင်သွားဟန်တူသည်။ မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။

'လူနာက ဆေးတွေ့သွားပြီနဲ့တူတယ်'

'ဟုတ်တယ် ဒေါက်တာရေ၊ ငယ်ချစ်တွေ အခုမှ ပြန်တွေ့တာ'

'ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ ကျော်လင်းမော်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ချစ်သူအဖြစ်က ရပ်စဲသွားတာ ဆယ်နှစ်ရှိပြီနော်'

ကျွန်မက မျက်နှာခပ်တင်းတင်းနှင့် ပြန်ပြောလိုက်တော့မှ သူ ငြိမ်သက်သွားသည်။

ဒေါက်တာက ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောဘဲ သူ့အလုပ်သူ လုပ်နေသည်။ သွေးချိန်သည်၊ နှလုံးခုန်နှုန်း စမ်းသပ်ကြည့်သည်။

'အားလုံးနေကောင်းနေပါပြီ၊ ခေါင်းက အနာကျက်ရင် ဆေးရုံက ဆင်းနိုင်ပါပြီ'

'ကျေးဇူးပါပဲ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော် ဆေးဖိုးဝါးခတွေကို နောက်မှပေးနိုင်လိမ့်မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်ကားရော ပိုက်ဆံတွေရော အလုခံလိုက်ရလို့'

'ရပါတယ် … ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ်၊ ကဲ … ခင်ဗျားတို့ ရေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေ ပြောကြဦး၊ ကျွန်တော် သွားလိုက်ဦးမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်ကဲ့··· ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာ'

ကို့ရဲ့မျက်နှာ သိသိသာသာ ပျက်ယွင်းနေ၍ ကျွန်မ ထိုင်ရာမှ တစ်ခါတည်းထပြီး နောက်မှလိုက်လာခဲ့သည်။

'ကို··· ကို··· နေပါဦး'

ကျွန်မက နောက်မှ ကို့လက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်သည်။

'ဘာဖြစ်နေတာလဲဟင်'

'ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ကိုယ် လှနာလိုက်ကြည့်မလို့ပါ'

'မဖြစ်ပါဘူးသာဆိုတယ်၊ ကို့မျက်နှာကြီးက ပုပ်သိုးလို့၊ မဖြစ်ပါဘူး၊ ကို့ကို ညနေကျမှရှင်းပြမယ်၊ လမ်းလျှောက်ရင်း လာခဲ့မယ်နော် ကိုနော်၊ ကျွန်မကိုယုံပါ'

'ယုံပါတယ်ကွာ··· ကို နည်းနည်းစိတ်ရှုပ်တာပဲ ရှိပါတယ်၊ ကဲ··· ကဲ··· ကိုသွားမယ်နော်၊ ကိုယ် နားလည်ပါတယ်ကွာ'

ကိုက ကျွန်မကို ဒီလိုပြောသွားတော့လည်း ကို့ရဲ့ နားလည်ပေးနိုင်မှုများကြောင့် ကျွန်မ မျက်ရည်ဝိုင်းရသည်။

စိတ်လက်လေးလံစွာ လူနာဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

☪ ☪ ☪

'ဒါဆို မိုးက သူ နေမကောင်းမချင်း စောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား'

'ဟုတ်ပါတယ် ကိုရယ်၊ လူမှုရေးအရပါ'

'ကောင်းပြီလေ··· ကိုယ် နားလည်ပေးပါတယ်၊ ဘာကြောင့် နားလည်ပေးလဲဆိုတော့ ကို မင်းကိုယုံကြည်လို့ပါ'

ကို့ရဲ့စကားများကြောင့် ကျွန်မမှာ ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ဖြစ်သွားသည်။ တကယ်ဆို ကျွန်မ ကြားရသင့်တာက ကို့ဆီမှ အပြစ်တင်စကား၊ မနာလို ဝန်တိုစကားတွေသာဖြစ်သည်။ အခုတော့ နားလည်မှုတွေပေးသည်တဲ့။

ကျွန်မ ကို့အပေါ် တရားပါရဲ့လား။ ကို့ရဲ့နားလည်မှုကို ကျွန်မ အလွဲသုံးစားလုပ်သလို ဖြစ်နေပြီလား။ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ လိပ်ပြာမလုံသလို ခံစားလာရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကို… ထမင်းစားရအောင်လေ'

'အင်း'

ကို့မျက်နှာ သိပ်မရွှင်လန်းပေမယ့် ကျွန်မ ကျေနပ်အောင် စားမည့်ပုံပင်။

'ဗိုက်ကော ဆာရဲ့လား ကို'

'ဆာပါတယ်ကွာ… မိုးလက်ရာ မစားရတာ ကြာပြီမို့လား၊ ဘာတွေချက်ထားလဲ'

'ကို့အကြိုက်တွေပဲ'

ကျွန်မက ခူးခပ်ပေးပြီး ဝင်စားလိုက်သည်။ ကိုက စားနိုင်မည့်ပုံမပေါ်ပါ။ ကို မစားနိုင်တော့ ကျွန်မလည်း မစားနိုင်ချေ။

'စားလေ… ကို သိပ်မစားနိုင်ဘူးနော်'

'အင်း… ကို ရင်ပြည့်နေလို့ပါ၊ ဆေးရုံလိုက်ဦးမလား၊ ကိုသွားတော့မယ်၊ အချိုပွဲမစားတော့ဘူး'

'သွား ကို၊ ဒီည မိုးမသွားတော့ဘူး၊ ဆရာမလည်းရှိတာပဲ'

ကို့မျက်နှာ ဝင်းလက်သွားတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ နှုတ်ကဖွင့်မပြောပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ မကျေမလည်ရှိတာကို ကျွန်မ ရိပ်မိပါသည်။

'ကဲ… ကိုသွားမယ်၊ မိုး နေကောင်းအောင်နေနော်'

ကျွန်မရဲ့ ဆံစလေးတွေကိုသပ်၍ ထွက်သွားလေသည်။

စိတ်ချပါ ကိုရယ်၊ ကို စိတ်ဆင်းရဲအောင် ကျွန်မ နောက်ထပ် မလုပ်မိအောင် ကြိုးစားမယ်။ စိတ်ထဲမှာ ခိုင်ခိုင်မာမာ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

၄ ၄ ၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်တော် နေကောင်းသွားရင်လည်း ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုစောင့်ရှောက်ပါလားဟင်'

'မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ'

ကျွန်မ တဒိတ်ဒိတ်နှင့်ခုန်နေသော နှလုံးခုန်သံကို ဥပက္ခာပြု၍ မေးလိုက်သည်။ ရင်ခုန်လိုက်တိုင်း အချစ်မှ မဟုတ်တာ။

'နော်... ကျွန်တော်လေ အစ်မကို မမေ့နိုင်ဘူး၊ တကယ်ပါ... အစ်မ ကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်ပါလားဟင်'

'တို့မှာ လက်ထပ်ရမယ့်သူရှိနေပြီ'

ကျွန်မက မျက်နှာခပ်တည်တည်နှင့် တုံ့ပြန်ပြောဆိုလိုက်တော့ သူ ငြိမ်ကျသွားသည်။ ပြီးနောက် ချက်ချင်းပင် ကျွန်မလက်ကို ဆုပ်ကိုင်၍-

'မဟုတ်ဘူးမှတ်လား၊ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးလို့ ပြောနေတာမှတ်လား'

'ကျွတ်... မင်းနဲ့ တို့အကြားမှာ စိတ်ဆိုးစရာ အကြောင်းကို မရှိဘူး ကျော်လင်းမော်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေကို တို့ဦးနှောက်ထဲမှာ မရှိတော့လို့ပဲ'

'ချစ်ရယ်... ကျွန်တော့်ကို တကယ်မချစ်တော့ဘူးလားဟင်၊ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်စမ်းပါ'

ကျွန်မက အံကိုတင်းတင်းကြိတ်လိုက်ပြီး-

'ဟုတ်တယ်၊ မင်းကို တို့ လုံးဝမချစ်တော့ဘူး၊ လမ်းမှာတွေ့လို့ ကူညီတာတွေ အခုလို ဂရုစိုက်တာတွေဟာ လူလူချင်း ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်လို့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဝတ္တရားအနေနဲ့ လုပ်ပေးနေတာ၊ မင်း အခွင့်အရေးမယူပါနဲ့'

'ကျွန်တော် အခွင့်အရေးသမား မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် အခုလို အိမ်ကထွက်လာတာလည်း ချစ်ကိုရှာဖို့ပဲ၊ ချစ် ဒီဘက်မှာတာဝန်ကျနေတယ်ဆိုတာ သိလို့ပဲ'

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးသွားမိသလို သူ့စကားကို ယုံချင်သလို ဖြစ်သွားပြန်သည်။

'ကျွတ်...'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ ခေါင်းကို တစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်ပြီး–

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်း နေကောင်းသွားရင် ရဲစခန်းမှာ အစစ်ခံ၊ မင်းရဲ့ပစ္စည်းတွေအတွက် တိုင်ချက်ဖွင့်ပြီး ရန်ကုန် ပြန်၊ ဒါပဲရှိတယ်'

ကျွန်မက ပြတ်ပြတ်သားသား စကားဆိုလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီလေ… ဒါဆို ချစ် ကျွန်တော့်ကို မုန်းတယ်လို့ တစ်ခွန်းပြောလိုက်၊ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို မနက်ဖြန် မမြင်စေရဘူးလို့ ကတိပေးတယ်၊ ဘယ်လိုလဲ'

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်မ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။ ကျွန်မ သူ့ကို မုန်းဖို့နေနေသာသာ မေ့တောင်မှ မမေ့နိုင်သေးတာ ဒီစကားကို ဘယ်ပြောထွက်ရက်ပါ့မလဲနော်။

'ကဲ… တို့သွားမယ်၊ တို့မှာ လုပ်စရာကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်၊ လိုအပ်တာရှိရင် ဆရာမကိုပြောပါ'

ကျွန်မက မှာစရာရှိတာမှာပြီး ထိုအခန်းထဲက ထွက်ရန်ပြင်သည်။

'ချစ်'

'ကျွန်မကို နောက် အဲလိုခေါ်ရင် ကျွန်မ ရှင့်ကိုလာမကြည့်တော့ဘူး'

'ကောင်းပါပြီ… မခေါ်တော့ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မာနတွေကို ဒီနေရာမှာပဲ ရပ်တန့်လိုက်ရအောင်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ အချစ်ကို အသစ်ပြန်စခွင့်ပေးပါလား'

ဆွေးမြေ့ရီဝေစွာ ပြောနေသော သူ့ကို ကျွန်မ တစ်ချက်ငေးစိုက်ကြည့်၍–

'အားလုံး နောက်ကျသွားခဲ့ပါပြီ'

ကျွန်မ စိတ်မထိန်းနိုင်စွာ ငိုရှိုက်ရင်း ထိုအခန်းထဲမှ ပြေးထွက်လာသည်။ ကျွန်မ ပြေးထွက်လာတာက မလှမ်းမကမ်းတွင် လူနာစမ်းသပ်နေသော ဒေါက်တာစပ်သုတ မြင်လိုက်သည်ကို ကျွန်မ မသိလိုက်ပါတော့ချေ။

၄ ၄ ၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အတိတ်တွေ ခြေရာပျောက်
အနာဂတ်ကို အင်အားနဲ့ရှေ့သို့တက်
အားလုံးကိုရင်ဆိုင်
ဘဝမှာ နေပျော်တဲ့အချိန်မှ
မင်း ဘာကြောင့် ငိုမူးရောက်လာသလဲ။
ခွေးမြေ့ကြေကွဲ
နှိုင်တွေလွှမ်းလျှ
ပူပင်သောက တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်
ရှိနေချိန်တုန်းက
မင်း ဘာကြောင့်ပျောက်ဆုံးနေခဲ့သလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းကိုတမ်းတ
နေလို့မရတဲ့ ငါ့ဘဝ
မီးလိုလောင်မြိုက်
အချစ်လောင်ကျွမ်းနေတုန်းက
မင်း ဘာကြောင့် ငါ့နားမှာရှိမနေတာလဲ
အပျော်တွေစားသုံး
အဖော်တစ်ယောက်ရွေးချယ်
နေပျော်တတ်တော့မှ
မင်း ငါ့ကို ဘာကြောင့်သောကပေးချင်ခဲ့တာလဲ
မောင်ရယ်။

ရင်ထဲမှခံစားချက်တွေကို ကဗျာမပီ စာမမည် ရေးဖွဲ့လိုက်သည်။ ပြီးနောက် အိမ်ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်သည်။

မောဟိုက်နွမ်းလျမှုကြောင့် ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။

ပူပန်သောကကို မျက်ရည်အဖြစ် သွန်ချလိုက်၍ ခံစားချက်တွေ အနည်းငယ်သက်သာသလိုရှိသွားတာကြောင့် အိပ်စက်ခြင်းဆီသို့ သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

၄ ၄ ၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဖူးပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော လက်နွေးနွေးတစ်ဖက်ကြောင့် အိပ်နေရာမှ လန့်နိုးသွားသည်။

'ဆောရီးကွာ… ကိုယ့်ကြောင့် နိုးသွားပြီလား'

'ရပါတယ်… ကိုယ်ရောက်နေတာ ကြာပြီလား'

ကျွန်မက အပြုံးလေးနှင့်ပြောရင်း ဒရင်းဘာတ်ပေါ်မှ ထိုက်သည်။

'ကို ခဏထိုင်နော်၊ ကျွန်မ မျက်နှာသွားသစ်လိုက်ဦးမယ်'

'အင်း… ပြီးရင် ပန်းခြံလေးထဲ လမ်းလျှောက်ကြစို့နော်၊ လမ်းလျှောက်တာထက် စကားပြောကြမယ်ဆိုရင် ပိုမှန်မှာပေါ့'

'အင်းပါ ကိုရယ်'

ကျွန်မက အဝတ်အစားပါလဲ၍ အောက်သို့ဆင်းလာခဲ့

သည်။ ကို့မျက်နှာက အခါတိုင်းထက်ပိုပြီး တည်ငြိမ်လေးနက်နေတာကို တွေ့ရသည်။

'ကို ဘာပြောမလို့လဲ'

'မိုး ကိုပြောမယ့်စကားကို သေသေချာချာ နားထောင်စေချင်တယ်၊ မိုးကို ဒီစကားတွေပြောတာ မိုး စိတ်ဆင်းရဲနေတာကို မကြည့်ရက်လို့ပါ'

'ပြောပါ ကို'

'မိုးအတွက် ကတိတစ်လုံးဟာ အရမ်းကိုပင်ပန်းစေသလားဟင်'

'ဟင့်အင်း ကို၊ မပင်ပန်းပါဘူး၊ ကိုဟာ မိုးအတွက် အဖော်မွန်ကောင်းဆိုတာ မိုး ယုံကြည်ပြီးသား၊ အဲဒီအတွက် မိုး လုံးဝမပင်ပန်းပါဘူး၊ ဒါဟာ ရင်ထဲကလာတဲ့စကားဆိုတာ ယုံပါ ကို'

ကျွန်မက လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်၍ ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဆို အချစ်အတွက် မိုး စိတ်ညစ်နေတာပေါ့ ဟုတ်လား၊ မိုးကို ခနဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး၊ မိုး စိတ်ဆင်းရဲနေတာကို မကြည့်ရက်လို့ မေးတာပါ'

'မိုးစိတ်ဆင်းရဲလို့လား၊ ဟင့်အင်း… မိုး စိတ်မဆင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရဲပါဘူး၊ မိုးက လှပီသချင်တာပါ ကို၊ မိုးဝတ္တုရားကျေချင်လို့ပါ၊ မိတ်ဆွေတွေပဲ ကိုရယ်'

'အဲဒါကို ကိုက သဝန်တိုလို့ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး မိုး၊ အစိက မိုး စိတ်ချမ်းသာဖို့က အစိကပဲ၊ မိုးစိတ်ချမ်းသာရင် ကိုကျေနပ်ပြီ၊ ဒါကြောင့် ကို ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ်၊ မိုး ဆုံးဖြတ်ရခက်တဲ့ကိစ္စဆိုရင် ကို့ကို ငဲ့မနေပါနဲ့တော့'

တင်းမာပြတ်သားစွာပြောပြီး လှည့်ထွက်သွားသော ကို့ကြောင့် ကျွန်မ ငိုရှိုက်မိပြန်ပါသည်။

ကိုရယ် မိုးကို ထားခဲ့တော့မလား ဟင်၊ မိုး ဘာလုပ်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ ဆေးရုံပေါ်က လူနာကိုလည်း လျစ်လျူမရှုထားနိုင်တော့ပါ။

မိုး ဘာလုပ်ရပါမည်နည်း။

'ချစ် ကျွန်တော့်ကိုမထားခဲ့ပါနဲ့နော်'

'ရှင့်ကို ဒီနာမည်မခေါ်ပါနဲ့လို့ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ'

ကျွန်မကို ဆွဲထားသောလက်ကို ဆောင့်ရုန်းလိုက်သည်။

'ဒီမှာ ရှင့်ကို ကျွန်မ ပြတ်ပြတ်သားသားပြောမယ်၊ ဒေါက်တာစပ်သုတဟာ ကျွန်မ လက်ထပ်မယ့်ခင်ပွန်းလောင်းပဲ၊ ရှင်မြဲမြဲမှတ်ထား၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ မစဉ်းစားဘူး'

'ဟင့်အင်း… ကျွန်တော့်ကို မထားခဲ့ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်မှားခဲ့ပါတယ် ချစ်ရယ်'

မောင့်ရဲ့ သနားစဖွယ်မျက်နှာလေးကို ငဲ့ကြည့်မိပြန်သည်။

'မောင့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ချစ်ရယ်၊ မောင် မှားခဲ့ပါတယ်၊ မောင် တကယ်ချစ်တာ ချစ်ကိုပါ၊ အချိန်တွေကြာတော့မှ ချစ်ကို မခွဲနိုင်မှန်း မောင် သိလာရတော့တယ်'

မျက်ရည်တွေတောင် ရစ်ဝိုင်းနေသော မောင့်ကိုကြည့်၍ ကျွန်မ ငိုချင်လာပြန်သည်။

'မောင်… မောင်'

နောက်ဆုံး ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ ထိန်းမထားနိုင်တော့သည့်အဆုံး၌ ငိုချလိုက်တော့သည်။

'ဟုတ်တယ်မှတ်လား၊ ချစ်လည်း မောင့်ကို မခွဲနိုင်တော့ဘူးမှတ်လား၊ ချစ်လည်း မောင့်လိုပါပဲကွယ်'

ကျွန်မသည် မောင့်ရင်ခွင်ထဲ၌ ရှိုက်၍ ရှိုက်၍ငိုချလိုက်မိတော့သည်။

ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

◌ ◌ ◌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေချစ်ရဲ့ ပုလောင်မြှင်များက
ကျွန်ကို တောင်းရှာနိုင်ခက်စေမှုကြီးမြင်စေမည်
မေချစ်ကို ဦးကြွတ်ပါစေ
ချစ်သူမောင်ကို သနားပါစေ
ချစ်သူသစ်ကို ဆာနာပါစေ
မေချစ်ရွှင်...
ဆုံဖြတ်ချက်တစ်ခုအတွက် စောင့်စားနေသော
တစ္ဆေကြီးတစ်ကောင်မြင်းမျိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကို နောက်ဆုတ်ပေးပါ့မယ်'

'ဟင့်အင်း ကို'

'မောင်ကတော့ နောက်မဆုတ်နိုင်ဘူး၊ မောင် မရှုံးချင်ဘူး၊ ဒီတစ်ခါတော့ နိုင်ပါရစေ'

'ဟင့်အင်း မောင်'

ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဘာလုပ်ရမလဲ။ အားလုံးနဲ့ ဝေးရာကို ထွက်ပြေးရမလား။

ဟင့်အင်း။

နှစ်ယောက်လုံးကို ပိုင်ဆိုင်ရမည်လား။

ဟင့်အင်း။

ဆုံးဖြတ်ရန် တွန့်ဆုတ်တွေဝေခြင်းများက ကျွန်မကို နှိပ်စက်လေပြီ။

◌ ◌ ◌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မောင်က တရားခံပါ အချစ်၊ မောင့်ကို စီရင်ပါ"

"ကိုကတော့ တရားလိုတော့ မလုပ်ချင်ဘူး၊ ကိုယ့် အရှုံးပေးပါရစေ"

"နိုင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းက အချစ်မှာမရှိပါဘူး၊ အချစ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ရမလား၊ ဘဝနဲ့ ဆုံးဖြတ်ရမလား၊ ကျွန်မ ဒေသချာ စဉ်းစားပါရစေ"

ကျွန်မ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးကို ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

"ကျွန်မကို တစ်လတိတိ အချိန်ပေးပါ၊ ဒီတစ်လ အတွင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ချင်ဘူး။ ရှင်တို့လည်း မလာကြပါနဲ့၊ ဒီနေ့ကစပြီး တစ်လတိတိပြည့်တဲ့နေ့ကျရင် ကျွန်မ ဒီနေရာကို ပြန်လာပြီး တိကျတဲ့အဖြေပေးပါ့မယ်"

ကျွန်မ ဘယ်သူ့စကားကိုမှ မစောင့်တော့ဘဲ လှည့်ထွက်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မောင် မင်းကို တကယ်ချစ်တာပါ ချစ်ရယ်။

မင်းနဲ့ ခွဲနေရတဲ့နေ့တွေဟာ မောင် ဘယ်လိုခံစားရတယ်ဆိုတာ မင်းမှမသိတာ။ မင်းနေရာမှာ အခြားသူတွေ အစားထိုးခဲ့ပေမယ့် မောင်မေ့လို့မရတာ မင်း၊ မောင့်အချစ်တွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတာ မင်း။

မောင် မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ပါရစေ အချစ်ရယ်။

ကျော်လင်းမော်၏ ဝန်ခံချက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကတော့ မင်းစိတ်ချမ်းသာနေတာကိုပဲ မြင်ချင်တယ်။

မင်းဘာဝ အေးချမ်းရင် ကိုယ် ကျေနပ်ပါပြီ။ ကိုယ်ဘာပဲလုပ်ပေးရ လုပ်ပေးရပေါ့လေ။

မင်းစိတ်ချမ်းသာမယ်ဆို ကိုယ် နောက်ဆုတ်ပေးပါ့မယ်။ မင်းစိတ်ချမ်းသာပါစေကွာ။

မင်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကို နာခံမှာပါ။

ဒေါက်တာခင်သူတအမ်ဝန်စိုးချုပ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ မည်သို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရမည်နည်း။

ကျွန်မဆုံးဖြတ်ချက်က အဓိကဖြစ်နေလေပြီ။

ကျွန်မ စဉ်းစားသည်။

စဉ်းစားရင်း စဉ်းစားရင်း ကျွန်မဆီသို့ ဓာတ်လမ်း၏ နိဂုံးက ရောက်ရှိလာပြီ။

☪ ☪ ☪

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အဆုံး

(သို့မဟုတ်)

ကျွန်မ၏ဆုံးဖြတ်ချက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်မ ရှင့်ကိုပဲ လက်ထပ်မယ် ကို၊ ဒါကလည်း ရှင့်ကို လက်ထပ်ရရင် စိတ်ချမ်းသာမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်'

ကျွန်မက ကို့ကို လက်လှမ်းပေးလိုက်သည်။

'မောင် ထာဝရနှုတ်ဆက်ပါတယ်၊ ကျွန်မဘဝထဲကို နောက်ထပ် ဝင်မလာပါနဲ့တော့'

'မောင် မကျေနပ်ဘူး'

ကျွန်မမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြောသွားသော မောင့်ရဲ့စကား။

ကို့ရဲ့လက်ကို အားကိုးတကြီး ကျွန်မ ဆုပ်ကိုင်ထား လိုက်သည်။

၄ ၄ ၄

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'မင်းရဲ့ ခင်ပွန်းလောင်းရဲ့အလောင်းကို မမြင်ချင်သေးဘူးဆိုရင် မနက်ဖြန် ဆယ့်နှစ်နာရီတိတိ မောင့်ဆီကို မင်းလာခဲ့ပါ'

'ဟင်... ရှင် ရက်စက်ယုတ်မာလှချည်လား'

ကျွန်မ၏စကား ဘာမှမပြောသာတော့ဘဲ ဖုန်းချသွားလိုက်သည်။ ဖုန်းကိုင်ထားသော ကျွန်မ၏လက်တွေက တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်လာသည်။

ကျွန်မ ဘာလုပ်ရမည်နည်း။

ကျွန်မအပေါ်ကောင်းလွန်းသော ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းလောင်းကို လျစ်လျူမရှုနိုင်ပါ။

မောင့်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို သိခွင့်ရလိုက်သည့်အတွက်လည်း မောင့်ကို မရွေးချယ်မိသည့်အတွက် ကိုယ့်ကိုကိုယ်ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ယခုအချိန်မှာ ကျွန်မသည် ကို့အတွက် ဘာပဲလုပ်ပေးရလုပ်ပေးရ အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေသည်။

မနက်ဖြန်ဆိုတာအတွက်လည်း ကျွန်မ အဆင်သင့်။

(((

'မိုး မလာနဲ့'

'လာခဲ့ပါ ချစ်၊ မောင့်ဆီကို'

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်က ချုပ်၍ရုပ်နေသော ယောက်ျားတစ်ယောက် နှစ်ယောက်လုံးကို ကျွန်မ ငေးကြည့်မိသည်။

နေရာကား တည်င်တံတား လူသွားလမ်းအလယ်တွင်ဖြစ်သည်။

'စိတ်ချ... ကျွန်မ ဘယ်ကိုမှမလာဘူး၊ မောင် ရှင် ကို့ကို လွှတ်လိုက်ပါ၊ မလွှတ်ရင် ကျွန်မ ဒီတံတားပေါ်က ခုန်ချလိုက်မယ်'

ကျွန်မ၏စကားကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး၏ မျက်နှာသွေးဆုတ်ဖြူရော်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လွတ်လေ… မလွတ်ဘူးလား၊ မလွတ်ရင် ရှင်တို့ရှေ့မှာပဲ ကျွန်မ သေပြမယ်'

ကျွန်မ တံတားဘောင်ကို ကျော်လိုက်သည်။

'မိုး'

'ချစ်'

'မလုပ်နဲ့'

'ဒါဆို ကျွန်မပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ'

'မောင် မင်းကို ဆုံးရှုံးရရင်တော့ မထူးဘူး၊ သုံးယောက်လုံးပဲ သေလိုက်တော့မယ်၊ နောက်ဘဝမှပဲ မောင်နဲ့မင်း ဆုံဆည်းကြမယ်၊ ဒီဆရာဝန်ကိုလည်း အရှင်မထားဘူး'

'အား'

ချွေးစေးများနှင့် စေးထန်းနေသော အိပ်ရာတစ်ခု။

တော်ပါသေးရဲ့၊ အိပ်မက်မို့လို့။

မနက်ဖြန်သည်…

၎ ၎ ၎

အမှန်တကယ်တော့ တစ်လတိတိပြည့်သောနေ့၌ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်။

'မောင် ရှင် ကျွန်မဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း နာခံမယ်လို့ ဝထမဆုံး ကတိပေးပါ'

'ကတိပေးပါတယ်၊ မောင့်ရဲ့နှလုံးသားကိစ္စမှာ မင်းက တရားသူကြီးပဲလေ'

'ကောင်းပါပြီ… အမှန်တော့ ဒီကိစ္စဟာ ဘာမှ ဆုံးဖြတ်စရာမလိုတဲ့ကိစ္စပါ၊ ကျွန်မနဲ့ ကို ဒီလကုန်ရင် လက်ထပ်မှာ ရှင်လာခဲ့ပါ၊ ဒီမှာ ဖိတ်စာ'

ကျွန်မက ဖိတ်စာတစ်စောင်ကို ကမ်းပေးရန် ကို့လက်ကိုပါ ဆွဲယူလိုက်သည်။

'မောင် ကျွန်မ ရှင့်ကိုချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အမှန်

www.burmeseclassic.com

တကယ်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဟာ ကျွန်မဘဝရဲ့ လက်တွဲဖော် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ရှင်ဟာ အရင်ရွေးချယ်ခွင့်ရှိရဲ့သားနဲ့ မရွေးချယ်ခဲ့တာလေ၊ ဒါ ရှင့်ရဲ့ရွေးချယ်မှုပဲ၊ အခု နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်မ ပြန်ရွေးချယ်တာကိုတော့ ရှင် ခံရမှာပါပဲ’

‘ကိုကလည်း ကျွန်မကို ဒီအခြေအနေအထိ နားလည်ပေးခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘ကိုကလည်း မိုးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကို့ကို ရွေးချယ်တဲ့အတွက်ပေါ့၊ အဲဒီအတွက် ကို အသက်ထက်ဆုံး ဂရုစိုက်သွားမှာပါ’

ကျွန်မသည် ယုံကြည်စွာ ကို့ရဲ့လက်ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်လုံး ကျောခိုင်း၍ ထိုနေရာလေးမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

ကျွန်မ၏ အချစ်ခုံရုံးတွင် နှလုံးသားစီရင်ချက်က ဘဝတစ်ခုလုံးစာမျှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးဖြစ်ပါသည်။

၎ ၎ ၎

ပန်းမြတ်အင်ကြင်း

(မည်သူ့ကိုမျှ မရည်ရွယ်ပါ။

စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးမျှသာဖြစ်သည်။)

ပန်းမြတ်အင်ကြင်း

အသည်းနုနု နှလုံးမိုင်းမိုင်း

ထုံးချွင်းဝတ္ထုညာစ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၅၀၁၅၂၀၀၆၁၁

BURMESE CLASSIC

ပန်းမြတ်အင်ကြင်း

ရင်ခွင်တစ်ခု

ထုံးချွင်းဝတ္ထုညာစ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် – ၅၀၁၄၅၈၀၆၁၁

www.burmeseclassic.com